Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG

av den 7 september 2005

om erkännande av yrkeskvalifikationer

(text av betydelse för EES)

(EUT L 255, 30.9.2005, s. 22)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006	L 363	141	20.12.2006
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 1430/2007 av den 5 december 2007	L 320	3	6.12.2007
►**M3**	Kommissionens förordning (EG) nr 755/2008 av den 31 juli 2008	L 205	10	1.8.2008
►**M4**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M5**	Kommissionens förordning (EG) nr 279/2009 av den 6 april 2009	L 93	11	7.4.2009
►**M6**	Kommissionens förordning (EU) nr 213/2011 av den 3 mars 2011	L 59	4	4.3.2011

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 271, 16.10.2007, s. 18 (2005/36/EG)
►**C2** Rättelse, EUT L 93, 4.4.2008, s. 28 (2005/36/EG)
►**C3** Rättelse, EUT L 33, 3.2.2009, s. 49 (2005/36/EG)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/36/EG

av den 7 september 2005

om erkännande av yrkeskvalifikationer

(text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 40, artikel 47.1, artikel 47.2 första och tredje meningarna samt artikel 55,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 3.1 c i fördraget är ett av gemenskapens mål att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna. För medlemsstaternas medborgare innebär detta bland annat rätten att utöva ett yrke, som egenföretagare eller som anställd, i en annan medlemsstat än den där de har skaffat sig sina yrkeskvalifikationer. I artikel 47.1 i fördraget föreskrivs dessutom att direktiv skall utfärdas som syftar till ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis.

(2) Efter Europeiska rådets möte i Lissabon den 23—24 mars 2000 antog kommissionen ett meddelande om ”En strategi för tjänster på den inre marknaden”, som särskilt syftar till att göra det lika enkelt att fritt tillhandahålla tjänster inom gemenskapen som inom en medlemsstat. Med anledning av kommissionens meddelande ”Nya europeiska arbetsmarknader, öppna och tillgängliga för alla” gav Europeiska rådet i Stockholm den 23-24 mars 2001 kommissionen i uppdrag att för Europeiska rådets möte våren 2002 lägga fram ”särskilda förslag om en mera enhetlig, öppen och flexibel ordning för erkännande av kvalifikationer”.

(3) Den garanti som detta direktiv ger personer som har erhållit sina yrkeskvalifikationer i en medlemsstat att få tillträde till samma yrke och utöva det i en annan medlemsstat med samma rättigheter som dess medborgare utesluter inte att den som invandrat och

([1]) EGT C 181 E, 30.7.2002, s. 183.
([2]) EUT C 61, 14.3.2003, s. 67.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 11 februari 2004 (EUT C 97 E, 22.4.2004, s. 230), rådets gemensamma ståndpunkt av den 21 december 2004 (EUT C 58 E, 8.3.2005, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 6 juni 2005.

▼B

utövar yrket bör uppfylla de icke-diskriminerande villkor som uppställs av den senare staten, under förutsättning att villkoren är objektivt motiverade och proportionerliga.

(4) För att underlätta friheten att tillhandahålla tjänster bör särskilda regler föreskrivas för att utvidga möjligheten att utöva yrkesverksamhet under hemlandets yrkestitel. För informationssamhällets tjänster som ges på distans gäller även bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ([1]).

(5) Mot bakgrund av de olika system som inrättats för å ena sidan temporärt och tillfälligt tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster och å andra sidan etablering bör kriterierna för att skilja mellan dessa två begrepp förtydligas, för det fall att den som tillhandahåller en tjänst flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium.

(6) Det är nödvändigt att garantera att tillhandahållande av tjänster säkras under noggrant iakttagande av skydd för folkhälsa och säkerhet samt konsumentskydd. Särskilda bestämmelser bör därför införas för reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet, och som tillfälligt eller temporärt tillhandahåller gränsöverskridande tjänster.

(7) De mottagande medlemsstaterna får vid behov och i enlighet med gemenskapslagstiftningen föreskriva krav på underrättelse. Dessa krav bör inte leda till en oproportionerlig börda för tjänsteleverantörer och hindra utövandet av friheten att tillhandahålla tjänster eller göra det mindre attraktivt. Behovet av sådana krav bör ses över regelbundet mot bakgrund av de framsteg som görs med att upprätta en gemenskapsram för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna.

(8) Tjänsteleverantören bör omfattas av de disciplinåtgärder som tillämpas i den mottagande medlemsstaten och som har direkt och specifik koppling till yrkeskvalifikationerna, t.ex. definition av yrket, den verksamhet som ett yrke omfattar eller som är reserverad för detta yrke, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har ett direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentsäkerhet.

(9) Medan man för etableringsfriheten bibehåller gällande principer och garantier som ligger till grund för de olika systemen för erkännande bör emellertid reglerna i dessa förbättras mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts. Dessutom har berörda direktiv ändrats vid flera tillfällen och bestämmelserna i dem bör

([1]) EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

▼B

omarbetas och förenklas genom att de tillämpliga principerna görs mer enhetliga. Följaktligen måste följande rättsakter ersättas och samlas i en enda text: rådets direktiv 89/48/EEG ([1]) och 92/51/EEG ([2]) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG ([3]) om införande av en ordning för erkännande av kvalifikationer och rådets direktiv 77/452/EEG ([4]), 77/453/EEG ([5]), 78/686/EEG ([6]), 78/687/EEG ([7]), 78/1026/EEG ([8]), 78/1027/EEG ([9]), 80/154/EEG ([10]), 80/155/EEG ([11]), 85/384/EEG ([12]), 85/432/EEG ([13]), 85/433/EEG ([14]) och 93/16/EEG ([15]) om yrkena sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, arkitekt, ►C2 apotekare ◄ och läkare.

(10) Detta direktiv hindrar inte medlemsstaterna från att, i enlighet med den egna lagstiftningen, erkänna yrkeskvalifikationer som medborgare från tredjeland har erhållit utanför Europeiska unionens territorium. Varje erkännande bör under alla omständigheter göras med beaktande av de minimivillkor för utbildningen som gäller för vissa yrken.

(11) För de yrken som omfattas av den generella ordningen för erkännande av kvalifikationer, nedan kallad ”den generella ordningen”, bör medlemsstaterna behålla rätten att fastställa en lägsta kvalifikationsnivå i syfte att garantera kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls inom deras respektive territorium. Enligt artiklarna 10, 39 och 43 i fördraget bör de dock inte ålägga en medborgare från en medlemsstat att skaffa sig kvalifikationer som de vanligen fastställer genom att endast hänvisa till de examensbevis som utfärdas inom deras eget utbildningssystem, när den berörda personen redan har skaffat sig alla eller en del av dessa kvalifikationer i en annan medlemsstat. Det bör följaktligen föreskrivas att varje mottagande medlemsstat i vilken ett yrke är reglerat är skyldig att ta hänsyn till de kvalifikationer som har förvärvats i en annan medlemsstat och att bedöma om dessa

([1]) EGT L 19, 24.1.1989, s. 16. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG (EGT L 206, 31.7.2001, s. 1).
([2]) EGT L 209, 24.7.1992, s. 25. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2004/108/EG (EUT L 32, 5.2.2004, s. 15).
([3]) EGT L 201, 31.7.1999, s. 77.
([4]) EGT L 176, 15.7.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([5]) EGT L 176, 15.7.1977, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([6]) EGT L 233, 24.8.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([7]) EGT L 233, 24.8.1978, s. 10. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([8]) EGT L 362, 23.12.1978, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([9]) EGT L 362, 23.12.1978, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([10]) EGT L 33, 11.2.1980, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([11]) EGT L 33, 11.2.1980, s. 8. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([12]) EGT L 223, 21.8.1985, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([13]) EGT L 253, 24.9.1985, s. 34. Direktivet ändrat genom direktiv 2001/19/EG.
([14]) EGT L 253, 24.9.1985, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([15]) EGT L 165, 7.7.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

motsvarar de kvalifikationer den kräver. Detta allmänna system för erkännande hindrar emellertid inte att en medlemsstat ålägger en person som där utövar ett yrke särskilda krav på grund av att landet tillämpar yrkesbestämmelser som motiveras av allmänintresset. Sådana bestämmelser kan bland annat avse yrkets organisering, yrkesnormer, inklusive yrkesetiska regler, tillsyn och ansvar. Syftet med detta direktiv är inte att inkräkta på medlemsstaternas berättigade intresse att hindra att vissa medborgare försöker kringgå den nationella lagstiftning som gäller för olika yrken.

(12) Detta direktiv avser medlemsstaters erkännande av yrkeskvalifikationer som förvärvats i andra medlemsstater. Direktivet omfattar dock inte medlemsstaters erkännande av beslut om erkännande i enlighet med detta direktiv som tagits av andra medlemsstater. En person vars yrkeskvalifikationer erkänts i enlighet med detta direktiv kan följaktligen inte utnyttja detta erkännande för att i sitt ursprungsland åtnjuta andra rättigheter än de som följer av de yrkeskvalifikationer som erhållits i denna medlemsstat, såvida personen i fråga inte kan styrka att han/hon har förvärvat ytterligare yrkeskvalifikationer i den mottagande medlemsstaten.

(13) För att fastställa systemet för erkännande inom den generella ordningen är det nödvändigt att indela de olika nationella utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i olika nivåer. Dessa nivåer, som enbart upprättas för att den generella ordningen skall fungera, påverkar inte alls de nationella strukturerna för utbildning och yrkesutbildning eller medlemsstaternas befogenheter på detta område.

(14) Den ordning för erkännande som upprättas genom direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG ändras inte. Den som innehar ett examensbevis för postgymnasial yrkesutbildning på minst ett år bör således ges tillträde till ett reglerat yrke i en medlemsstat där tillträdet är betingat av att sökanden innehar ett examensbevis för fyraårig universitets- eller högskoleutbildning, oavsett nivån på det examensbevis som krävs i den mottagande medlemsstaten. Omvänt gäller att om tillträdet till ett reglerat yrke är beroende av avslutad universitets- eller högskoleutbildning på mer än fyra år bör detta tillträde beviljas enbart för den som innehar ett examensbevis för universitets- eller högskoleutbildning på minst tre år.

(15) I avsaknad av harmonisering av minimikraven i fråga om utbildning för tillträde till de yrken som regleras genom den generella ordningen bör de mottagande medlemsstaterna kunna införa en kompensationsåtgärd. Denna åtgärd bör vara proportionerlig och särskilt ta hänsyn till sökandens yrkeserfarenhet. Erfarenheten

▼B

visar att ett krav på lämplighetsprov eller anpassningsperiod, varvid invandraren själv får välja, ger tillräckliga garantier i fråga om sökandens kvalifikationsnivå, vilket innebär att varje undantag från denna rätt i varje enskilt fall bör vara motiverat av tvingande hänsyn till allmänintresset.

(16) För att gynna den fria rörligheten för yrkesutövare och samtidigt säkerställa tillräcklig kvalifikationsnivå bör yrkessammanslutningar och yrkesorganisationer eller medlemsstater ha möjlighet att föreslå gemensamma europeiska plattformar. Det finns anledning att, på vissa villkor och med beaktande av medlemsstaternas behörighet, besluta vilka kvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av utbildnings- och yrkesutbildningssystem samt med beaktande av gemenskapsrätten, i synnerhet gemenskapens konkurrensrätt, ta hänsyn till sådana initiativ i detta direktiv och härvid främja att erkännanden under den generella ordningen sker med mer automatik. De yrkessammanslutningar som kan lägga fram gemensamma plattformar bör vara representativa på nationell och europeisk nivå. En gemensam plattform är en samling kriterier som gör det möjligt att kompensera för största möjliga antal av de väsentliga skillnader som har konstaterats i utbildningskraven i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive samtliga medlemsstater som reglerar yrket. Kriterierna kan till exempel omfatta krav på kompletterande utbildning, en handledd anpassningsperiod, lämplighetsprov eller viss föreskriven lägsta nivå av praktik i yrket, eller kombinationer av dessa.

(17) För att beakta alla situationer för vilka det fortfarande inte finns någon bestämmelse om erkännande av yrkeskvalifikationer, bör den generella ordningen utsträckas till att omfatta de fall som inte täcks av något särskilt system, både när yrket inte omfattas av något av dessa system och när sökanden, trots att yrket omfattas av ett särskilt system, av särskilda och exceptionella skäl inte uppfyller kraven för att omfattas av detta.

(18) Reglerna för att bevilja tillträde till ett antal industri-, handels- och hantverksverksamheter bör förenklas i de medlemsstater där dessa yrken är reglerade när verksamheten i fråga har utövats i en annan medlemsstat under en skälig tidsperiod som inte ligger alltför långt tillbaka i tiden. Samtidigt bibehålls för dessa verksamheter ett system med automatiskt erkännande grundat på yrkeserfarenhet.

(19) Den fria rörligheten och det ömsesidiga erkännandet av bevis på formella kvalifikationer som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ och arkitekt bör bygga på den grundläggande principen om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna. För att få arbeta i medlemsländerna som läkare,

▼B

sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ bör det dessutom krävas bevis på vissa formella kvalifikationer som garanterar att den berörda personen har fullgjort en utbildning som uppfyller de fastställda minimikraven. Detta system bör kompletteras med en rad förvärvade rättigheter som de behöriga yrkesutövarna åtnjuter på vissa villkor.

(20) För att beakta de särdrag som kännetecknar läkarnas och tandläkarnas utbildningssystem och gemenskapens regelverk för ömsesidigt erkännande på detta område är det för alla specialistkompetenser som är erkända vid detta direktivs ikraftträdande motiverat att bibehålla principen om automatiskt erkännande av de specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för minst två medlemsstater. För att förenkla systemet bör dock principen om automatiskt erkännande, efter detta direktivs ikraftträdande, begränsas till de nya specialistkompetenser för läkare som är gemensamma för åtminstone två femtedelar av medlemsstaterna. Vidare inverkar detta direktiv inte på medlemsstaternas möjlighet att sinsemellan komma överens om ett automatiskt erkännande, enligt sina egna bestämmelser, för vissa specialistkompetenser för läkare och tandläkare som är gemensamma för dem och som inte omfattas av något automatiskt erkännande enligt detta direktiv.

(21) Automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer som läkare med grundutbildning bör inte inverka på medlemsstaternas behörighet att avgöra huruvida detta bevis på formella kvalifikationer ger rätt till yrkesutövning eller inte.

(22) Alla medlemsstaterna bör behandla tandläkaryrket som ett särskilt yrke skilt från läkaryrket, oavsett eventuell specialisering i odonto-stomatologi. Medlemsstaterna bör se till att utbildningen av tandläkare ger de färdigheter som krävs för att utöva alla former av verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader. Tandläkaryrket bör utövas av personer som innehar det bevis på formella kvalifikationer som tandläkare som anges i detta direktiv.

(23) Det har inte framstått som önskvärt att föreskriva en utbildningsväg för barnmorskor som är enhetlig för alla medlemsstaterna. De bör tvärtom ges största möjliga frihet att organisera sin egen utbildning.

(24) För enkelhetens skull bör beteckningen ”►C2 apotekare ◄” användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av bevis på formella kvalifikationer, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.

▼B

(25) Personer som innehar bevis på formella kvalifikationer i ►C2 som apotekare ◄ är specialister på läkemedelsprodukter och bör i princip ha rätt till ett minimum av verksamhet på detta område i alla medlemsstater. Att ett sådant minsta verksamhetsområde fastställs i detta direktiv bör varken innebära någon begränsning av de former av verksamhet som ►C2 apotekare ◄ har tillgång till i medlemsstaterna, bland annat när det gäller biomedicinska analyser, eller att dessa yrkesutövare beviljas monopol, eftersom detta fortfarande tillhör medlemsstaternas behörighetsområde. Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att kräva ytterligare utbildning som villkor för tillträde till de former av verksamhet som inte ingår i det minsta samordnade verksamhetsområdet. En mottagande medlemsstat bör därför kunna kräva att de medborgare som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som enligt detta direktiv erkänns automatiskt uppfyller dessa villkor.

(26) Detta direktiv avser inte samordning av samtliga villkor för att få tillträde till och utöva farmaceutisk verksamhet. Särskilt bör den geografiska fördelningen av apotek och frågan om monopol på utlämning av läkemedel förbli medlemsstaternas ensak. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder eller uppställer vissa villkor för företagens utövande av viss farmaceutisk verksamhet.

(27) Arkitektur, byggnaders kvalitet, det sätt på vilket dessa smälter in i omgivningen, respekt för naturliga landskap och stadsmiljön samt det kollektiva och individuella kulturarvet är angelägenheter av allmänt intresse. Därför bör det ömsesidiga erkännandet av kvalifikationer grundas på kvalitativa och kvantitativa kriterier, som garanterar att innehavarna av erkända bevis på formella kvalifikationer kan förstå och ge praktiska uttryck åt enskilda personers, samhällsgruppers och myndigheters behov i fråga om fysisk planering, utformning, projektering och uppförande av byggnader, bevarande och tillvaratagande av det arkitektoniska arvet och bevarande av jämvikt i naturen.

(28) De nationella bestämmelserna på arkitekturområdet och om tillträde till och utövande av yrkesverksamhet som arkitekt har mycket varierad räckvidd. I de flesta medlemsstater utövas verksamheten på arkitekturområdet rättsligt eller i praktiken av personer som har titeln arkitekt, antingen enbart eller tillsammans med en annan titel. Dessa personer har inte monopol på att utöva denna verksamhet, utom när det föreskrivs i lag. Denna verksamhet eller en del av den kan också utövas av andra yrkeskategorier, särskilt

▼B

av ingenjörer som fått särskild utbildning i byggande eller byggnadskonst. För enkelhetens skull bör begreppet ”arkitekt” användas för att därmed avgränsa tillämpningsområdet för bestämmelserna om automatiskt erkännande av kvalifikationer på arkitekturområdet, utan att det påverkar de specifika nationella bestämmelser som reglerar dessa verksamheter.

(29) Om en nationell och europeisk yrkesorganisation eller yrkessammanslutning för ett reglerat yrke inkommer med en rimlig begäran om särskilda bestämmelser om erkännande av kvalifikationer på grundval av en samordning av minimikraven för utbildningarna, bör kommissionen avgöra om det är lämpligt att lägga fram ett förslag om ändring av detta direktiv.

(30) För att säkerställa att ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer blir effektiv bör enhetliga formföreskrifter och handläggningsregler fastställas för genomförandet samt vissa närmare bestämmelser för utövandet av yrket.

(31) Eftersom genomförandet av detta direktiv och uppfyllandet av de skyldigheter det medför underlättas av att medlemsstaterna samarbetar sinsemellan och med kommissionen, bör närmare bestämmelser fastställas för ett sådant samarbete.

(32) Genom att på europeisk nivå införa yrkeskort utfärdade av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer kan man underlätta yrkesutövarnas rörlighet, särskilt genom att öka takten i utbytet av information mellan den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten. Med hjälp av detta yrkeskort bör man kunna följa karriären för en yrkesutövare som etablerar sig i olika medlemsstater. Sådana yrkeskort skulle kunna innehålla uppgifter om yrkesutövarens yrkeskvalifikationer (studier vid universitet eller andra läroanstalter, examensbevis, yrkeserfarenhet), dennes lagenliga etablering, påföljder som denne har ådragit sig i samband med yrkesutövandet samt uppgifter om behörig myndighet. Uppgifterna bör vara helt förenliga med bestämmelserna om uppgiftsskydd.

(33) Upprättandet av ett nätverk av kontaktpunkter med uppgift att lämna information och bistånd till medlemsstaternas medborgare kommer att göra det möjligt att säkerställa att systemet med erkännande är klart och tydligt. Dessa kontaktpunkter skall ge varje medborgare som så begär och kommissionen all information och alla adresser som behövs för erkännandeförfarandet. Att varje medlemsstat utser en enda kontaktpunkt inom detta nätverk påverkar inte organisationen av befogenheter på nationell nivå. I synnerhet utgör det inget hinder för att på nationell nivå utse flera kontor, eftersom den kontaktpunkt som utses inom nämnda nätverk ansvarar för att samordna med övriga kontor och för att vid behov informera medborgaren om närmare uppgifter om det relevanta behöriga kontoret.

(34) Administrationen av de olika system för erkännande som har införts genom sektorsdirektiven och den generella ordningen har visat sig vara tung och komplicerad. Administrationen och uppdateringen av detta direktiv för att beakta vetenskapliga och tekniska framsteg bör därför förenklas, särskilt när minimikraven

▼B

för utbildningarna samordnas för att uppnå automatiskt erkännande av kvalifikationerna. En enda kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer bör inrättas för detta ändamål och det bör finnas garantier för lämplig medverkan av yrkesorganisationerna, även på EU-nivå.

(35) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(36) Genom att medlemsstaterna utarbetar en periodisk rapport med statistiska uppgifter om genomförandet av detta direktiv, blir det möjligt att bedöma effekten av ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer.

(37) Det bör finnas ett lämpligt förfarande för att anta tillfälliga åtgärder, om tillämpningen av en bestämmelse i detta direktiv skulle innebära större svårigheter i en medlemsstat.

(38) Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att själva utforma sina nationella system för social trygghet och att bestämma vilken verksamhet som måste utövas inom ramen för detta system.

(39) Livslångt lärande har blivit särskilt viktigt för ett stort antal yrken i och med de snabba tekniska och vetenskapliga framstegen. I detta sammanhang ankommer det på medlemsstaterna att se till att yrkesutövarna genom lämplig fortbildning håller sig underrättade om de tekniska och vetenskapliga framstegen.

(40) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att rationalisera, förenkla och förbättra reglerna om erkännande av yrkeskvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(41) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av artikel 39.4 och artikel 45 i fördraget, som bland annat rör notarius publicus.

(42) I fråga om etableringsrätt och tillhandahållande av tjänster åsidosätter detta direktiv inte andra särskilda rättsliga bestämmelser för erkännandet av yrkeskvalifikationer, till exempel gällande bestämmelser för transportområdet, försäkringsförmedlare och lagstadgade revisorer. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

tillhandahålla tjänster ([1]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhölls ([2]). Erkännande av juristers yrkeskvalifikationer i syfte att omedelbart utöva yrket under yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten omfattas av det här direktivet.

(43) I den mån de är reglerade omfattar detta direktiv även fria yrken, som enligt detta direktiv utövas av var och en som på grund av särskilda yrkeskvalifikationer personligen, under eget ansvar och yrkesmässigt självständigt utför intellektuella tjänster i allmänhetens och uppdragsgivarens intresse. Yrkesutövningen är i medlemsstaterna vanligen, i överensstämmelse med fördraget, underkastad särskilda rättsliga förpliktelser i enlighet med den nationella lagstiftningen och de bestämmelser som inom lagstiftningens ramar fastställs under självständiga former av respektive representativ yrkesorganisation; genom dessa bestämmelser säkerställs och vidareutvecklas professionaliteten och kvaliteten och förtroendeförhållandet mellan den som utför tjänsten och uppdragsgivaren.

(44) Detta direktiv påverkar inte de åtgärder som är nödvändiga för att garantera hög hälso- och konsumentskyddsnivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs de regler enligt vilka en medlemsstat som kräver bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke inom sitt territorium (nedan kallad ”mottagande medlemsstat”) för tillträde till och utövandet av detta yrke skall erkänna sådana yrkeskvalifikationer som förvärvats i en eller flera andra medlemsstater (nedan kallad ”ursprungsmedlemsstat”) och som ger innehavaren av dessa kvalifikationer rätt att där utöva yrket.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv skall gälla för alla de medborgare i en medlemsstat, inbegripet fria yrkesutövare, som vill utöva ett reglerat yrke, antingen som egen företagare eller anställd, i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

([1]) EUT L 78, 26.3.1977, s. 17. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
([2]) EUT L 77, 14.3.1998, s. 36. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

▼B

2. Varje medlemsstat kan inom sitt territorium, enligt sin egen lagstiftning, tillåta medborgare från medlemsstaterna med yrkeskvalifikationer som inte erhållits i en medlemsstat att utöva ett reglerat yrke enligt artikel 3.1 a. För de yrken som omfattas av avdelning III kapitel III skall detta första erkännande ske i överensstämmelse med de minimikrav på utbildning som anges i det kapitlet.

3. Om det för ett visst reglerat yrke finns andra särskilda regler för erkännande av yrkeskvalifikationer finns i ett separat instrument i gemenskapslagstiftningen, skall motsvarande bestämmelser i det här direktivet inte gälla.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *reglerat yrke*: en eller flera former av yrkesverksamhet där det genom lagar och andra författningar direkt eller indirekt krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträde till eller utövande av verksamheten eller någon form av denna; i synnerhet skall användandet av en yrkestitel som genom bestämmelser i lagar och andra författningar enbart får användas av den som innehar en viss yrkeskvalifikation utgöra en form av utövande. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant yrke som avses i punkt 2 betraktas som ett reglerat yrke.

b) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis enligt artikel 11 a i och/eller yrkeserfarenhet.

c) *bevis på formella kvalifikationer*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis för en yrkesutbildning som huvudsakligen ägt rum i gemenskapen, utfärdat av en myndighet i en medlemsstat vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar. När första meningen inte är tillämplig, skall ett sådant bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 3 betraktas som bevis på formella kvalifikationer.

d) *behörig myndighet*: varje myndighet eller organ som medlemsstaterna bemyndigat att utfärda eller ta emot utbildningsbevis och andra handlingar eller upplysningar, samt att ta emot ansökningar och fatta de beslut som avses i detta direktiv.

e) *reglerad utbildning*: all utbildning som särskilt utformats för ett visst yrke och som omfattar en eller flera kurser som vid behov kompletteras genom yrkesutbildning, provtjänstgöring eller yrkesutövning.

Utformningen av och nivån på yrkesutbildningen, provtjänstgöringen eller yrkesutövningen skall fastställas i den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar, eller övervakas eller godkännas av den för ändamålet utsedda myndigheten.

▼B

f) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av ifrågavarande yrke i en medlemsstat.

g) *anpassningsperiod*: utövande av ett reglerat yrke i den mottagande medlemsstaten under en behörig yrkesutövares ansvar, eventuellt åtföljt av kompletterande utbildning. Denna praktik skall bedömas. De detaljerade bestämmelserna för anpassningsperioden och dess utvärdering samt status för en migrerande praktikant skall fastställas av den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten.

Den status som personen får i den mottagande medlemsstaten, särskilt när det gäller rätt till vistelse samt skyldigheter, sociala rättigheter och förmåner, ersättningar och arvoden, skall fastställas av de behöriga myndigheterna i nämnda medlemsstat i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning.

h) *lämplighetsprov*: ett prov som endast gäller sökandens yrkeskunnighet och som utarbetas av de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten i syfte att bedöma sökandens förmåga att utöva ett reglerat yrke i denna medlemsstat. För att bevilja genomförande av detta prov skall de behöriga myndigheterna upprätta en förteckning över de ämnen som, utifrån en jämförelse mellan den utbildning som krävs i medlemsstaten och den som sökanden har genomgått, inte omfattas av de examens- eller andra behörighetsbevis som sökanden har.

Lämplighetsprovet skall utformas med beaktande av att sökanden är en behörig yrkesutövare i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat han kommer ifrån. Det skall omfatta ämnen valda ur förteckningen och i vilka kunskap är väsentlig för att kunna utöva yrket i den mottagande medlemsstaten. Provet får också omfatta kännedom om de yrkesregler som gäller för ifrågavarande verksamhet i den mottagande medlemsstaten.

De närmare bestämmelserna för lämplighetsprovet och status i den mottagande medlemsstaten för den som vill förbereda sig för provet skall fastställas av de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat.

i) *företagsledare*: varje person som har varit verksam i ett företag inom ifrågavarande yrkesgren

i) som företagsledare eller chef för en filial, eller

ii) som ställföreträdare för ägaren till ett företag eller till en företagsledare, om befattningen innebär att han/hon har ett ansvar motsvarande ägarens eller företagsledarens, eller

iii) i arbetsledande funktion med arbetsuppgifter av affärsmässig och/eller teknisk art och med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget.

2. Ett yrke som utövas av medlemmarna i en sådan sammanslutning eller organisation som anges i bilaga I skall betraktas som ett reglerat yrke.

▼B

De sammanslutningar eller organisationer som avses i första stycket har särskilt till uppgift att främja och upprätthålla hög standard inom det berörda yrkesområdet. För detta syfte är de föremål för erkännande i en medlemsstat i en speciell form och tilldelar sina medlemmar bevis på formella kvalifikationer, ser till att medlemmarna iakttar de regler för yrkesmässigt uppförande som de föreskriver och ger dem rätten att använda en titel eller en bokstavsförkortning eller att erhålla en ställning som motsvarar detta bevis på formella kvalifikationer.

När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket, skall den underrätta kommissionen som skall offentliggöra informationen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Som bevis på formella kvalifikationer skall också betraktas varje bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i tredjeland, om innehavaren har tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket på den medlemsstats territorium där beviset på formella kvalifikationer erkändes i enlighet med artikel 2.2 och detta har intygats av den medlemsstaten.

Artikel 4

Verkan av erkännandet

1. Den mottagande medlemsstatens erkännande av yrkeskvalifikationerna skall ge förmånstagaren möjlighet att på samma villkor som medborgarna i denna medlemsstat utöva det yrke som personen i fråga är behörig för i ursprungsmedlemsstaten.

2. I detta direktiv skall det yrke som sökanden önskar utöva i den mottagande medlemsstaten vara detsamma som sökanden är behörig för i ursprungsmedlemsstaten, om det rör sig om jämförbara verksamheter.

AVDELNING II

FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Artikel 5

Principen om friheten att tillhandahålla tjänster

1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen eller tillämpningen av artiklarna 6 och 7 i detta direktiv får inte medlemsstaterna av skäl som rör yrkeskvalifikationerna inskränka friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

a) om tjänsteleverantören är lagligen etablerad i en medlemsstat för att där utöva samma yrke (nedan kallad ”etableringsmedlemsstaten”) och

b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om han/hon har utövat yrket under minst två år i etableringsmedlemsstaten under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i den medlemsstaten. Kravet på två års yrkespraktik skall inte tillämpas om yrket eller utbildningen för yrket är reglerad.

▼B

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas enbart om tjänsteleverantören flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium för att temporärt och tillfälligt utöva ett yrke enligt punkt 1.

Huruvida tillhandahållandet av tjänsten är temporärt och tillfälligt skall bedömas från fall till fall, i synnerhet på grundval av tjänstens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet.

3. En tjänsteleverantör som förflyttar sig skall omfattas av de yrkesregler av yrkesmässig, yrkesrättslig eller administrativ art som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna, till exempel yrkesdefinitionen, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentsäkerhet samt de disciplinära bestämmelser som tillämpas i den mottagande medlemsstaten på personer som utövar samma yrke i den medlemsstaten.

Artikel 6

Undantag

I enlighet med artikel 5.1 skall den mottagande medlemsstaten medge tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat undantag från de krav som ställs på yrkesutövare som är etablerade inom den mottagande medlemsstatens territorium i fråga om

a) tillstånd från, registrering eller medlemskap i en yrkesorganisation eller motsvarande organ; för att underlätta tillämpningen av disciplinära bestämmelser som gäller på territoriet, enligt artikel 5.3 i detta direktiv, får medlemsstaterna föreskriva antingen automatisk tillfällig registrering eller proformamedlemskap i en sådan yrkesorganisation eller motsvarande organ, på villkor att detta inte försenar eller på något sätt försvårar tillhandahållandet av tjänster och inte medför extrautgifter för tjänsteleverantören. En kopia av den underrättelse som avses i artikel 7.1 och i förekommande fall av en förnyad underrättelse, åtföljd, när det gäller yrken som har sådana konsekvenser för folkhälsa och säkerhet som avses i artikel 7.4 eller som omfattas av automatiskt erkännande i enlighet med avdelning III kapitel III, av en kopia av de handlingar som avses i artikel 7.2, skall skickas från den behöriga myndigheten till den relevanta yrkesorganisationen eller motsvarande organ, och detta skall betraktas som en automatisk tillfällig registrering eller ett proformamedlemskap,

b) anslutning till socialförsäkringssystemet, i syfte att med en försäkringsgivare göra avräkningar för tjänster som tillhandahållits personer som är försäkrade genom ett socialförsäkringssystem.

Tjänsteleverantören skall emellertid på förhand eller, i brådskande fall, efteråt lämna upplysningar till det organ som avses i b om de tjänster som tillhandahålls.

▼B

Artikel 7

Förhandsunderrättelse om tjänsteleverantören förflyttar sig

1. Medlemsstaterna får kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att tillhandahålla tjänster på förhand skriftligen skall underrätta den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten, inklusive uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. En sådan underrättelse skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tillhandahålla temporära eller tillfälliga tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.

2. Vid det första tillhandahållandet av tjänster eller om de faktiska omständigheter som avses i handlingarna ändrats, får medlemsstaterna kräva att underrättelsen åtföljs av följande handlingar:

a) Bevis på tjänsteleverantörens nationalitet.

b) Intyg som visar att innehavaren är lagligt etablerad i en medlemsstat för att där bedriva verksamheten i fråga och att det när intyget utfärdas inte finns något förbud, ens tillfälligt, för innehavaren att utöva sitt yrke.

c) Bevis på yrkeskvalifikationer.

d) För de fall som avses i artikel 5.1 b bevis i någon form på att tjänsteleverantören har bedrivit verksamheten i fråga under minst två av de föregående tio åren.

e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen: intyg om att vederbörande inte har dömts för något brott, om medlemsstaterna kräver ett sådant intyg av sina egna medborgare.

3. Tjänsten skall tillhandahållas under den yrkestitel som används i etableringsmedlemsstaten, om det i denna medlemsstat finns en sådan reglerad titel för yrkesverksamheten i fråga. Denna titel skall anges på (ett av) etableringsmedlemsstatens officiella språk på ett sätt som gör att varje förväxling med yrkestiteln i den mottagande medlemsstaten undviks. I de fall då en sådan yrkestitel inte finns i etableringsmedlemsstaten, skall leverantören ange sitt bevis på formella kvalifikationer på denna medlemsstats officiella språk eller ett av dem. Undantagsvis skall, i de fall som avses i avdelning III kapitel III, tjänsten tillhandahållas under den yrkestitel som används i den mottagande medlemsstaten.

4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel III, kan den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll skall vara möjlig endast om ändamålet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet på grund av tjänsteleverantörens bristande yrkeskvalifikationer och om detta inte går utöver vad som är nödvändigt för det ändamålet.

▼B

Inom högst en månad efter det att underrättelsen och åtföljande handlingar inkommit skall den behöriga myndigheten eftersträva att informera tjänsteleverantören om antingen sitt beslut att inte kontrollera hans/hennes kvalifikationer eller om resultatet av denna kontroll. Om det uppstår problem som medför försening, skall den behöriga myndigheten senast efter en månad meddela tjänsteleverantören om orsaken till förseningen och tidsplanen för beslutet som skall fattas senast två månader efter det att myndigheten mottagit de fullständiga handlingarna.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten skall, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet, den mottagande medlemsstaten erbjuda tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att han eller hon har förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas, exempelvis genom lämplighetsprov. Under alla omständigheter skall tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att beslutet fattats i enlighet med föregående stycke.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i föregående stycken får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då kvalifikationer har kontrollerats enligt denna punkt skall tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.

Artikel 8

Administrativt samarbete

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten för varje tillhandahållande av tjänster begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i denna medlemsstat, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesmässiga disciplinära eller straffrättsliga påföljder. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten skall lämna dessa uppgifter i enlighet med artikel 56.

2. De behöriga myndigheterna skall se till att det sker utbyte av alla uppgifter som är nödvändiga för att en tjänstemottagares klagomål mot en tjänsteleverantör skall kunna utredas på korrekt sätt. Tjänstemottagaren skall informeras om resultatet av klagomålet.

Artikel 9

Uppgifter som skall lämnas till tjänstemottagarna

I de fall då tjänsterna tillhandahålls under etableringsmedlemsstatens yrkestitel eller enligt tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer, får de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräva att tjänsteleverantören, utöver andra informationskrav som fastställs i gemenskapsrätten, meddelar tjänstemottagaren vissa eller samtliga av följande uppgifter:

a) Om tjänsteleverantören är upptagen i ett handelsregister eller annat liknande offentligt register: vilket register det gäller samt registreringsnummer eller motsvarande identifikationsuppgifter som finns i detta register.

▼B

b) Om verksamheten omfattas av ett tillståndssystem i etableringsmedlemsstaten: namn och adress till den behöriga tillsynsmyndigheten.

c) Yrkessammanslutning eller liknande organisation där tjänsteleverantören är medlem.

d) Yrkestiteln eller om sådan titel inte finns, tjänsteleverantörens bevis på formella kvalifikationer och den medlemsstat där tjänsteleverantören tilldelades denna titel.

e) Om tjänsteleverantören bedriver momspliktig verksamhet: det momsregistreringsnummer som avses i artikel 22.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ([1]).

f) Uppgifter om eventuellt försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar.

AVDELNING III

ETABLERINGSFRIHET

KAPITEL I

Den generella ordningen för erkännande av bevis på formella kvalifikationer

Artikel 10

Räckvidd

Detta kapitel gäller för alla yrken som inte omfattas av kapitlen II och III i denna avdelning och i följande fall där sökanden, av en specifik och exceptionell anledning, inte uppfyller villkoren i de kapitlen:

a) För de verksamheter som förtecknas i bilaga IV när invandraren inte uppfyller kraven enligt artiklarna 17, 18 och 19.

b) För läkare med grundutbildning, specialistläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor, ►C2 apotekare ◄ och arkitekter när invandraren inte uppfyller kraven i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39, 43 och 49 för faktiskt och lagligt utövande av yrket.

c) För arkitekter när invandraren innehar ett utbildningsbevis som inte upptas i punkt 5.7.2 i bilaga V.

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

d) För läkare, sjuksköterskor, tandläkare, veterinärer, barnmorskor, ►C2 apotekare ◄ och arkitekter ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som måste ha deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkterna 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, dock endast för erkännande av specialiseringen i fråga och utan att artikel 21.1 och artiklarna 23 och 27 åsidosätts.

e) För sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård samt specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga utövas av specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård.

f) För specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård, specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

g) För invandrare som uppfyller kraven i artikel 3.3.

Artikel 11

Kvalifikationsnivåer

För tillämpningen av artikel 13 indelas yrkeskvalifikationerna i de nivåer som anges nedan:

a) ett kompetensbevis som har utfärdats av en behörig myndighet i ursprungsmedlemsstaten vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar på grundval av

   i) en utbildning som inte utgör en del av ett utbildnings- eller examensbevis enligt led b, c, d eller e eller ett särskilt prov som inte föregås av någon utbildning eller av att sökanden utövat yrket i en medlemsstat på heltid under tre år i följd eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren, eller

   ii) en allmän utbildning på grundskole- eller gymnasienivå som visar att innehavaren besitter allmänna kunskaper.

b) ett bevis på avslutad gymnasieutbildning, omfattande

   i) allmän utbildning, som kompletterats med annan utbildning än den som avses i led c och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning, eller

   ii) teknisk eller yrkesinriktad utbildning, som i förekommande fall kompletterats med allmän utbildning eller yrkesutbildning enligt led i och/eller med den provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver denna utbildning.

▼B

c) ett examensbevis över avslutad

i) annan postgymnasial utbildning än den som avses i led d och e på minst ett år eller på deltid under motsvarande tid, för vilken ett av tillträdesvillkoren som regel är en avslutad gymnasieutbildning med den inriktning som krävs för behörighet till universitetsstudier eller högskolestudier eller annan utbildning på likvärdig nivå, samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver denna postgymnasiala utbildning, eller

ii) i fråga om ett reglerat yrke, utbildning med särskild uppläggning motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, som ingår i bilaga II och som ger jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet. ►M4 ——————— ◄

d) ett examensbevis över avslutad utbildning på postgymnasial nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå samt den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

e) ett bevis över att innehavaren har avlagt examen från en postgymnasial utbildning på minst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, vid universitet eller högskola eller en annan likvärdig utbildningsanstalt, samt vid behov den yrkesutbildning som eventuellt krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

▼M4

Kommissionen får anpassa förteckningen i bilaga II för att beakta sådana utbildningar som uppfyller villkoren i första stycket c ii. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Artikel 12

Jämställda utbildningar

Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat skall, även vad beträffar nivån, jämställas med bevis på formella kvalifikationer över utbildning enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i gemenskapen och som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.

▼B

Enligt samma villkor som anges i första stycket skall även varje yrkeskvalifikation som, även om den inte uppfyller de krav som fastställts i ursprungsmedlemsstatens lagar och andra författningar för tillträde till eller utövande av ett yrke, tilldelar innehavaren förvärvade rättigheter i kraft av dessa bestämmelser jämställas med sådant bevis på formella kvalifikationer. Detta gäller i synnerhet om ursprungsmedlemsstaten höjer de utbildningskrav som är en förutsättning för tillträde till och utövande av ett yrke, och om en person som genomgått tidigare utbildning, som inte uppfyller de nya kvalifikationskraven, åtnjuter förvärvade rättigheter i kraft av nationella bestämmelser i lag eller andra författningar. I detta fall betraktar den mottagande medlemsstaten, för tillämpningen av artikel 13, denna tidigare utbildning som motsvarande nivån på den nya utbildningen.

Artikel 13

Villkor för erkännande

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, skall den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om sökandena innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.

2. Tillträde till yrket och rätten att utöva det enligt punkt 1 skall också beviljas om sökanden utövat det yrke som avses i den punkten på heltid under minst två år under de senaste tio åren i en medlemsstat som inte reglerar detta yrke och personen i fråga har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer skall uppfylla följande krav:

a) De skall ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De skall intyga att innehavarens yrkeskvalifikationer minst motsvarar den nivå som ligger omedelbart före den som den mottagande medlemsstaten kräver, i enlighet med artikel 11.

c) De skall visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

▼B

Den yrkeserfarenhet på två år som avses i första stycket får dock inte krävas, när det eller de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en reglerad utbildning enligt artikel 3.1 d på de kvalifikationsnivåer som anges i artikel 11 b, c, d eller e. Som reglerade utbildningar på den nivå som anges i artikel 11 c betraktas de utbildningar som avses i bilaga III. ►M4 Kommissionen får anpassa förteckningen i bilaga III för att beakta reglerade utbildningar som ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och verksamhet. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3. ◄

3. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 b och punkt 2 b skall den mottagande medlemsstaten tillåta tillträde till och utövande av ett reglerat yrke, när det för tillträde till detta yrke inom dess territorium krävs bevis på formella kvalifikationer över en avslutad utbildning på högskole- eller universitetsnivå på fyra år och sökanden har bevis på de formella kvalifikationer som avses i artikel 11 c.

Artikel 14

Kompensationsåtgärder

1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod som inte överskrider tre år eller genomgår lämplighetsprov i ett av följande fall:

a) När omfattningen av den utbildning som åberopas som stöd för ansökan i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 är minst ett år kortare än den som krävs i den mottagande medlemsstaten.

b) När innehållet i den sökandens utbildning väsentligt avviker från dem som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.

c) När det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat, i enlighet med artikel 4.2, och denna skillnad motsvaras av en särskild utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten och utbildningen väsentligt avviker från dem som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stöder sig på.

2. Om den mottagande medlemsstaten använder sig av den möjlighet som avses i punkt 1, skall den ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov.

Om en medlemsstat anser att det för ett bestämt yrke är nödvändigt att bevilja undantag från kravet på att ge sökanden rätt att välja mellan anpassningsperiod eller lämplighetsprov enligt första stycket, skall den i förväg underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och lägga fram dokument som visar att detta undantag är berättigat.

▼B

Om kommissionen efter att ha mottagit alla nödvändiga uppgifter anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot gemenskapslagstiftningen, skall den inom tre månader anmoda medlemsstaten att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.

3. För de yrken som kräver exakta kunskaper i nationell rätt och där verksamheten till en väsentlig och konstant del består i att lämna råd och/eller hjälp i frågor som rör nationell rätt får den mottagande medlemsstaten, med avvikelse från principen i punkt 2 enligt vilken sökanden har rätt att välja, föreskriva antingen en anpassningsperiod eller lämplighetsprov.

Detta gäller även de fall som anges i artikel 10 b, 10 c, 10 d beträffande läkare och tandläkare, 10 f när invandraren ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor ►C2 med bevis på specialistbehörighet, som har deltagit i utbildning som berättigar till en yrkestitel ◄ enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, och artikel 10 g.

I de fall som omfattas av artikel 10 a får den mottagande medlemsstaten kräva anpassningsperiod eller lämplighetsprov om invandraren avser att utöva yrkesverksamhet som egenföretagare eller som företagsledare som kräver kunskaper om och tillämpning av de specifika nationella gällande bestämmelserna, under förutsättning att de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten kräver kunskaper om och tillämpning av dessa bestämmelser för sina egna medborgares tillträde till sådan verksamhet.

4. För tillämpning av punkt 1 b och 1 c avses med ”utbildningsinnehåll som väsentligt avviker”, områden som är av största vikt för utövandet av yrket och som i invandrarens utbildning uppvisar väsentliga avvikelser när det gäller längd eller innehåll i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

5. Punkt 1 skall tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att sökanden slutför en anpassningsperiod eller genomgår lämplighetsprov, skall den mottagande medlemsstaten först kontrollera om de kunskaper som sökanden har tillägnat sig genom sin yrkesverksamhet, i en medlemsstat eller i tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker den väsentliga avvikelse som avses i punkt 4.

Artikel 15

Befrielse från kompensationsåtgärder på grundval av gemensamma plattformar

1. I denna artikel definieras ”gemensamma plattformar” som en samling kriterier för yrkeskvalifikationer som kan kompensera för väsentliga skillnader som har konstaterats mellan de olika medlemsstaternas utbildningskrav för ett visst yrke Dessa väsentliga skillnader skall fastställas genom att utbildningarna jämförs med avseende på varaktighet och

▼B

innehåll i minst två tredjedelar av medlemsstaterna inklusive alla medlemsstater som reglerar detta yrke. Skillnaderna i utbildningens innehåll kan bero på väsentliga skillnader i räckvidden för yrkesverksamheten.

2. Gemensamma plattformar enligt definitionen i punkt 1 får läggas fram för kommissionen av medlemsstaterna eller av yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som är representativa på nationell och europeisk nivå. ►M4 Om kommissionen efter samråd med medlemsstaterna anser att ett utkast till gemensam plattform underlättar ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer får den lägga fram ett utkast till åtgärder. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3. ◄

3. När sökandens yrkeskvalifikationer uppfyller de kriterier som fastställs i en åtgärd som antagits enligt punkt 2, skall den mottagande medlemsstaten ge dispens från tillämpning av kompensationsåtgärder enligt artikel 14.

4. Punkterna 1-3 skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att bestämma vilka yrkeskvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium och innehållet i och organisationen av deras utbildnings- och yrkesutbildningssystem.

▼M4

5. Om en medlemsstat anser att de kriterier som fastställs i en åtgärd som antas enligt punkt 2 inte längre ger tillräckliga garantier för yrkeskvalifikationerna, ska den underrätta kommissionen. Kommissionen ska i förekommande fall lägga fram ett utkast till åtgärd. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

6. Kommissionen skall senast den 20 oktober 2010 till Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om denna artikels användning och vid behov lämpliga ändringsförslag.

KAPITEL II

Erkännande av yrkeserfarenhet

Artikel 16

Krav när det gäller yrkeserfarenhet

Om det i en medlemsstat för tillträde till eller utövande av någon av de verksamheter som anges i bilaga IV krävs kunskap och förmåga av allmän, affärsmässig eller yrkesmässig art, skall denna medlemsstat som tillräckligt bevis för att sådan kunskap och förmåga förvärvats godta utövande av denna verksamhet i en annan medlemsstat. Utövandet skall ha skett i enlighet med artiklarna 17, 18 och 19.

▼B

Artikel 17

Verksamhetsformer i förteckning I i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning I i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under sex år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av behörig yrkesorganisation, eller

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd i ledande ställning, varav minst tre år med tekniska uppgifter och med ansvar för minst en avdelning i företaget, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

3. Punkt 1 e skall inte tillämpas på verksamhetsformer i grupp Ex 855 enligt ISIC-nomenklaturen, hårfrisörsinrättningar.

Artikel 18

Verksamhetsformer i förteckning II i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning II i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under fem år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren visar att han för verksamheten i fråga har genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

▼B

c) under fyra år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

d) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst fem år, eller

e) under fem år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst tre år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

f) under sex på varandra följande år som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning på minst två år som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och d får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

Artikel 19

Verksamhetsformer i förteckning III i bilaga IV

1. När det gäller verksamhetsformerna i förteckning III i bilaga IV skall den tidigare verksamheten ha utövats

a) under tre år i följd som egenföretagare eller företagsledare, eller

b) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation, eller

c) under två år i följd som egenföretagare eller företagsledare, om förmånstagaren kan visa att han utövat verksamheten i fråga som anställd under minst tre år, eller

d) under tre år i följd som anställd, om förmånstagaren kan visa att han för verksamheten i fråga genomgått en utbildning som styrks i ett av medlemsstaten erkänt bevis eller som bedömts som fullgod av en behörig yrkesorganisation.

2. I de fall som avses i a och c får verksamheten inte ha upphört tidigare än tio år före den dag då den kompletta ansökan lämnas in hos den behöriga myndighet som avses i artikel 56.

▼M4

Artikel 20

Anpassning av förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV

Kommissionen får anpassa förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16, i syfte att uppdatera eller förtydliga nomenklaturen under förutsättning att detta inte medför en ändring av verksamheten inom de enskilda verksamhetsslagen. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

KAPITEL III

Erkännande på grundval av samordning av minimikraven för utbildning

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Principen om automatiskt erkännande

1. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, som specialisttandläkare, som veterinär, som ►C2 apotekare ◄ och som arkitekt, vilka avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V, och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 respektive 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Sådana bevis på formella kvalifikationer skall vara utfärdade av medlemsstaternas behöriga myndigheter och vid behov skall de bevis som avses i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V bifogas.

Bestämmelserna i första och andra stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23, 27, 33, 37, 39 och 49.

2. Varje medlemsstat skall inom ramen för sitt eget socialförsäkringssystem, när det gäller rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.1.4 i bilaga V vilka utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater och uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 28.

Bestämmelserna i första stycket påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artikel 30.

▼B

3. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska enligt punkt 5.5.2 i bilaga V som utfärdats för medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater, om de uppfyller minimikraven för utbildning i artikel 40 samt motsvarar de krav som avses i artikel 41, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva yrket på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som utfärdas av denna medlemsstat. Denna bestämmelse påverkar inte de förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23 och 43.

4. Medlemsstaterna är dock inte skyldiga att godta de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V för inrättande av nya apotek öppna för allmänheten. För tillämpningen av denna punkt skall också de apotek som öppnats inom mindre än tre år anses som nya apotek.

5. De bevis på formella kvalifikationer som arkitekt enligt punkt 5.7.1 i bilaga V som erkänns automatiskt i enlighet med punkt 1 skall styrka en utbildning som påbörjats tidigast under det referensläsår som avses i nämnda bilaga.

6. Varje medlemsstat skall för tillträde till och rätt att utöva verksamhet som läkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ kräva innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 respektive 5.6.2 i bilaga V, vilka garanterar att personen i fråga under hela sin utbildning har förvärvat de kunskaper och färdigheter som avses i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 respektive 44.3.

▼M4

Kommissionen får anpassa de kunskaper och färdigheter som anges i artiklarna 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3 och 44.3 till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

7. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer på det område som omfattas av detta kapitel. Dessutom skall denna anmälan göras till övriga medlemsstater när det gäller bevis på formella kvalifikationer på det område som avses i avsnitt 8.

▼C1

Kommissionen skall offentliggöra ett meddelande i *Europeiska unionens officiella tidning*, med uppgift om de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i förekommande fall, det organ som utfärdar beviset på formella kvalifikationer, det intyg som medföljer detta bevis samt motsvarande yrkestitel enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 respektive 5.7.1 i bilaga V.

▼B

Artikel 22

Gemensamma bestämmelser om utbildning

För utbildning enligt artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46 skall följande gälla:

a) Medlemsstaterna får tillåta utbildning på deltid på de villkor som godkänts av de behöriga nationella myndigheterna. Dessa myndigheter skall se till att den totala utbildningstiden och utbildningens nivå och kvalitet inte underskrider motsvarande krav på kontinuerlig heltidsutbildning.

b) Genom fortbildning skall det, enligt varje medlemsstats specifika förfaranden, säkerställas att de som har avslutat sina studier kan hålla sig à jour med utvecklingen inom yrket i den mån som är nödvändig för att yrkesinsatserna skall bibehållas på säker och effektiv nivå.

Artikel 23

Förvärvade rättigheter

1. När de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ som innehas av medborgare i medlemsstaterna inte uppfyller alla de utbildningskrav som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, skall varje medlemsstat — utan att detta påverkar de förvärvade rättigheterna för dessa yrken — som tillräckligt bevis på formella kvalifikationer erkänna sådana bevis som utfärdats av dessa medlemsstater, om de avser utbildning som påbörjats före de referensdatum som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V och åtföljs av ett intyg som visar att innehavarna av dessa bevis på formella kvalifikationer under den femårsperiod som föregår intygets utfärdande faktiskt och lagligen utövat verksamheten i fråga under minst tre år i följd.

2. Samma bestämmelser skall vara tillämpliga på sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare och specialisttandläkare, som veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ som förvärvats inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium, även om de inte uppfyller samtliga de minimikrav för utbildning som anges i artiklarna 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 och 44, om dessa bevis anger att en utbildning slutförts med godkänt resultat och påbörjats före

a) den 3 oktober 1990 för läkare med grundutbildning, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare med grundutbildning, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor och ►C2 apotekare ◄, och

b) den 3 april 1992 för specialistläkare.

▼B

De bevis på formella kvalifikationer som avses i första stycket ger rätt att utöva yrkesverksamhet inom Tysklands hela territorium enligt samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av behöriga tyska myndigheter och som anges i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 37.1 skall varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer för läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Tjeckoslovakien eller för vilka utbildningen när det gäller Tjeckien och Slovakien har påbörjats före den 1 januari 1993, om myndigheterna i en av de ovan nämnda staterna intygar att dessa bevis på formella kvalifikationer på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de intyg dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på myndigheternas territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen har påbörjats

a) för Estlands del före den 20 augusti 1991,

b) för Lettlands del före den 21 augusti 1991,

c) för Litauens del före den 11 mars 1990,

om myndigheterna i en av de tre ovan nämnda medlemsstaterna intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis som anges för dessa medlemsstater i bilaga VI punkt 6.1 vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som åsyftas i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

▼B

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

För de bevis på formella kvalifikationer som veterinär som utfärdats av f.d. Sovjetunionen eller för vilka utbildningen för Estlands del har påbörjats före den 20 augusti 1991, skall det intyg som avses i föregående stycke åtföljas av ett annat intyg, som utfärdats av de estniska myndigheterna och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

5. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som läkare som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ och arkitekt som innehas av medborgare i medlemsstaterna och som har utfärdats av f.d. Jugoslavien eller för vilka utbildningen när det gäller Slovenien har påbörjats före den 25 juni 1991, om myndigheterna i den ovan nämnda medlemsstaten intygar att dessa bevis på deras territorium äger samma lagliga giltighet som de bevis som dessa länder utfärdar och, för arkitekter, som de bevis på formella kvalifikationer som anges för dessa medlemsstater i punkt 6.1 i bilaga VI vad gäller tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och som specialistläkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, ►C2 apotekare ◄ när det gäller den verksamhet som avses i artikel 45.2 och som arkitekt när det gäller den verksamhet som avses i artikel 48 samt rätt att utöva yrket.

Detta intyg skall åtföljas av ett annat intyg som utfärdats av samma myndigheter och som visar att dessa personer faktiskt och lagligen har utövat verksamheten på sitt territorium under minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget.

6. Varje medlemsstat skall, när det gäller medborgare i de medlemsstater som har bevis på formella kvalifikationer som läkare, som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, som tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska och ►C2 apotekare ◄ som inte motsvarar de benämningar som gäller för denna medlemsstat enligt punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer som dessa medlemsstater utfärdat och som åtföljs av ett intyg utfärdat av behöriga myndigheter eller organ.

Av det intyg som avses i första stycket skall det framgå att dessa bevis på formella kvalifikationer utfärdats som bevis på avslutad utbildning i enlighet med artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 respektive 44 och att den medlemsstat som utfärdat dem jämställer dem med dem som nämns i punkterna 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

▼M1

Artikel 23a

Särskilda omständigheter

1. Med avvikelse från det här direktivet får Bulgarien tillåta personer som har behörighetsbevis för ”фелдшер” (fältskär) utfärdade i Bulgarien före den 31 december 1999 och som den 1 januari 2000 utövade detta yrke under Bulgariens nationella system för social trygghet att fortsätta att utöva sagda yrke även om delar av deras yrkesverksamhet faller under de bestämmelser i det här direktivet som rör läkare och sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

2. Innehavare av det bulgariska behörighetsbeviset för ”фелдшер” (fältskär) enligt punkt 1 är inte berättigade att få sina yrkeskvalifikationer erkända i andra medlemsstater som läkare eller som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt det här direktivet.

▼B

Avsnitt 2

Läkare

Artikel 24

Medicinsk grundutbildning

1. För tillträde till medicinsk grundutbildning krävs en betygshandling som ger tillträde till universitet för studierna i fråga.

2. Den medicinska grundutbildningen skall sammanlagt omfatta minst sex års studier eller 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.

3. Den medicinska grundutbildningen skall garantera att personen i fråga har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som medicinen bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors anatomi, funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

c) Tillräckliga kunskaper om kliniska ämnen och behandlingar, som ger en sammanhängande bild av psykiska och fysiska sjukdomar och medicin sedd ur förebyggande, diagnostisk och terapeutisk synvinkel samt människans fortplantning.

d) Lämplig klinisk erfarenhet på sjukhus under lämplig handledning.

▼B

Artikel 25

Specialistläkarutbildning

1. För tillträde till specialistläkarutbildning krävs sex års fullgjorda studier med godkända resultat inom den utbildning som avses i artikel 24, där den studerande har förvärvat de nödvändiga baskunskaperna i medicin.

2. Specialistläkarutbildningen skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, universitetssjukhus eller i förekommande fall annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Medlemsstaterna skall se till att utbildningstiden för sådan specialistläkarutbildning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V inte är kortare än vad som avses i den punkten. Utbildningen skall ske under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den förutsätter personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande specialistläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

3. Utbildningen skall ske på heltid vid särskilda inrättningar som erkänts av de behöriga myndigheterna. Den förutsätter medverkan i all medicinsk verksamhet på den avdelning där utbildningen äger rum, inklusive jourtjänstgöring, så att den blivande specialistläkaren ägnar all sin yrkesverksamhet åt denna praktiska och teoretiska utbildning under hela arbetsveckan och under hela året på de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa tjänster skall följaktligen avlönas med lämpligt belopp.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

▼M4

5. Kommissionen får anpassa de minimikrav på utbildningens omfattning som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Artikel 26

Benämningar på specialistläkarutbildningar

De bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare som avses i artikel 21 har utfärdats av de behöriga myndigheter eller organ som avses i punkt 5.1.2 i bilaga V och motsvarar för specialistutbildningen i fråga de aktuella benämningar som tillämpas i de olika medlemsstaterna och som framgår av punkt 5.1.3 i bilaga V.

▼M4

I syfte att uppdatera detta direktiv i samband med ändringar i nationell lagstiftning får kommissionen lägga till nya medicinska specialiseringar under punkt 5.1.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst två femtedelar av medlemsstaterna. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Artikel 27

Förvärvade rättigheter för läkare med specialistutbildning

1. Av de läkare med specialistutbildning vars specialistutbildning på deltid reglerades av de lagar och andra författningar som gällde den 20 juni 1975 och som påbörjade sin specialistutbildning senast den 31 december 1983 kan den mottagande medlemsstaten kräva att deras bevis på formella kvalifikationer skall åtföljas av intyg som visar att de faktiskt och legalt har utövat verksamheten under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som utfärdats i Spanien för läkare som har fullgjort en specialistutbildning före den 1 januari 1995, även om denna inte motsvarar minimikraven för den utbildning som avses i artikel 25, om bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga spanska myndigheterna, av vilket det framgår att personen i fråga har blivit godkänd i det prov gällande särskild yrkeskompetens som anordnats inom ramen för de extraordinära regulariseringsåtgärderna i den kungliga förordningen 1497/99 i syfte att fastställa att denne har kunskapsnivå och kompetens likvärdig med de läkare som innehar sådant bevis på formella kvalifikationer för specialistläkare som för Spaniens del framgår av punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V.

3. Varje medlemsstat som har upphävt lagar och andra författningar om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer som specialistläkare enligt punkterna 5.1.2 och 5.1.3 i bilaga V och som har vidtagit åtgärder rörande förvärvade rättigheter till förmån för sina medborgare skall tillerkänna medborgarna i de övriga medlemsstaterna rätten att utnyttja samma åtgärder, om dessa bevis på formella kvalifikationer har utfärdats före det datum då den mottagande medlemsstaten upphörde att utfärda sådana bevis för den berörda specialistutbildningen.

De tidpunkter då bestämmelserna upphävdes anges i punkt 5.1.3 i bilaga V.

Artikel 28

Särskild allmänläkarutbildning

1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning krävs avslutade och godkända studier under sex år inom den utbildningsgång som avses i artikel 24.

2. Den särskilda allmänläkarutbildning för vilken bevis på formella kvalifikationer utfärdas före den 1 januari 2006 skall omfatta minst två års studier på heltid. Bevis på formella kvalifikationer som utfärdas efter detta datum skall omfatta minst tre års studier på heltid.

▼B

När den utbildning som avses i artikel 24 omfattar praktiktjänstgöring vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, hos en godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid en godkänd vårdcentral för primärvård, får denna praktik inräknas, dock högst ett år, i den utbildningstid som avses i första stycket för bevis på formella kvalifikationer som utfärdas från och med den 1 januari 2006.

Den möjlighet som avses i andra stycket skall stå öppen bara för de medlemsstater där utbildningstiden för den särskilda allmänläkarutbildningen var två år den 1 januari 2001.

3. Den särskilda allmänläkarutbildningen skall ske på heltid under tillsyn av de behöriga myndigheterna eller organen. Den skall snarare vara praktisk än teoretisk.

Den praktiska utbildningen skall förmedlas dels under minst sex månader vid ett godkänt sjukhus med utrustning och avdelningar för allmänmedicin, dels under minst sex månader hos godkänd allmänpraktiserande läkare eller vid godkänd vårdcentral för primärvård.

Den praktiska utbildningen skall genomföras tillsammans med andra vårdinrättningar för allmänmedicin. Utan att de minimiperioder som nämns i andra stycket påverkas får den praktiska utbildningen dock ges under högst sex månader vid andra godkända vårdinrättningar för allmänmedicin.

Utbildningen förutsätter samma personliga medverkan och ansvarstagande hos den blivande specialistläkaren i yrkesverksamheten som hos dem han arbetar tillsammans med.

4. För att medlemsstaterna skall utfärda bevis på formella kvalifikationer för särskild utbildning i allmänmedicin krävs bevis på formella kvalifikationer som avser medicinsk grundutbildning enligt punkt 5.1.1 i bilaga V.

5. Medlemsstaterna får utfärda de bevis på formella kvalifikationer som avses i punkt 5.1.4 i bilaga V till en läkare som inte har fullgjort utbildningen enligt denna artikel men som har avslutat en annan kompletterande utbildning för vilken de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har utfärdat bevis på formella kvalifikationer. De får emellertid bara utfärda bevis på formella kvalifikationer om detta gäller en kunskapsnivå som motsvarar den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna skall avgöra bland annat i vilken mån den kompletterande utbildning och den yrkeserfarenhet som sökanden redan har kan beaktas i stället för den utbildning som föreskrivs i denna artikel.

Medlemsstaterna får bara utfärda bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V om sökanden har skaffat minst sex månaders erfarenhet i allmänmedicin hos en allmänpraktiserande läkare eller på en vårdinrättning för primärvård enligt punkt 3 i den här artikeln.

▼B

Artikel 29

Yrkesutövning som allmänpraktiserande läkare

Med förbehåll för bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall varje medlemsstat för yrkesutövningen som allmänpraktiserande läkare inom ramen för medlemsstatens socialförsäkringssystem kräva bevis på formella kvalifikationer enligt punkt 5.1.4 i bilaga V.

Medlemsstaterna kan från detta villkor undanta dem som genomgår särskild utbildning i allmänmedicin.

Artikel 30

Förvärvade rättigheter för allmänpraktiserande läkare

1. Varje medlemsstat skall fastställa de förvärvade rättigheterna. Som förvärvad rättighet skall dock betraktas rätten att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter denna rättighet vid det referensdatum som avses i den punkten i kraft av de på läkaryrket tillämpliga bestämmelser som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning och om han vid denna tidpunkt är etablerad i medlemsstaten med stöd av artikel 21 eller 23.

De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat skall på begäran utfärda ett intyg av vilket framgår att läkaren har rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det nationella socialförsäkringssystemet, utan det bevis på formella kvalifikationer som föreskrivs i punkt 5.1.4 i bilaga V, om läkaren åtnjuter förvärvade rättigheter enligt första stycket.

2. Varje medlemsstat skall erkänna de intyg som avses i punkt 1 andra stycket vilka de övriga medlemsstaterna utfärdat till medborgare i medlemsstaterna och ge dessa intyg samma verkan på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar och som ger rätt att utöva verksamhet som allmänpraktiserande läkare inom ramen för det egna socialförsäkringssystemet.

Avsnitt 3

Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

Artikel 31

Utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård krävs tio års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till sjuksköterskeskola.

▼B

2. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall ske på heltid och skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.2.1 i bilaga V.

▼M4

Kommissionen får anpassa innehållet i förteckningarna över ämnen i punkt 5.2.1 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall omfatta minst tre års utbildning eller 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen skall utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för personer som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar sjuksköterskor är ansvarig för samordningen av den teoretiska och kliniska undervisningen under hela utbildningen.

4. Med den teoretiska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande tillägnar sig de yrkesmässiga kunskaper, insikter och färdigheter som krävs för att planera, utföra och bedöma allmän hälso- och sjukvård. Denna utbildning skall äga rum på sjuksköterskeskolor och andra utbildningsanstalter som utbildningsinstitutionen utser och ges av personal som undervisar i sjukvård och andra kompetenta personer.

5. Med den kliniska undervisningen avses den del av sjuksköterskeutbildningen där den studerande, som medlem i ett arbetslag och i direkt kontakt med friska eller sjuka enskilda och/eller grupper, lär sig att planera, utföra och bedöma en sjuksköterskas samlade vårduppgifter på grundval av förvärvade kunskaper och färdigheter. De sjuksköterskestuderande skall inte bara lära sig att ingå i ett arbetslag, utan även att leda ett arbetslag och organisera en sjuksköterskas samlade vårduppgifter, inklusive undervisning i hälsovård för enskilda personer och mindre grupper vid vårdinrättningar eller ute i samhället.

Denna utbildning skall äga rum på sjukhus och vid andra vårdinrättningar samt ute i samhället under de undervisande sjuksköterskornas ansvar i samarbete med och med stöd av andra utbildade sjuksköterskor. Även annan behörig personal kan medverka i denna undervisning.

De sjuksköterskestuderande skall delta i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån denna bidrar till deras utbildning och gör att de kan ta på sig det ansvar som är förbundet med en sjuksköterskas vårduppgifter.

▼B

6. Utbildningen av sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall garantera att den blivande sjuksköterskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på inklusive tillräcklig insikt i friska och sjuka människors anatomi, fysiologiska funktioner och beteende samt sambandet mellan människans hälsotillstånd och hennes fysiska och sociala miljö.

b) Tillräckliga kunskaper om yrkets beskaffenhet och etik samt de allmänna principerna för hälso- och sjukvård.

c) Tillräcklig klinisk erfarenhet; denna erfarenhet, som bör väljas med avseende på dess utbildningsvärde, skall förvärvas under tillsyn av utbildad sjukvårdspersonal och där det finns tillräckligt med utbildad personal och utrustning som uppfyller kraven på patientvård.

d) Förmåga att ta del i den praktiska utbildningen av hälso- sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

e) Erfarenhet av samarbete med företrädare för andra yrken inom hälso- och sjukvårdssektorn.

Artikel 32

Utövande av yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

I detta direktiv skall yrkesverksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård innebära verksamhet som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.

Artikel 33

Förvärvade rättigheter för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård

1. För att de allmänna bestämmelserna om förvärvade rättigheter skall vara tillämpliga på sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall den verksamhet som avses i artikel 23 ha omfattat fullt ansvar för planering, organisation och administration av patientvård.

2. När det gäller de polska utbildningsbevisen för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter. För de medborgare i medlemsstaterna vars utbildningsbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård har utfärdats av Polen eller vars utbildning i denna stat har påbörjats före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller minimikraven gällande utbildning i artikel 31 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som sjuksköterska och gett allmän hälso- och sjukvård under den nedan angivna perioden:

a) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,

▼B

b) bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska - avslutad postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Denna verksamhet skall ha omfattat fullt ansvar för planering, organisering och administration av patientvård.

3. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska som utfärdats i Polen till sjuksköterskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 31, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministerns förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg — studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.2.2 i bilaga V.

▼M1

Artikel 33a

När det gäller rumänska behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

När det gäller medborgare i medlemsstaterna vars behörighetsbevis för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård utfärdats av, eller vars utbildning inleddes i, Rumänien före anslutningen, och inte uppfyller de minimikrav för utbildning som fastställs i artikel 31, skall medlemsstaterna erkänna behörighetsbeviset för sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) med postgymnasial utbildning från en *școală postliceală*, som tillräckliga bevis om det åtföljs av ett intyg över att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och lagligen har utövat verksamhet som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i Rumänien under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Denna verksamhet skall ha innefattat fullt ansvar för planering, organisering och genomförande av omvårdnaden av patienten.

▼B

Avsnitt 4

Tandläkare

Artikel 34

Grundläggande tandläkarutbildning

1. För att bli antagen till grundläggande tandläkarutbildning skall sökanden inneha ett examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V, vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

▼M4

Kommissionen får anpassa innehållet i förteckningarna över ämnen i punkt 5.3.1 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Den grundläggande tandläkarutbildningen skall garantera att den blivande tandläkaren har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som tandläkarverksamheten bygger på och god insikt i vetenskapliga metoder inklusive principerna för bedömning av biologiska funktioner, utvärdering av vetenskapligt vedertagna fakta och analys av data.

b) Tillräckliga kunskaper om friska och sjuka människors kroppskonstitution, fysiologi och beteende samt den fysiska och sociala miljöns påverkan på människans hälsotillstånd, i den mån dessa faktorer påverkar tandläkarverksamheten.

c) Tillräckliga kunskaper om tändernas, munnens, käkarnas och omkringliggande vävnaders anatomi och funktioner, i såväl friskt som sjukt tillstånd, och deras förhållande till patientens allmänna hälsotillstånd samt fysiska och sociala välbefinnande.

d) Tillräckliga kunskaper om kliniska discipliner och metoder som ger tandläkaren en sammanhängande bild av anomalier, skador och sjukdomar i tänderna, munnen, käkarna och omkringliggande vävnader och av förebyggande, diagnostisk och terapeutisk tandläkarverksamhet.

e) Tillräcklig klinisk erfarenhet under lämplig handledning.

Utbildningen skall ge den blivande tandläkaren de färdigheter som är nödvändiga för att utöva all verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader.

▼B

Artikel 35

Utbildning till specialisttandläkare

1. För att bli antagen till utbildning till specialisttandläkare krävs att sökanden har fullgjort fem års teoretisk och praktisk utbildning med godkända resultat inom ramen för den utbildning som avses i artikel 34, eller innehar de handlingar som avses i artiklarna 23 och 37.

2. Utbildningen till specialisttandläkare skall omfatta teoretisk och praktisk utbildning vid universitet, behandlingscentrum för studier och forskning eller, i förekommande fall, annan vårdinrättning som godkänts av behöriga myndigheter eller organ i detta syfte.

Utbildning till specialisttandläkare på heltid skall omfatta minst tre år under kontroll av behöriga myndigheter eller organ. Den skall innebära personlig medverkan och ansvarstagande av den blivande tandläkaren i verksamheten på avdelningen i fråga.

▼M4

Kommissionen får anpassa de minimikrav på utbildningens omfattning som avses i andra stycket till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

3. För att medlemsstaterna skall utfärda ett utbildningsbevis för specialisttandläkare krävs ett utbildningsbevis som avser grundläggande tandläkarutbildning enligt punkt 5.3.2 i bilaga V.

Artikel 36

Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare

1. I detta direktiv skall yrkesverksamhet som tandläkare innebära sådan verksamhet som definieras i punkt 3 och som utövas av personer med de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

2. Tandläkaryrket skall grunda sig på den tandläkarutbildning som avses i artikel 34 och är ett särskilt yrke skilt från yrket som läkare och specialistläkare. Utövande av yrkesverksamhet som tandläkare förutsätter innehav av något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V. Personer som omfattas av artikel 23 eller 37 skall likställas med innehavare av ett sådant bevis på formella kvalifikationer.

3. Medlemsstaterna skall se till att tandläkare generellt skall ha tillträde till verksamhet som innebär förebyggande, diagnos och behandling av anomalier och sjukdomar i tänder, mun, käkar och omkringliggande vävnader i enlighet med de i lag fastställda bestämmelserna och de yrkesetiska reglerna för yrket på de referensdatum som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V.

▼B

Artikel 37

Förvärvade rättigheter för tandläkare

1. Varje medlemsstat skall, för utövandet av yrkesverksamhet som tandläkare under de yrkestitlar som anges i punkt 5.3.2 i bilaga V, erkänna de bevis på formella kvalifikationer ►M1 som läkare som utfärdats i Italien, Spanien, Österrike, Tjeckien, Slovakien och Rumänien ◄ för personer som påbörjat sin läkarutbildning senast det referensdatum som anges i den bilagan för den berörda medlemsstaten, om dessa bevis på formella kvalifikationer åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Detta intyg skall bekräfta att följande två villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer i den medlemsstaten faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som avses i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

b) Att dessa personer är behöriga att utöva denna verksamhet på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för denna medlemsstat i punkt 5.3.2 i bilaga V.

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från kravet på tre års yrkespraktik enligt andra stycket led a.

När det gäller Tjeckien och Slovakien omfattas de bevis på formella kvalifikationer som erhållits i f.d. Tjeckoslovakien av erkännande på samma sätt som tjeckiska och slovakiska bevis på formella kvalifikationer och på samma villkor som angivits i de föregående styckena.

2. Varje medlemsstat skall erkänna sådana bevis på formella kvalifikationer som läkare som utfärdats i Italien för personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå mellan den 28 januari 1980 och den 31 december 1984, om dessa bevis åtföljs av ett intyg utfärdat av de behöriga italienska myndigheterna.

Detta intyg skall bekräfta att följande tre villkor uppfyllts:

a) Att dessa personer har godkänts i det särskilda lämplighetsprov som har anordnats av behöriga italienska myndigheter för att kontrollera att sökandena har en kunskaps- och färdighetsnivå jämförbar med den som krävs av innehavare av det bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

b) Att dessa personer i Italien faktiskt, legalt och huvudsakligen har utövat den verksamhet som anges i artikel 36 under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

c) Att de är behöriga att utöva eller att de faktiskt, legalt och huvudsakligen utövar den verksamhet som anges i artikel 36 på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som anges för Italien i punkt 5.3.2 i bilaga V.

▼B

Personer som framgångsrikt har fullföljt studier som omfattar minst tre år och som enligt de behöriga myndigheterna intygats vara likvärdiga med den utbildning som avses i artikel 34, skall undantas från skyldigheten att avlägga ett sådant lämplighetsprov som avses i andra stycket led a.

Personer som påbörjat sin läkarutbildning på universitetsnivå efter den 31 december 1984 skall behandlas på samma sätt som de personer som avses ovan, förutsatt att de studier under tre år som nämns ovan påbörjades före den 31 december 1994.

Avsnitt 5

Veterinär

Artikel 38

Veterinärutbildning

1. Den samlade utbildningen för veterinärer skall omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, som skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

▼M4

Kommissionen får anpassa innehållet i förteckningarna över ämnen i punkt 5.4.1 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

2. För att bli antagen till veterinärutbildningen måste sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat när det gäller denna utbildning.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande veterinären har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som veterinärverksamheten bygger på.

b) Tillräckliga kunskaper om friska djurs anatomi och funktioner, djurhållning och reproduktion, husdjurshygien i allmänhet samt djurens utfodring inklusive framställnings- och lagringsmetoder för foder som svarar mot deras behov.

c) Tillräckliga kunskaper om djurs beteende och djurskydd.

d) Tillräckliga kunskaper om orsaker, art, förlopp, följder, diagnos och behandling av sjukdomar hos djur, vare sig det gäller enskilda djur eller besättningar, inklusive särskilda kunskaper om de sjukdomar som kan överföras till människan.

e) Tillräckliga kunskaper om förebyggande medicin.

▼B

f) Tillräckliga kunskaper om hygien och metoder vid produktion och framställning av samt handel med animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung avsedda för människoföda.

g) Tillräckliga kunskaper om lagar och andra författningar som rör de områden som finns uppräknade ovan.

h) Tillräcklig klinisk och praktisk erfarenhet under lämplig handledning.

Artikel 39

Förvärvade rättigheter för veterinärer

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som veterinär har utfärdats av Estland eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 skall medlemsstaterna — utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.4 — erkänna dessa bevis på formella kvalifikationer som veterinär, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Estland har utövat verksamhet som veterinär under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

Avsnitt 6

Barnmorska

Artikel 40

Barnmorskeutbildning

1. Barnmorskeutbildning skall omfatta minst en av följande utbildningar:

a) En barnmorskeutbildning på heltid som omfattar minst tre års praktiska och teoretiska studier (utbildningsväg I) och minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V.

b) En barnmorskeutbildning på heltid som varar minst 18 månader (utbildningsväg II) och omfattar minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.5.1 i bilaga V och som inte ingått i likvärdig undervisning inom utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård.

Medlemsstaterna skall se till att den institution som utbildar barnmorskor är ansvarig för samordningen av teori och praktiktjänstgöring under hela utbildningen.

▼M4

Kommissionen får anpassa innehållet i förteckningarna över ämnen i punkt 5.5.1 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3.

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

▼B

2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

a) Minst tio års fullföljd allmän skolutbildning för utbildningsväg I.

b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V för utbildningsväg II.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande barnmorskan har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på, särskilt obstetrik och gynekologi.

b) Tillräckliga kunskaper om yrkesetik och lagstiftning som rör yrket.

c) Ingående kunskaper om biologiska funktioner, obstetrisk och neonatal anatomi och fysiologi samt kunskaper om sambandet mellan människans hälsotillstånd, hennes fysiska och sociala miljö och hennes beteende.

d) Tillräcklig klinisk erfarenhet som förvärvats på godkända institutioner under handledning av personal med behörighet som barnmorska och på obstetrikens område.

e) Tillräcklig insikt i utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal.

Artikel 41

Förfarande för erkännande av bevis på formella kvalifikationer som barnmorska

1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V skall erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:

a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år, som

i) förutsätter innehav av examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis som innebär rätt att bli antagen till studier vid universitet eller högskolor eller, i annat fall, som styrker motsvarande kunskapsnivå, eller

ii) åtföljs av tvåårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år eller 3 600 timmar som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader eller 3 000 timmar som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.

▼B

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall vara utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten. Intyget skall styrka att vederbörande, efter att ha erhållit bevis på formella kvalifikationer som barnmorska, på ett tillfredsställande sätt har utfört en barnmorskas alla arbetsuppgifter under motsvarande period på sjukhus eller annan vårdinrättning som erkänts för detta ändamål.

Artikel 42

Utövande av yrkesverksamhet som barnmorska

1. Bestämmelserna i detta avsnitt skall tillämpas på verksamhet som barnmorska så som denna definieras av varje medlemsstat, om inte annat föreskrivs i punkt 2, och utövas under de yrkestitlar som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att barnmorskorna åtminstone får tillträde till och rätt att utöva följande verksamhet:

a) Ge korrekt information och användbara råd om familjeplanering.

b) Diagnostisera graviditet och övervaka en normal graviditet; utföra de undersökningar som krävs för att övervaka en normal graviditetsutveckling.

c) Föreskriva eller rekommendera de undersökningar som är nödvändiga för att så tidigt som möjligt diagnostisera riskgraviditeter.

d) Utarbeta program för de blivande föräldrarnas förberedelse inför sin roll och fullständig förberedelse inför barnets födelse samt ge dem råd om hygien och näringstillförsel.

e) Ta hand om och bistå modern under förlossningen och övervaka fostrets tillstånd i livmodern genom lämpliga kliniska och tekniska medel.

f) Leda spontanförlossningar och vid behov utföra episiotomi samt i brådskande fall assistera vid sätesförlossning.

g) Känna igen varningssignaler om onormala tillstånd hos modern eller barnet, som kräver att läkare ingriper, och vid behov bistå denne; vidta nödvändiga krisåtgärder när läkare inte finns till hands, särskilt manuellt avlägsnande av placenta, eventuellt följt av manuell undersökning av livmodern.

h) Undersöka och ta hand om det nyfödda barnet; ta alla initiativ som krävs och eventuellt genomföra omedelbar återupplivning.

i) Ta hand om och övervaka moderns återhämtning efter förlossningen och ge modern all nödvändig information om spädbarnsvård så att hon kan ge det nyfödda barnet bästa möjliga utveckling.

j) Utföra behandling som ordinerats av läkare.

k) Föra de journaler som behövs.

▼B

Artikel 43

Förvärvade rättigheter för barnmorskor

1. För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer uppfyller alla de minimikrav för utbildningen som fastställs i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, skall varje medlemsstat som tillräckligt bevis erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats av dessa medlemsstater före det referensdatum som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V när de åtföljs av ett intyg som visar att dessa medborgare faktiskt och legalt utövat verksamheten i fråga under minst två år i följd under den femårsperiod som föregår utfärdandet av intyget.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla för medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska styrker utbildning som erhållits inom f.d. Tyska demokratiska republikens territorium och som uppfyller alla de minimikrav som fastställs för utbildningen i artikel 40, men vilka med stöd av artikel 41 endast skall erkännas om de åtföljs av det intyg om yrkespraktik som avses i nämnda artikel 41.2, när de styrker en utbildning som påbörjats före den 3 oktober 1990.

3. När det gäller de polska bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska skall endast bestämmelserna nedan gälla för förvärvade rättigheter.

För de medborgare i medlemsstaterna vars bevis på formella kvalifikationer som barnmorska har utfärdats av Polen eller vars utbildning har påbörjats i denna stat före den 1 maj 2004 och som inte uppfyller de minimikrav för utbildning som avses i artikel 40 skall medlemsstaterna erkänna de nedan angivna bevisen på formella kvalifikationer som barnmorska, om de åtföljs av ett intyg som visar att dessa personer faktiskt och lagligen i Polen har utövat verksamhet som barnmorska under den period som anges nedan:

a) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska på universitetsnivå - (*dyplom licencjata położnictwa*) — minst tre år i följd under de fem år som föregick utfärdandet av intyget,

b) bevis på formella kvalifikationer som barnmorska med intyg om postgymnasial utbildning på vårdhögskola - (*dyplom położnej*) - minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

4. Medlemsstaterna skall erkänna de bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som utfärdats i Polen till barnmorskor, vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning i artikel 40, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministerns förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har

▼B

examensbevis från sekundärskola (avgångsbetyg — studentexamen) och har avslutat utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 13 maj 2004, nr 110, punkt 1170) i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för barnmorskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, finns angivna i punkt 5.5.2 i bilaga V.

▼M1

Artikel 43a

När det gäller rumänska behörighetsbevis för barnmorskor skall endast följande bestämmelser om förvärvade rättigheter gälla:

När det gäller medborgare i medlemsstater vars behörighetsbevis för barnmorska (asistent medical obstetrică-ginecologie/obstetrik- och gynekologisköterska) utfärdades av Rumänien före anslutningen och inte uppfyller de minimikrav för utbildning som fastställs i artikel 40, skall varje medlemsstat erkänna dessa behörighetsbevis för barnmorskor såsom varande tillräckliga bevis, när dessa intyg åtföljs av ett intyg som styrker att dessa medborgare i medlemsstaterna faktiskt och lagligen i Rumänien har ägnat sig åt verksamhet som barnmorska under minst fem år i följd under de sju år som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

Avsnitt 7

▼C2

Apotekare

▼B

Artikel 44

▼C2

Apotekarutbildning

▼B

1. För att bli antagen till ►C2 apotekarutbildning ◄ skall sökanden inneha examensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som berättigar honom/henne eller henne att bli antagen till den aktuella utbildningen vid universitet eller vid högskolor som tillerkänts likvärdig ställning i en medlemsstat.

2. Av bevis på formella kvalifikationer för ►C2 apotekare ◄ skall det framgå att minst fem års utbildning genomgåtts, som omfattar minst

a) fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet, högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet,

b) sex månaders praktiktjänstgöring på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Utbildningen skall omfatta minst den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. ►M4 Kommissionen får anpassa innehållet i förteckningarna över ämnen i punkt 5.6.1 i bilaga V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3. ◄

▼B

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

3. Utbildningen skall garantera att den blivande ►C2 apotekaren ◄ har förvärvat följande kunskaper och färdigheter:

a) Tillräckliga kunskaper om läkemedel och de substanser som används vid läkemedelstillverkning.

b) Tillräckliga kunskaper om farmaceutisk teknologi samt fysisk, kemisk, biologisk och mikrobiologisk kontroll av läkemedel.

c) Tillräckliga kunskaper om läkemedels nedbrytning (metabolism) och verkningar, giftiga ämnens verkningssätt och användningen av läkemedel.

d) Tillräckliga kunskaper för att utvärdera vetenskapliga data om läkemedel för att på denna grund kunna ge upplysningar.

e) Tillräckliga kunskaper om gällande föreskrifter och andra villkor för att kunna utöva farmaceutisk verksamhet.

Artikel 45

Utövande av yrkesverksamhet som ►C2 apotekare ◄

1. I detta direktiv avses med verksamhet som ►C2 apotekare ◄ sådan verksamhet som, när det gäller tillträde till och rätten att utöva den, i en eller flera medlemsstater omfattas av villkor som rör yrkeskvalifikationerna, och som står öppen för de personer som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V.

2. Medlemsstaterna skall se till att innehavare av bevis på formella kvalifikationer i farmaci på universitetsnivå eller motsvarande nivå och som uppfyller villkoren i artikel 44 får tillträde till och rätt att utöva åtminstone följande verksamhet, med förbehåll för eventuella krav på kompletterande yrkeserfarenhet:

a) Galenisk utveckling av läkemedel.

b) Framställning och kontroll av läkemedel.

c) Laboratoriekontroll av läkemedel.

d) Lagring, förvaring och distribution av läkemedel i partihandelsledet.

e) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på apotek som är öppna för allmänheten.

f) Beredning, kontroll, lagring och utlämning av läkemedel på sjukhus.

g) Information och rådgivning om läkemedel.

3. Om det i en medlemsstat inte bara krävs bevis på formella kvalifikationer enligt förteckningen i punkt 5.6.2 i bilaga V för tillträde till eller utövande av någon form av verksamhet som ►C2 apotekare ◄, utan även kompletterande yrkeserfarenhet, skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis erkänna intyg utfärdat av de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som styrker att personen i fråga har utövat nämnda verksamhet under motsvarande period i ursprungsmedlemsstaten.

▼B

4. Det erkännande som avses i punkt 3 skall inte vara tillämpligt på den tvååriga yrkeserfarenhet som krävs i Storhertigdömet Luxemburg för beviljande av statligt tillstånd att driva apotek som är öppna för allmänheten.

5. Om det den 16 september 1985 i en medlemsstat fanns ett urvalssystem för att bland de ►C2 apotekare ◄ som avses i punkt 2 välja ut dem som skall tilldelas de nya apotek som skall öppnas inom ramen för ett nationellt geografiskt fördelningssystem, får denna medlemsstat, med avvikelse från punkt 1, fortsätta med detta urvalssystem och kräva att de medborgare i medlemsstaterna som innehar något av de bevis på formella kvalifikationer för ►C2 apotekare ◄ som anges i punkt 5.6.2 i bilaga V eller omfattas av bestämmelserna i artikel 23 deltar i detta.

Avsnitt 8

Arkitekt

Artikel 46

Arkitektutbildning

1. Arkitektutbildning skall omfatta antingen minst fyra års studier på heltid eller sex års studier, varav minst tre år på heltid, vid universitet eller jämförbar läroanstalt. Denna utbildning skall avslutas med godkänd examen på universitetsnivå.

Utbildningen, som skall ges på universitetsnivå och i huvudsak omfatta arkitektur, skall till lämpliga delar bestå av teoretisk och praktisk arkitektutbildning och skall garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskaper och färdigheter:

a) Förmåga att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.

b) Tillräcklig kunskap om arkitekturens historia och teori och besläktade konstarter, teknik och humaniora.

c) Kunskap om de konstens inflytande på arkitektonisk formgivning.

d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de kunskaper som krävs för planeringsprocessen.

e) Insikter i förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och ge dem rätta proportioner.

f) Insikter i arkitektyrket och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag, som tar hänsyn till sociala faktorer.

g) Insikter i utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.

▼B

h) Insikter i de strukturella och byggnadstekniska problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.

i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden.

j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla de boendes krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.

k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

2. ►M4 Kommissionen får anpassa de i punkt 1 angivna kunskaperna och färdigheterna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Denna åtgärd som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 58.3. ◄

Denna uppdatering får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.

Artikel 47

Undantag från kraven för arkitektutbildningen

1. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21, erkännas den treåriga utbildningen vid ”Fachhochschulen” i Förbundsrepubliken Tyskland som existerade den 5 augusti 1985 och som uppfyller de krav som fastställs i artikel 46 och ger tillträde till den verksamhet som avses i artikel 48 i denna medlemsstat med yrkesbeteckningen arkitekt, under förutsättning att utbildningen kompletteras med fyra års yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och styrks av ett intyg som utfärdats av den yrkessammanslutning, där den arkitekt som önskar utnyttja bestämmelserna i detta direktiv är registrerad.

Yrkessammanslutningen skall i förväg ha fastställt att det arbete som arkitekten i fråga utfört på arkitekturområdet utgör övertygande prov på alla kunskaper och färdigheter som avses i 46.1. Intyget skall utfärdas enligt samma förfarande som gäller för registrering i yrkessammanslutningens medlemsförteckning.

2. Med avvikelse från artikel 46 skall också, enligt artikel 21 och inom ramen för bättre befordringsmöjligheter eller deltidsstudier på universitetsnivå, erkännas den utbildning som motsvarar kraven i artikel 46 samt leder till att personer som varit anställda på arkitekturområdet minst sju år under överinseende av en arkitekt eller arkitektbyrå avlägger godkänd examen i arkitektur. Denna examen skall vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den examen som avses i artikel 46.1 första stycket.

▼B

Artikel 48

Utövande av yrkesverksamhet som arkitekt

1. Med yrkesverksamhet som arkitekt avses i detta direktiv den verksamhet som vanligtvis utövas under yrkestiteln arkitekt.

2. De medborgare i en medlemsstat som fått rätt att bära titeln arkitekt i enlighet med en lag som ger den behöriga myndigheten i en medlemsstat möjlighet att ge denna titel åt medborgare i medlemsstaterna som utmärkt sig särskilt genom sina insatser på arkitekturområdet, skall anses uppfylla de krav som fastställts för att få utöva arkitektverksamhet under yrkestiteln arkitekt. Ifrågavarande personers verksamhet som arkitekt skall intygas genom ett bevis utfärdat av deras ursprungsmedlemsstat.

Artikel 49

Förvärvade rättigheter som arkitekt

►C2 1. Varje medlemsstat ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som anges i bilaga VI ◄ vilka utfärdas av övriga medlemsstater avseende en utbildning som påbörjats senast under det referensläsår som anges i den bilagan, även om de inte uppfyller minimikraven enligt artikel 46, genom att ge innehavare av dessa bevis på formella kvalifikationer tillträde till och rätt att utöva verksamhet som arkitekt på samma villkor som innehavare av bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av denna medlemsstat.

Intyg från de behöriga myndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland om att bevis på formella kvalifikationer som utfärdats från och med den 8 maj 1945 av de behöriga myndigheterna i f.d. Tyska demokratiska republiken är likvärdiga med dem som avses i den bilagan skall följaktligen erkännas.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall varje medlemsstat, när det gäller tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt med yrkestiteln arkitekt, som bevis på formella kvalifikationer erkänna intyg som utfärdas för medborgare i medlemsstaterna av de medlemsstater där tillträde till och utövande av verksamhet som arkitekt var reglerad vid nedanstående datum och ge dessa intyg samma ställning på sitt territorium som de intyg medlemsstaten själv utfärdar:

a) Den 1 januari 1995 för Österrike, Finland och Sverige.

b) Den 1 maj 2004 för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

c) Den 5 augusti 1987 för övriga medlemsstater.

De intyg som avses i första stycket skall ange att innehavaren har fått tillstånd att bära yrkestiteln arkitekt senast detta datum och har varit aktivt verksam på området enligt dessa bestämmelser under minst tre år i följd under den femårsperiod som föregick utfärdandet av intyget.

▼B

KAPITEL IV

Gemensamma bestämmelser om etablering

Artikel 50

Handlingar och formföreskrifter

1. När de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten fattar beslut om en ansökan om tillstånd att utöva ett reglerat yrke genom tillämpning av denna avdelning, kan de begära de handlingar och intyg som nämns i bilaga VII.

De handlingar som avses i punkterna 1 d, e och f i bilaga VII får inte vara äldre än tre månader då de fogas till ansökan.

Medlemsstater, institutioner och andra juridiska personer skall behandla överlämnade uppgifter konfidentiellt.

2. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat styrker äktheten av de utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis som utfärdats i den andra medlemsstaten samt, i tillämpliga fall, intygar att personen i fråga, för de yrken som avses i kapitel III i detta avsnitt, har uppfyllt de minimikrav på utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46.

3. Om det finns skälig grund för tvivel, och om bevis på formella kvalifikationer i enlighet med artikel 3.1 c har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat och innefattar utbildning som erhållits helt eller delvis vid en inrättning som etablerats lagligt i en annan medlemsstat, skall den mottagande medlemsstaten ha rätt att hos det behöriga organet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats kontrollera

a) huruvida utbildningskursen vid den institution som gav utbildningen har godkänts formellt av utbildningsanstalten i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

b) huruvida det utfärdade beviset på formella kvalifikationer är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen hade följts helt och hållet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

c) huruvida beviset på formella kvalifikationer ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

4. Om en mottagande medlemsstat av sina medborgare kräver edsavläggelse eller en högtidlig försäkran för tillträde till ett reglerat yrke och ordalydelsen i denna ed eller förklaring inte kan användas av medborgare i de andra medlemsstaterna, skall medlemsstaten sörja för att den berörde kan använda passande och likvärdiga formuleringar.

Artikel 51

Förfarande för ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten skall bekräfta mottagandet av ansökan inom en månad från och med mottagandet och underrätta sökanden om handlingar eventuellt saknas.

▼B

2. En ansökan om tillstånd att få utöva ett reglerat yrke skall behandlas och ett vederbörligen motiverat beslut fattas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet snarast möjligt och under alla omständigheter inom tre månader efter det att den fullständiga ansökan inkom. Denna tidsfrist kan emellertid förlängas med en månad i fall som omfattas av kapitlen I och II i denna avdelning.

3. Beslutet eller underlåtenhet att meddela beslut inom föreskriven tid kan överklagas hos domstol enligt nationell rätt.

Artikel 52

Användande av yrkestitel

1. Om användandet av yrkestiteln för en av yrkesverksamheterna i fråga är reglerat i en mottagande medlemsstat, skall de övriga medlemsstaternas medborgare vilka har tillstånd att utöva ett reglerat yrke med stöd av avdelning III bära den yrkestitel som i den mottagande medlemsstaten motsvarar detta yrke och använda eventuell förkortning.

2. Om ett yrke är reglerat i den mottagande medlemsstaten genom en sådan sammanslutning eller organisation som avses i artikel 3.2, får medlemsstaternas medborgare bara använda den yrkestitel eller den förkortning som sammanslutningen eller organisationen fastställt om de kan visa att de tillhör sammanslutningen eller organisationen.

Om medlemskapet i sammanslutningen eller organisationen är förenat med vissa kvalifikationer, kan detta krav då det gäller de övriga medlemsstaternas medborgare som innehar yrkeskvalifikationer bara göras gällande på de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

AVDELNING IV

DETALJERADE VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV YRKET

Artikel 53

Språkkunskaper

Personer som får sina yrkeskvalifikationer erkända skall ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten.

▼C3

Artikel 54

Användande av utbildningstitel

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 52 skall den mottagande medlemsstaten se till att de berörda personerna har rätt att använda utbildningstitlar från ursprungsmedlemsstaten, och den eventuella förkortningen av denna, på ursprungsmedlemsstatens språk. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna titel följs av namn och plats för den institution eller examensnämnd som utfärdat den. Om den

▼C3

utbildningstitel som används i ursprungsmedlemsstaten kan förväxlas med en titel som i den mottagande medlemsstaten kräver kompletterande utbildning, som personen i fråga inte har genomgått, får denna medlemsstat kräva att vederbörande använder utbildningstiteln från ursprungsmedlemsstaten i en lämplig form som den mottagande medlemsstaten anger.

▼B

Artikel 55

Anslutning till försäkringskassa

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 och artikel 6 första stycket b, skall de medlemsstater som kräver att de personer som förvärvat sina yrkeskvalifikationer på deras territorium skall fullgöra en förberedande praktiktjänstgöring och/eller ha yrkeserfarenhet för att få anslutas till en försäkringskassa, ge innehavare av yrkeskvalifikationer som läkare och tandläkare som förvärvats i en annan medlemsstat dispens från detta krav.

AVDELNING V

ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 56

Behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall bedriva ett nära samarbete och ge varandra ömsesidigt bistånd för att underlätta tillämpningen av detta direktiv. De skall garantera att de upplysningar som utväxlas behandlas konfidentiellt.

2. De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten skall utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för utövandet av verksamheten enligt detta direktiv, med iakttagande av lagstiftningen om skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter [1] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) [2].

Ursprungsmedlemsstaten skall kontrollera om förhållandena är riktiga och dess myndigheter avgöra typ och omfattning av de undersökningar som skall göras och meddela den mottagande medlemsstaten vilka konsekvenser landet drar av de lämnade uppgifterna.

3. Senast den 20 oktober 2007 skall varje medlemsstat utse de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att utfärda eller ta emot bevis på formella kvalifikationer och andra handlingar eller upplysningar, samt de behöriga myndigheter och organ som är bemyndigade att motta ansökningarna och fatta de beslut som avses i detta direktiv, och de skall genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

---

[1] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

[2] EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

▼B

4. Varje medlemsstat skall utse en samordnare för verksamheten för de myndigheter som avses i punkt 1 och underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Samordnarna skall ha följande uppgifter:

a) Att främja enhetlig tillämpning av direktivet.

b) Att inhämta alla uppgifter av betydelse för tillämpningen av direktivet, bland annat uppgifter om tillträdesvillkor för reglerade yrken i medlemsstaterna.…

För att utföra det som avses i b kan samordnarna vända sig till de kontaktpunkter som avses i artikel 57.

Artikel 57

Kontaktpunkter

Varje medlemsstat skall senast den 20 oktober 2007 utse en kontaktpunkt som skall ha följande uppgifter:

a) Att ge medborgarna och kontaktpunkterna i övriga medlemsstater all nödvändig information om erkännandet av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, i synnerhet information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, inklusive sociallagstiftning och eventuella yrkesetiska regler.

b) Att bistå medborgarna vid utövandet av deras rättigheter enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med övriga kontaktpunkter och behöriga myndigheter i den mottagande medlemsstaten.

På begäran av kommissionen skall kontaktpunkterna underrätta kommissionen om resultatet av ärenden som de handlagt i enlighet med b senast två månader efter det att de mottagits.

▼M4

Artikel 58

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för erkännande av yrkeskvalifikationer.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468 ska vara två månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼B

Artikel 59

Samråd

Kommissionen skall säkerställa att experter från de berörda yrkesgrupperna på lämpligt sätt rådfrågas, särskilt i anslutning till arbetet i den kommitté som avses i artikel 58, och kommissionen skall för denna kommitté lägga fram en rapport om dessa samråd.

AVDELNING VI

ANDRA BESTÄMMELSER

Artikel 60

Rapportering

1. Efter den 20 oktober 2007 skall medlemsstaterna vartannat år lämna en rapport till kommissionen över tillämpningen av det inrättade systemet. Utöver allmänna kommentarer skall rapporten innehålla en statistisk översikt över de beslut som fattats samt en beskrivning av de viktigaste problemen som tillämpningen av direktivet fört med sig.

2. Efter den 20 oktober 2007 skall kommissionen vart femte år utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Artikel 61

Undantagsklausul

Om större svårigheter på något visst område skulle uppstå för en viss medlemsstat vid tillämpningen av det här direktivet, skall kommissionen undersöka dessa svårigheter i samarbete med medlemsstaten i fråga.

I förekommande fall skall kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 58.2 medge undantag för ifrågavarande medlemsstat vad gäller tillämpningen av bestämmelsen under en begränsad tidsperiod.

Artikel 62

Upphävande

Direktiven 77/452/EEG, 77/453/EEG, 78/686/EEG, 78/687/EEG, 78/1026/EEG, 78/1027/EEG, 80/154/EEG, 80/155/EEG, 85/384/EEG, 85/432/EEG, 85/433/EEG, 89/48/EEG, 92/51/EEG, 93/16/EEG och 1999/42/EG skall upphöra att gälla från och med den 20 oktober 2007. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv, och de rättsakter som har antagits på grundval av de direktiven skall inte påverkas av upphävandet.

Artikel 63

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 oktober 2007 De skall genast underrätta kommissionen om detta.

▼B

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 64

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 65

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA I

Förteckning över yrkessammanslutningar eller yrkesorganisationer som uppfyller villkoren i artikel 3.2

IRLAND [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

FÖRENADE KUNGARIKET

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

---

(1) Irländska medborgare är även medlemmar i följande sammanslutningar eller organisationer i Förenade kungariket:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales.
Institute of Chartered Accountants of Scotland.
Institute of Actuaries.
Faculty of Actuaries.
The Chartered Institute of Management Accountants.
Institute of Chartered Secretaries and Administrators.
Royal Town Planning Institute.
Royal Institution of Chartered Surveyors.
Chartered Institute of Building.

(2) Endast för revisionsverksamhet.

▼B

27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

BILAGA II

Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggning som avses i artikel 11c ii

1. *Utbildning i paramedicin och barnomsorg*

Utbildning till:

I Tyskland:

▼M2

— barnsjuksköterska (”Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)”).

▼B

— Sjukgymnast (”Krankengymnast[in]/Physiotherapeut[in]”) ([1]).

— Arbetsterapeut/ergoterapeut (”Beschäftigungs und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut”).

— Logoped (”Logopäde/Logopädin”).

— Ortoptist (”Orthoptist[in]”).

— Godkänd barnpedagog (”Staatlich anerkannte[r] Erzieher[in]”).

— Godkänd speciallärare (”Staatlich anerkannte[r] Heilpädagoge[in]”).

— Medicinsk laboratorieassistent (”medizinischtechnische[r] Laboratoriums Assistent[in]”).

— Röntgentekniker (”medizinischtechnische[r] RadiologieAssistent[in]”).

— Teknisk assistent — funktionsdiagnostik (”medizinischtechnische[r] Assistent[in] für Funktionsdiagnostik”).

— Veterinärtekniker (”veterinärmedizinischtechnische[r] Assistent[in]”).

— Dietist (”Diätassistent[in]”).

— Apotekstekniker (”Pharmazieingenieur”) med examen före den 31mars 1994 i f.d. DDR eller i de nya tyska delstaterna.

▼M2

———————

▼B

— Talpedagog (”Sprachtherapeut[in]”).

▼M2

— sjukvårdare inom äldrevården (”Altenpflegerin und Altenpfleger”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

([1]) Från och med den 1juni 1994 ersattes yrkestiteln ”Krankengymnast(in)” med ”Physiotherapeut(in)”. De utövare av yrket som fick sin examen före detta datum kan dock, om de så önskar, fortsätta att använda sig av den tidigare titeln ”Krankengymnast(in)”.

▼C1

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Tjeckien:

— Vårdbiträde (”zdravotnický asistent”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åttaårs grundutbildning och fyraårs yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med ”maturitnízkouška” - examen.

— Nutritionist (”nutriční asistent”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst åtta års grundutbildning och fyraårs yrkesinriktad gymnasieutbildning på vårdlinje, kompletterat med ”maturitnízkouška” examen.

I Italien:

— Tandtekniker (”odontotecnico”).

— Optiker (”ottico”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Cypern:

— Tandtekniker (”οδοντοτεχνίτης”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial yrkesutbildning, följd av ettårs yrkeserfarenhet.

— Optiker (”τεχνικός οπτικός”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst sexårs grundutbildning, sexårs gymnasieutbildning och två års postgymnasial utbildning, följt av ett års yrkeserfarenhet.

I Lettland:

— Tandsköterska (”zobārstniecības māsa”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av treårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

▼B

— Biomedicinsk laboratorieassistent (”biomedicīnas laborants”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

— Tandtekniker (”zobu tehniķis”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och två års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårsyrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

— Biträdande sjukgymnast (”fizioterapeita asistents”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tioårs allmän skolutbildning och tre års yrkesutbildning på vårdlinje, följt av tvåårs yrkeserfarenhet, varefter det krävs att en examen avläggs för erhållande av specialistcertifikat.

I Luxemburg:

— Röntgentekniker (”assistant[e] technique médical[e] en radiologie”).

— Medicinsk laboratorieassistent (”assistant[e] technique médical[e] de laboratoire”).

— Mentalskötare (”infirmier/ière psychiatrique”).

— Sjukhustekniker — kirurgi (”assistant[e] technique médical[e] en chirurgie”).

▼M2

— Barnsköterska (”infirmier(ère) en pédiatrie”).

— Anestesisköterska (”infirmier en anesthésie et réamination”).

— Massör (”masseur”).

▼B

— Barnpedagog (”éducateur/trice”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av

— minst tre års yrkesbildning i en specialskola med avslutande examen, i några fall kompletterad med ett eller två års specialiserad utbildning avslutad med examen, eller

— minst två och ett halvt års utbildning i specialskola med avslutande examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktikanttjänstgöring i godkänd inrättning, eller

— minst två års yrkesutbildning i specialskola med avslutande examen kompletterad med yrkeserfarenhet minst ett år eller praktikanttjänstgöring minst ett år i godkänd inrättning.

▼B

I Nederländerna:

— Veterinärassistent (”dierenartsassistent”).

▼C1

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, bestående av tre års yrkesutbildning i specialskola (”MBO”-program) eller alternativt tre års yrkesutbildning inom lärlingssystemet (”LLW”), båda avslutade med examen.

▼B

I Österrike:

— Särskild grundutbildning för sköterskor i barn och ungdomsvård (”spezielle Grundausbildung in der Kinder und Jugendlichenpflege”).

▼M2

En utbildning som omfattar sammanlagt minst 13 år, minst 10 års allmän skolutbildning, följt av tre års yrkesutbildning vid en sjuksköterskeskola och avslutas med en examen för erhållande av examensbeviset.

▼B

— Särskild grundutbildning för sköterskor i psykiatrisk sjuk och hälsovård (”spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits und Krankenpflege”).

▼M2

en utbildning som omfattar sammanlagt minst 13 år, minst 10 års allmän skolutbildning, följt av tre års yrkesutbildning vid en sjuksköterskeskola och avslutas med en examen för erhållande av examensbeviset.

▼B

— Kontaktlinsoptiker (”Kontaktlinsenoptiker”).

— Pedikyrist (”Fusspfleger”).

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”Hörgeräteakustiker”).

— Försäljare av medicinska och kemiska produkter (”Drogist”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktikantutbildning, omfattande utbildning på en arbetsplats och vid en yrkesskola, och en period av yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

— Massör (”Masseur”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst två års praktikantutbildning, två års praktisk yrkesverksamhet och en ettårig utbildning som avslutas med en yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket och utbilda praktikanter.

— Förskollärare (”Kindergärtner/in”).

— Barnskötare (”Erzieher”).

Var och en av dess utbildningar omfattar sammanlagt 13 år, varav fem års yrkesutbildning vid yrkesskola, och avslutas med examen.

▼M6

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom barn- och ungdomssjukvård (Sonderausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom psykiatrisk hälso- och sjukvård (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits und Krankenpflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom intensivsjukvård (Sonderausbildung in der Intensivpflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom intensivvård av barn (Sonderausbildung in der Kinderintensivpflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom anestesisjukvård (Sonderausbildung in der Anästhesiepflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom vård vid njurersättningsbehandling (Sonderausbildung in der Pflege bei Nierenersatztherapie).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom operationssjukvård (Sonderausbildung in der Pflege im Operationsbereich).

— Särskild sjuksköterskeutbildning inom sjukhushygien (Sonderausbildung in der Krankenhaushygiene).

— Särskild sjuksköterskeutbildning för undervisning i hälso- och sjukvård (Sonderausbildung für Lehraufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege).

— Särskild sjuksköterskeutbildning för arbetsledning inom hälso- och sjukvård (Sonderausbildung für Führungsaufgaben in der Gesundheits- und Krankenpflege).

Var och en av dessa utbildningar ska omfatta sammanlagt minst 13 år och 6 månader till 14 år, varav minst tio år ska avse allmän utbildning, ytterligare tre år ska avse grundläggande högskoleutbildning inom offentlig hälso- och sjukvård och sex till tolv månader ska avse särskild utbildning för specialiserings-, undervisnings- eller förvaltningsuppgifter.

▼B

I Slovakien:

— Lärare på dansområdet i konstskolor på grundstadiet (”učiteľ vtanečnom odbore na základných umeleckých školách”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14,5 år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med specialinriktning samt en femterminerskurs i danspedagogik.

— Utbildare vid särskilda utbildningsanstalter och vid socialtjänstanstalter (”vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych sluieb”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav åtta/nio års grundutbildning, fyraårsgymnasieutbildning med pedagogisk inriktning eller annan inriktning och tvåårskompletterande deltidsstudier i pedagogik.

▼M5

— tandtekniker (zubný technik).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 14 år, varav åtta eller nio års grundutbildning, fyra års gymnasieutbildning åtföljd av två års postgymnasial sjukvårdsutbildning som avslutas med ett teoretiskt och praktiskt prov (maturitné vysvedčenie).

▼B

2. *Under rubriken hantverksmästare (”Mester/Meister/Maître”) med en annan utbildning än den som omfattas av avdelningIII, kapitelII i detta direktiv*

Utbildning till:

▼M5

_____

▼B

I Tyskland:

— Optiker (”Augenoptiker”).

— Tandtekniker (”Zahntechniker”).

▼M2

— Ortopedtekniker (”Orthopädietechniker”).

▼B

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”Hörgeräte - Akustiker”).

▼M2

_____

▼B

— Ortopedskomakare (”Orthopädieschuhmacher”).

I Luxemburg:

— Optiker (”opticien”).

— Tandtekniker (”mécanicien dentaire”).

— Tekniker för hörselhjälpmedel (”audioprothésiste”).

— Ortopedtekniker/bandagist (”mécanicien orthopédiste/bandagiste”).

— Ortopedskomakare (”orthopédiste - cordonnier”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och avslutas med examen som ger behörighet att utöva någon som kvalificerad betraktad verksamhet i yrket antingen som självständig yrkesutövare eller som anställd på jämförbar ansvarsnivå.

I Österrike:

— Bandagist (”Bandagist”).

— Korsettmakare (”Miederwarenerzeuger”).

— Optiker (”Optiker”).

— Ortopedskomakare (”Orthopädieschuhmacher”).

— Ortopedtekniker (”Orthopädietechniker”).

— Tandtekniker (”Zahntechniker”).

— Trädgårdsmästare (”Gärtner”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 14 år, varav minst fem år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning med minst tre års praktiktjänstgöring, dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola och med minst två års praktisk yrkesverksamhet som avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda praktikanter och använda titeln ”Meister”.

▼B

Följande utbildningar till mästare inom jord och skogsbruk:

— Lantmästare (”Meister in der Landwirtschaft”).

— Mästare i lanthushållning (”Meister in der ländlichen Hauswirtschaft”).

— Mästare i trädgårdsodling (”Meister im Gartenbau”).

— Mästare i grönsaksodling (”Meister im Feldgemüsebau”).

— Mästare i fruktodling och framställning av fruktprodukter (”Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”).

— Mästare i vinodling och vinframställning (”Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”).

— Mejerimästare (”Meister in der Molkerei und Käsereiwirtschaft”).

— Mästare i hästhållning (”Meister in der Pferdewirtschaft”).

— Fiskerimästare (”Meister in der Fischereiwirtschaft”).

— Mästare i fjäderfähållning (”Meister in der Geflügelwirtschaft”).

— Mästare i biodling (”Meister in der Bienenwirtschaft”).

— Skogmästare (”Meister in der Forstwirtschaft”).

— Mästare i skogsplantering och skogsvård (”Meister in der Forstgarten und Forstpflegewirtschaft”).

— Mästare i lagring av jordbruksprodukter (”Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav minst sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av minst tre års praktiktjänstgöring, med utbildning dels på ett företag, dels vid en yrkesskola, och treårspraktisk yrkesverksamhet och avslutas med mästarexamen som ger behörighet att utbilda praktikanter och använda titeln ”Meister”.

I Polen:

— lärare för praktisk yrkesutbildning (”Nauczyciel praktycznej nauki zawodu”).

Denna utbildning omfattar

i) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning eller likvärdig gymnasieutbildning inom ett relevant område, följt av kurs i pedagogik på totalt minst150timmar, kurs i säkerhet i arbetet och arbetshygien och tvåårsyrkeserfarenhet inom det yrke som vederbörande skall undervisai eller

ii) åtta års grundutbildning och femårs yrkesinriktad gymnasieutbildning samt avgångsdiplom från en postgymnasial teknisk lärarutbildning eller

iii) åtta års grundutbildning och två till tre årsgrundläggande yrkesinriktad gymnasieutbildning samt minst treårsyrkeserfarenhet bestyrkt av ett mästarbrev för yrket i fråga följt av en kurs i pedagogik på totalt minst 150timmar.

I Slovakien:

— lärare för yrkesutbildning (”majster odbornej výchovy”).

▼B

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav åttaårs grundutbildning, fyraårsyrkesutbildning (avslutad yrkesinriktad gymnasieutbildning och/eller lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs), minst treårs yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid och kompletterande studier i pedagogik vid pedagogiska fakulteten eller vid teknisk högskola, eller avslutad gymnasieutbildning och lärlingstid på en relevant (liknande) yrkesutbildnings eller lärlingskurs, minst tre års yrkeserfarenhet inom samma område som vederbörandes avslutade utbildning eller lärlingstid, och därutöver studier i pedagogik vid pedagogiska fakulteten, eller från och med den1september 2005 specialutbildning på specialpedagogikens område som bedrivs vid metodikcentra för lärare för yrkesutbildning vid specialskolor utan kompletterande pedagogiska studier.

▼M2

2a *Hantverksmästare (skol- och yrkesutbildning som ger behörighet till titeln hantverksmästare, Meister/Maître) inom följande yrken:*

i Tyskland:

— Metallkonstruktör (”Metallbauer”),

— Instrumenttekniker för kirurgiska instrument (”Chirurgiemechaniker”),

— Karosserimontör och fordonskonstruktör (”Karosserie- und Fahrzeugbauer”),

— Bilmekaniker (”Kraftfahrzeugtechniker”),

— Cykel- och motorcykelmekaniker (”Zweiradmechaniker”),

— Kyltekniker (”Kälteanlagenbauer”),

— Datatekniker (”Informationstechniker”),

— Mekaniker för lantbruksmaskiner (”Landmaschinenmechaniker”),

— Vapensmed (”Büchsenmacher”),

— Plåtslagare (”Klempner”),

— VVS-installatör (”Installateur und Heizungsbauer”),

— Elektriker (”Elektrotechniker”),

— Eltekniker (”Elektromaschinenbauer”),

— Skeppsbyggnadstekniker (”Boots- und Schiffbauer”),

— Murare och betonggjutare (”Maurer und Betonbauer”),

— Värmeinstallatör för värmepannor och varmluftsanläggningar (”Ofen- und Luftheizungsbauer”),

— Byggnadssnickare/timmerman (”Zimmerer”),

— Takläggare (”Dachdecker”),

— Vägbyggare (”Straßenbauer”),

— Värme- och ljudisoleringstekniker (”Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer”),

— Brunnsgrävare (”Brunnenbauer”),

— Sten- och bildhuggare (”Steinmetz und Steinbildhauer”),

— Stuckatör (”Stuckateur”),

— Målare och lackerare (”Maler und Lackierer”),

— Byggnadsställningsmontör (”Gerüstbauer”),

▼M2

— Skorstensfejare (”Schornsteinfeger”),

— Finmekaniker (”Feinwerkmechaniker”),

— Snickare/möbelsnickare (”Tischler”),

— Repslagare (”Seiler”),

— Bagare (”Bäcker”),

— Konditor (”Konditor”),

— Slaktare (”Fleischer”),

— Frisör (”Frisör”),

— Glasmästare (”Glaser”),

— Glasblåsare och konstruktör av glasinstrument (”Glasbläser und Glasapparatebauer”),

— Vulkaniserare och däckreparatör (”Vulkaniseur und Reifenmechaniker”).

i Luxemburg:

— Bagare/konditor (”boulanger-pâtissier”),

— Konditor/chocolatier/sockerbagare/glasstillverkare (”pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier”),

— Slaktare/charkuterist (”boucher-charcutier”),

— Slaktare/charkuterist/hästslaktare (”boucher-charcutier-chevalin”),

— Catering och centralköksverksamhet (”traiteur”),

— Mjölnare (”meunier”),

— Skräddare/kläddesigner (”tailleur-couturier”),

— Modist (”modiste-chapelier”),

— Körsnär (”fourreur”),

— Skomakare (”bottier-cordonnier”),

— Urmakare (”horloger”),

— Juvelerare/guldsmed (”bijoutier-orfèvre”),

— Hårfrisör (”coiffeur”),

— Kosmetolog (”esthéticien”),

— Maskintekniker (”mécanicien en mécanique générale”),

— Installatör av person- och varuhissar, rulltrappor och transportsystem (”installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention”),

— Vapensmed (”armurier”),

— Smed (”forgeron”),

— Montör: industri- och byggmaskiner och materiel (”mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction”),

— Elektronikmontör (bilar och motorcyklar) (”mécanicien-électronicien d'autos et de motos”),

— Karosseribyggare/-reparatör (”constructeur réparateur de carosseries”),

— Plåtslagare/bilmålare (”ébosseleur-peintre de véhicules automoteurs”),

— Trådspolare (”bobineur”),

— Elektronikmontör (audivisuella anläggningar och apparater) (”électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels”),

▼M2

— Kabelmontör (kabel-tv-nät) (”constructeur réparateur de réseaux de télédistribution”),

— Elektronikmontör (kontorsmaskiner och datorer) (”électronicien en bureautique et en informatique”),

— Maskinmontör (jordbruks- och vinodlingsmaskiner) (”mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles”),

— Pannplåtslagare (”chaudronnier”),

— Galvanisör (”galvaniseur”),

— Fordonsexpert (”expert en automobiles”),

— Byggentreprenör (”entrepreneur de construction”),

— Vägentreprenör (”entrepreneur de voirie et de pavage”),

— Golvläggare (”confectionneur de chapes”),

— Entreprenör (värme-, ljud- och fuktisolering) (”entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité”),

— Värme- och avloppsinstallatör (”installateur de chauffage-sanitaire”),

— Kyl-/frysinstallatör (”installateur frigoriste”),

— Elektriker (”électricien”),

— Ljusskyltsinstallatör (”installateur d'enseignes lumineuses”),

— Elektronikmontör (informations- och kommunikationsteknik) (”électronicien en bureautique et en informatique”),

— Alarm- och säkerhetssysteminstallatör (”installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité”),

— Snickare/möbelsnickare (”menuisier-ébéniste”),

— Parkettläggare (”parqueteur”),

— Montör (färdiga byggelement) (”poseur d'éléments préfabriqués”),

— Tillverkare och installatör av fönsterluckor, jalusier, markiser och solskärmar (”fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store”),

— Entreprenör (metallkonstruktioner) (”entrepreneur de constructions métalliques”),

— Ugnsbyggare (”constructeur de fours”),

— Takläggare/plåtslagare (”couvreur-ferblantier”),

— Byggnadssnickare/timmerman (”charpentier”),

— Marmorslipare/stenhuggare (”marbrier-tailleur de pierres”),

— Kakelläggare (”carreleur”),

— Gipsare (”plafonneur-façadier”),

— Målare (”peintre-décorateur”),

— Glasmästare (”vitrier-miroitier”),

— Inredningsdekoratör (”tapissier-décorateur”),

— Kakelugnsbyggare (”constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence”),

— Tryckare (”imprimeur”),

— Medietekniker (”opérateur média”),

▼M2

— Serigraf (”sérigraphe”),

— Bokbindare (”relieur”),

— Tekniker (medicinsk och kirurgisk utrustning) (”mécanicien de matériel médico-chirurgical”),

— Körlärare (”instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs”),

— Plåtslagare (tak- och väggplåt) (”fabricant poseur de bardages et toitures métalliques”),

— Fotograf (”photographe”),

— Tillverkare/reparatör av musikinstrument (”fabricant réparateur d'instruments de musique”),

— Simlärare (”instructeur de natation”).

i Österrike:

— Byggnadsentreprenör (”Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”),

— Bagare (”Bäcker”),

— Brunnsborrare (”Brunnenmeister”),

— Takläggare (”Dachdecker”),

— Elektroteknik (”Elektrotechnik”),

— Slaktare (”Fleischer”),

— Frisör/perukmakare (”Friseur und Perückenmacher (Stylist)”),

— Gas- och sanitärteknik (”Gas- und Sanitärtechnik”),

— Glasmästare (”Glaser”),

— Förglasare/planglasslipare (”Glasbeleger und Flachglasschleifer”),

— Glasblåsare och tillverkare av glasinstrument (”Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung”),

— Hålglasslipare och -förädlare (hantverk) (”Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)”),

— Ugnsbyggare (”Hafner”),

— Värmetekniker (”Heizungstechnik”),

— Ventilationsteknik (tillhörande hantverksverksamhet) (”Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”),

— Kylteknik (”Kälte- und Klimatechnik”),

— Kommunikationselektronik (”Kommunikationselektronik”),

— Konditor, inbegripet tillverkare av pepparkakor och fruktkakor, glass och choklad (”Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und Schokoladewarenerzeugung”),

— Fordonsteknik (”Kraftfahrzeugtechnik”),

— Karossbyggare, inbegripet karossmålare (tillhörande hantverksverksamhet) (”Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. –lackierer (verbundenes Handwerk)”),

— Plastbearbetning (”Kunststoffverarbeitung”),

— Målare (”Maler und Anstreicher”),

— Lackerare (”Lackierer”),

▼M2

— Förgyllare (”Vergolder und Staffierer”),

— Ventilationsteknik (tillhörande hantverksverksamhet) (”Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)”),

— Mekatroniker för elmaskiner och automatisering (”Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung”),

— Mekatroniker för elektronik (”Mechatroniker f. Elektronik”),

— Kontorsmaskiner och datasystem (”Büro- und EDV-Systemtechnik”),

— Mekatroniker för maskinteknik och tillverkningsteknik (”Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik”),

— Mekatroniker för medicinsk utrustning (tillhörande hantverksverksamhet) (”Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)”),

— Ytteknik (”Oberflächentechnik”),

— Metalldesign (tillhörande hantverksverksamhet) (”Metalldesign (verbundenes Handwerk)”),

— Låssmed (”Schlosser”),

— Smed (”Schmied”),

— Jordbruksmaskinteknik (”Landmaschinentechnik”),

— Rörmokare (”Spengler”),

— Pannplåtslagare (tillhörande hantverksverksamhet) (”Kupferschmied (verbundenes Handwerk)”),

— Stenhuggare, inbegripet tillverkning av konststen och terrazzo (”Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher”),

— Stuckatör och gipsare (”Stukkateur und Trockenausbauer”),

— Snickare/möbelsnickare (”Tischler”),

— Modellkonstruktör (”Modellbauer”),

— Tunnbindare (”Binder”),

— Träsvarvare (”Drechsler”),

— Båtbyggare (”Bootsbauer”),

— Skulptör (tillhörande hantverksverksamhet) (”Bildhauer (verbundenes Handwerk)”),

— Vulkaniserare (”Vulkaniseur”),

— Vapensmed inbegripet vapenhandel (”Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels”),

— Värme-, kyl-, ljud- och brandisolering (”Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer”),

— Snickarentreprenör (”Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav minst tre år ska fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning, dels på en arbetsplats, dels vid en yrkesskola, som avslutas med examen och en teoretisk och praktisk hantverksmästarutbildning på minst ett år. Fullgjord hantverksmästarexamen ger behörighet att utöva yrket som egen företagare och utbilda praktikanter och använda titeln ”Meister/Maître”.

▼B

3. *Utbildning i sjömansyrken*

▼M3

a) Sjöfart

Utbildning till:

I Lettland:

— Befälhavande elektroingenjör på fartyg (”kuģu elektromehāniķis”).

— Kylmaskinsoperatör (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

I Nederländerna:

— VTSfunktionär (”VTS - functionaris”).

Detta motsvarar följande utbildningar:

— I Lettland:

i) Befälhavande elektroingenjör på fartyg (”kuģu elektromehāniķis”).

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst tolv år och sex månader, varav minst nio års grundutbildning och minst tre års yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst sex månader som skeppselektriker eller biträdande elektroingenjör på skepp med en generatorkraft högre än 750 kW. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

ii) Kylmaskinsoperatör (”kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”).

1. Undre åldersgräns 18 år.

2. Omfattar utbildning i sammanlagt minst 13 år, varav minst nio års grundutbildning och minst tre års yrkesutbildning. Därutöver krävs det tjänst till sjöss under minst tolv månader som biträdande kylingenjör. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examinering av den behöriga myndigheten i enlighet med det av transportministeriet godkända utbildningsprogrammet.

— I Nederländerna:

Sammanlagt minst 15 års utbildning, varav minst tre års högre yrkesutbildning (”HBO”) eller yrkesutbildning (”MBO”) följd av nationella och regionala specialistkurser, var och en bestående av minst tolv veckors teoriutbildning och avslutad med examen.

▼B

b) Fiske:

Utbildning till:

I Tyskland:

— Skeppare, djuphavsfiske (”Kapitän BG/Fischerei”).

— Skeppare, kustfiske (”Kapitän BLK/Fischerei”).

— Däcksbefäl, djuphavsfiske (”Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”).

— Däcksbefäl, kustfiske (”Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei”).

▼B

I Nederländerna:

— Förstestyrman/maskinist (”stuurman werktuigkundige V”).

— Maskinist (fiskefartyg) (”werktuigkundige IV visvaart”).

— Förstestyrman (fiskefartyg) (”stuurman IV visvaart”).

— Förstestyrman/maskinist (”stuurman werktuigkundige VI”).

Detta motsvarar följande utbildningar:

— I Tyskland: Mellan 14 och 18 års utbildning, varav tre års grundläggande yrkesutbildning och ettårs ombordtjänstgöring följd av ett eller två års specialiserad yrkesutbildning, iförekommande fall kompletterad med två års yrkeserfarenhet av navigering.

— I Nederländerna: Mellan 13 och 15 års utbildning, varav minst två år vid specialiserad yrkesutbildningsanstalt, kompletterad med tolv månaders yrkespraktik.

Dessa utbildningar är erkända enligt Torremolinoskonventionen (1977 års internationella konvention om säkerhet för fiskefartyg).

4. *Tekniska yrken*

Utbildning till:

I Tjeckien:

— Auktoriserad tekniker, auktoriserad byggmästare (”autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”).

Denna utbildning omfattar yrkesutbildning i minst nio år, innefattande fyraårsgymnasial teknisk utbildning, avslutad med ”maturitnízkouška” (examen från tekniskt gymnasium), femårs yrkeserfarenhet och avslutad med prov i yrkeskvalifikationer för att kunna ägna sig åt den valda yrkesverksamheten inom byggnadsbranschen (enligt lag nr50/1976 Sb. [byggnadslagen] och lag nr360/1992 Sb.).

— Förare av spårbundna fordon (”fyzická osoba řídící dráni vozidlo”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning, och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning avslutad med ”maturitnízkouška” - examen och därefter statsexamen i fordonsmotorlära.

— Banbyggnadstekniker (”dráni revizní technik”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åtta årsgrundutbildning, och minst fyra års yrkesutbildning på maskin eller elektrotekniskt gymnasium som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen.

— Körskollärare (”učitel autoškoly”).

Undre åldersgräns 24 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning med inriktning på trafik eller maskinlära som avslutas med ”maturitnízkouška” - examen.

— Statlig tekniker för bilprovning (”kontrolní technik STK”).

▼B

Undre åldersgräns 21 år. Utbildningen omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasial yrkesutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen, följd av minst tvåårs teknisk praktik. Vederbörande måste ha körkort och vara utan några anteckningar i kriminalregistret samt måste ha avslutat specialutbildning till statlig tekniker omfattande minst 120timmar samt avlagt examen.

— Mekaniker för kontroll av bilutsläpp (”mechanik měření emisí”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolv år, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen. Vidare måste sökanden genomgå minst treårs teknisk praktik och specialutbildning till mekaniker för kontroll av utsläpp från fordon omfattande åttatimmar samt avläggande av examen.

— Skeppare klass I (”kapitán I. třídy”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst 15år, varav åttaårs grundutbildning och treårsyrkesutbildning avslutad med ”maturitnízkouška” - examen, och avslutas med examen som bekräftas genom lämplighetsintyg. Denna yrkesutbildning skall följas av fyraårsyrkespraktik avslutad med en examen.

— Restaurator av monument som är att betrakta som konsthantverk (”restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”).

Denna utbildning omfattar tolvår om den innebär fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering, eller tio till tolv årsstudier i en kurs som har anknytning till detta, plus fem års yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen, eller åttaårsyrkeserfarenhet vid teknisk gymnasieutbildning som avslutas med lärlingsexamen.

— Restaurator av konstverk som inte är monument och som förvaras i samlingarna hos museer och konstgallerier, och av andra föremål av kulturellt värde (”restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uloena ve sbírkách muzeí a galerií, aostatních předmětů kulturní hodnoty”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, plus femårs yrkeserfarenhet vid fullständig teknisk gymnasieutbildning med inriktning på restaurering som avslutas med ”maturitnízkouška” - examen.

— Avfallshanterare (”odpadový hospodář”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyra års yrkesinriktad gymnasieutbildning som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen och minst fem års yrkeserfarenhet inom avfallshanteringssektorn under de senaste tioåren.

— Sprängteknisk chef (”technický vedoucí odstřelů”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minst åttaårsgrundutbildning och minst fyraårs gymnasieutbildning på yrkeslinje som avslutas med ”maturitní zkouška” - examen,

▼B

följt av

två år som sprängare under marknivå (för verksamhet under jord) eller ettår på ytan (förverksamhet ovan jord), varav sex månader som biträdande sprängare,

kurs omfattande 100timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför vederbörande gruvdistriktsmyndighet,

yrkeserfarenhet i sex månader eller längre med planering och genomförande av sprängarbeten av större omfattning,

kurs omfattande 32 timmars teoretisk och praktisk utbildning följt av examen inför Tjeckiens gruvmyndighet.

▼M2

_____

▼B

I Lettland:

— Lokförarbiträde (”vilces līdzekļa vadītāja [mašīnista] palīgs”).

Undre åldersgräns 18 år. Denna utbildning omfattar sammanlagt minst tolvår, varav minståttaårgrundutbildning och minst fyra år yrkesutbildning. Yrkesutbildningen avslutas med särskild examen anordnad av en arbetsgivare. Certifikat för behörighet utfärdas av behörig myndighet för en tid av femår.

I Nederländerna:

— Utmätningsman (”gerechtsdeurwaarder”),

— Protestekniker (”tandprotheticus”),

som omfattar

i) för utmätningsman (”gerechtsdeurwaarder”) sammanlagt 19 års utbildning, varav åttaårsgrundskola följd av åtta års gymnasieskola, vari ingår fyra års yrkesutbildning med avslutande statsexamen och kompletterad med tre års teoretisk och praktisk yrkesutbildning,

ii) för protestekniker (”tandprotheticus”) sammanlagt minst 15 års utbildning på heltid och treårs utbildning på deltid, varav åtta års grundskola, fyra års gymnasieutbildning, treårsteoretisk och praktisk yrkesutbildning som tandtekniker, kompletterad med treårsdeltidsutbildning som protestekniker, som avslutas med examen.

I Österrike:

— Skogvaktare (”Förster”).

— Teknisk rådgivare (”Technisches Büro”).

— Uthyrare av arbetskraft (”Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe”).

— Arbetsförmedlare (”Arbeitsvermittlung”).

— Ekonomisk rådgivare (”Vermögensberater”).

— Privatdetektiv (”Berufsdetektiv”).

— Väktare (”Bewachungsgewerbe”).

▼B

— Fastighetsmäklare (”Immobilienmakler”).

— Fastighetsförvaltare (”Immobilienverwalter”).

— Byggprojektadministratör (”Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer”).

— Inkassoagent (”Inkassobüro/Inkassoinstitut”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 15 år, varav åttaårsgrundskoleutbildning, följd av minst fem års gymnasieutbildning med teknisk eller ekonomisk examen och därefter minst två års praktik, och avslutas med yrkesexamen.

— Försäkringskonsulent (”Berater in Versicherungsangelegenheiten”).

Denna utbildning omfattar sammanlagt 15 år, varav sex år skall fullgöras inom ramen för en strukturerad utbildning som utgörs av tre års praktiktjänstgöring och tre års praktisk yrkesverksamhet och yrkesutbildning och avslutas med examen.

— Byggmästare (”Planender Baumeister”).

— Mästare i träbyggande (”Planender Zimmermeister”).

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 18 år, varav minst nioårsyrkesutbildning uppdelad på fyra års tekniska studier på gymnasienivå och fem års praktik och avslutas med yrkesexamen som ger behörighet att utöva yrket, utbilda lärlingar i konsten att planera byggen, göra tekniska beräkningar och övervaka byggnadsarbeten (dets.k.MariaTheresiaprivilegiet).

— Redovisningsekonom (”Gewerblicher Buchhalter”) enligt 1994 års arbetslagstiftning (lag från 1994 om handel, hantverk och industri).

— Redovisningskonsult (”Selbständiger Buchhalter”) enligt 1999 års förbundslag om förvaltningsyrken (lag från 1999 om yrken inom offentlig redovisning).

I Polen:

— Statlig tekniker för grundläggande motorfordonsprovning vid fordonsprovningsanläggning (”diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, treårs praktik på fordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad, grundläggande utbildning i bilprovning — 51timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

— Statlig tekniker för motorfordonsprovning vid distriktfordonsprovningsanläggning (”diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och femårs gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon, fyraårs praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad, grundkurs i motorfordonsprovning — 51 timmar - och avläggande av kvalifikationsexamen.

▼B

— Tekniker för motorfordonsprovning vid fordonsprovningsanläggning (”diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów”).

Denna utbildning omfattar

i) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med inriktning på motorfordon samt fyraårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller på bilverkstad eller

ii) åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med annan inriktning än motorfordon och åttaårs dokumenterad praktik på motorfordonsprovningsanläggning eller bilverkstad, och fullständig utbildning, med grundutbildning och specialiserad utbildning på sammanlagt 113 timmar och prov efter varje stadium.

Utbildningens längd i timmar och den allmänna omfattningen av de särskilda utbildningarna inom ramen för teknikerns fullständiga utbildning anges separat i infrastrukturministeriets förordning av den 28november 2002 om detaljerade utbildningskrav för tekniker (Officiella tidningen, 2002, nr208, punkt 1769).

— Tågledare (”dyżurny ruchu”).

Denna utbildning omfattar åtta års grundutbildning och fyra års gymnasieutbildning på yrkeslinje med specialisering i järnvägstransport samt förberedande kurs för tågledare om 45 dagar med avläggande av behörighetsexamen, eller åtta års grundutbildning och fem års gymnasieutbildning på yrkeslinje med specialisering i järnvägstransport samt en förberedande kurs för tågledare om 63dagar och avläggande av behörighetsexamen.

5. *Utbildning i Förenade kungariket som godkänns som nationell yrkeskompetens (National Vocational Qualifications) eller skotsk yrkeskompetens (Scottish Vocational Qualifications)*

Utbildning till:

— Godkänd djurskötare (”listed veterinary nurse”).

— Gruvelektroingenjör (”mine electrical engineer”).

— Gruvmaskiningenjör (”mine mechanical engineer”).

— Tandterapeut (”dental therapist”).

— Tandhygienist (”dental hygienist”).

— Optiker (”dispensing optician”).

— Gruvförman (”mine deputy”).

— Konkursförvaltare (”insolvency practitioner”).

— Mäklare (”licensed conveyancer”).

▼M3

_____

▼B

— Auktoriserad driftsledare för avfallshantering (”certified technically competent person in waste management”).

Utbildningen ger kompetens som godkänns som National Vocational Qualifications (NVQ) eller i Skottland godkänns som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

▼B

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

— Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.

— Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med en hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.

▼B

BILAGA III

Förteckning över utbildningar med sådan särskild uppläggning som avses i artikel 13.2 tredje stycket

I Förenade kungariket:

Reglerade utbildningar som ger kompetens som National Vocational Qualifications (NVQs) eller i Skottland räknas som Scottish Vocational Qualifications, på nivå 3 eller 4 enligt Förenade kungarikets National Framework of Vocational Qualifications.

Dessa nivåer definieras på följande sätt:

— Nivå 3: Förmåga att utföra ett stort antal olika arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer, varav flertalet komplexa och icke rutinbetonade. Verksamheten kräver avsevärt ansvar och avsevärd självständighet och ofta handledning och övervakning av andra.

— Nivå 4: Förmåga att utföra ett stort antal komplexa, tekniska eller professionella arbetsuppgifter i en mångfald olika situationer och med hög grad av personligt ansvar och självständighet. Ansvar för andras arbete och fördelning av resurser ingår ofta.

I Tyskland:

Följande reglerade utbildningar:

— Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som teknisk assistent (”technische[r] Assistent[in]”), affärsassistent (”kaufmännische[r] Assistent[in]”), yrken inom sociala sektorn (”soziale Berufe”) och statligt godkänd andnings-, tal- och röstpedagog (”staatlich geprüfte[r] Atem-, Sprech- und Stimmlehrer[in]”). Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 års utbildning, vari ingår gymnasieutbildning (”mittlerer Bildungsabschluss”) och omfattar

  i) minst tre års [1] praktik vid en yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen och i förekommande fall kompletterad med ett eller två års specialkurs också avslutad med examen, eller

  ii) minst två och ett halvt års utbildning vid yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen, kompletterad med minst sex månaders yrkespraktik eller minst sex månaders praktiktjänstgöring i godkänd inrättning, eller

  iii) minst två års utbildning vid yrkesskola (”Fachschule”) avslutad med examen och kompletterad med minst ett års yrkespraktik eller minst ett års praktiktjänstgöring i godkänd inrättning.

— Reglerad utbildning som ger yrkesbehörighet som statligt godkänd (”staatlich geprüfte[r]”) tekniker (”Techniker[in]”), affärsekonom (”Betriebswirt[in]”), formgivare (”Gestalter[in]”) och familjevårdare (”Familienpfleger[in]”) under sammanlagt minst 16 år som omfattar grundskoleutbildning eller motsvarande (minst nio års utbildning) och minst tre års utbildning vid yrkesskola (”Berufsschule”) och som efter minst två års yrkespraktik omfattar heltidsundervisning under minst två år eller deltidsundervisning under motsvarande tid.

[1] Minimiutbildningstiden kan minskas från tre till två år om den berörda personen har de kvalifikationer som krävs för universitetsstudier (”Abitur”), dvs. 13 års utbildning, eller de kvalifikationer som krävs för en yrkeshögskola (”Fachhochschulreife”), dvs. tolv års utbildning och praktik.

▼B

— Reglerad utbildning eller internutbildning omfattande sammanlagt minst 15 års utbildning som generellt kräver fullgjord grundskoleutbildning (omfattande minst nio år) och yrkesutbildning (normalt tre år) och som vanligtvis omfattar minst två års yrkespraktik (i de flesta fall tre år) och examen i samband med internutbildningen som normalt består av utbildning som antingen sker parallellt med yrkespraktiken (minst 1 000 timmar) eller på heltid (under minst ett år).

De tyska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

I Nederländerna:

▼M2

Reglerade utbildningar som motsvarar kvalifikationsnivå 3 eller 4 i det centrala nationella registret över de yrkesutbildningar som fastställs i lagen om yrkesutbildning, eller äldre utbildningar på en nivå som jämställs med dessa kvalifikationsnivåer.

Nivåerna 3 och 4 i kvalifikationstrukturen definieras på följande sätt:

— Nivå 3: Ansvar för tillämpningen och planläggningen av standardiserade förfaranden. Planläggning och utformning av förfaranden med hänsyn till organisationsverksamhet eller förberedelse av arbetet. Förmåga att styrka sina arbetsinsatser inför sina kolleger (utan hierarkisk koppling). Hierarkiskt ansvar för att kontrollera och följa upp tillämpningen genom andra standardiserade eller automatiserade rutinförfaranden. Det gäller främst yrkesmässiga färdigheter och kunskaper.

— Nivå 4: Ansvar för utförandet av tilldelade arbetsuppgifter samt planläggningen och utformningen av nya förfaranden. Förmåga att styrka sina arbetsinsatser inför sina kolleger (utan hierarkisk koppling). Explicit hierarkiskt ansvar när det gäller planeringen och/eller förvaltningen och/eller organisationen och/eller utvecklingen av hela produktionskedjan. Det rör sig om specialistfärdigheter och specialistkunskaper och/eller sådana färdigheter och kunskaper som är oberoende av yrket.

De båda nivåerna motsvarar reglerade utbildningar på sammanlagt minst 15 år, vilket förutsätter åtta års grundutbildning, åtföljt av fyra års förberedande yrkesutbildning på gymnasienivå (”VMBO”) och därefter minst tre års utbildning på nivå 3 eller 4 vid en yrkesskola på gymnasienivå (”MBO”) som avslutas med en examen. (Längden på yrkesutbildningen på gymnasienivå kan minskas från tre till två år om den berörda personen har kvalifikationer som ger tillträde till universitetsstudier (14 års utbildning) eller postgymnasial yrkesutbildning (13 års utbildning)).

De nederländska myndigheterna ska till kommissionen och de övriga medlemsstaterna överlämna en förteckning över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

▼B

I Österrike:

— Utbildning vid högre yrkeshögskolor (”Berufsbildende Höhere Schulen”) och högre utbildningsanstalt för jordbruk och skogsbruk (”Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten”) inklusive specialutbildningar (”einschließlich der Sonderformen”) vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav fem års yrkesutbildning med avslutande examen som bevis på yrkesbehörighet.

▼B

— Utbildning vid en hantverksmästarskola (”Meisterschulen”), mästarutbildning (”Meisterklassen”), verkmästarskola (”Werkmeisterschulen”) eller byggnadssnickeriskola (”Bauhandwerkerschulen”), vilkas uppläggning och utbildningsnivå fastställs genom lagar och andra författningar.

Var och en av dessa utbildningar omfattar sammanlagt minst 13 år, varav nio års grundskola följd av antingen minst tre års yrkesutbildning i specialskola eller minst tre års praktik på en arbetsplats parallellt med utbildning vid en yrkesskola (”Berufsschule”) och vilka båda avslutas med examen och kompletteras med minst ett års yrkesutbildning vid en hantverksmästarskola (”Meisterschule”), mästarutbildning (”Meisterklassen”), verkmästarskola (”Werkmeisterschule”) eller byggnadssnickeriskola (”Bauhandwerkerschule”). I de flesta fall är den sammanlagda utbildningstiden minst 15 år vari ingår praktikperioder som antingen sker före utbildningen vid dessa utbildningsanstalter eller samtidigt med en deltidsutbildning (minst 960 timmar).

De österrikiska myndigheterna skall sända kommissionen och de övriga medlemsstaterna en lista över de utbildningar som omfattas av denna bilaga.

▼B

BILAGA IV

Verksamhetsformer med anknytning till de slag av yrkeserfarenhet som avses i artiklarna 17, 18 och 19

Förteckning I

Huvudgrupper som omfattas av direktiv 64/427/EEG, ändrat genom direktiv 69/77/EEG, och av direktiven 68/366/EEG och 82/489/EEG

1

Direktiv 64/427/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/429/EEG)

NICE-nomenklaturen (motsvarande ISIC-nomenklaturens huvudgrupper 23-40)

Huvudgrupp	23	Tillverkning av textilier
	232	Tillverkning och beredning av textilmaterial på maskiner för ull
	233	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för bomull
	234	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för silke
	235	Tillverkning och bearbetning av textila material på maskiner för lin och hampa
	236	Andra textilfibrer (jute, hårda fibrer m.m.), repslagning
	237	Tillverkning av stickade och virkade varor
	238	Slutbehandling av textilier
	239	Andra textilindustrier
Huvudgrupp	24	Tillverkning av fotbeklädnad och annan beklädnad samt bäddutrustning
	241	Maskintillverkning av fotbeklädnad (utom av gummi eller trä)
	242	Handtillverkning av skor och skoreparationer
	243	Tillverkning av klädesplagg (utom pälsverk)
	244	Tillverkning av madrasser och bäddutrustning
	245	Skinn- och pälsindustri
Huvudgrupp	25	Trä- och korkindustri (utom möbeltillverkning)
	251	Sågning och övrig träindustri
	252	Tillverkning av halvfabrikat av trä
	253	Serietillverkning av byggnadsdelar av trä inklusive golvbeklädnad
	254	Tillverkning av träbehållare
	255	Tillverkning av andra produkter av trä (utom möbler)
	259	Tillverkning av strå, kork, korgarbeten, flätverk och rottingartiklar; borsttillverkning
Huvudgrupp	26	260 Tillverkning av trämöbler

▼B

Huvudgrupp	27	Pappersindustri och tillverkning av pappersprodukter
	271	Tillverkning av pappersmassa, papper och papp
	272	Bearbetning av papper och papp och tillverkning av pappersmasseprodukter
Huvudgrupp	28	280 Tryckerier, förlagsverksamhet och liknande verksamhet
Huvudgrupp	29	Läderindustri
	291	Färgning och garvning
	292	Tillverkning av lädervaror
Ex huvudgrupp	30	Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter
	301	Bearbetning av gummi och asbest
	302	Bearbetning av plast
	303	Tillverkning av konstfibrer
Ex huvudgrupp	31	Kemisk industri
	311	Tillverkning av kemiska basämnen och vidarebearbetning av sådana ämnen
	312	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för industriella ändamål och jordbruksändamål (gäller även tillverkning av vegetabiliska och animaliska industriella fetter och oljor som ingår i ISIC-grupp 312)
	313	Specialiserad tillverkning av kemiska produkter huvudsakligen för privat konsumtion och förvaltning (här utgår tillverkning av läkemedel [ex ISIC-grupp 319])
Huvudgrupp	32	320 Petroleumindustri
Huvudgrupp	33	Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter
	331	Tillverkning av byggnadssten
	332	Tillverkning av glas och glasprodukter
	333	Tillverkning av keramik, porslin, stengods och eldfasta keramiska produkter
	334	Tillverkning av cement, kalk och puts
	335	Tillverkning av byggnadsmaterial av betong, cement och puts
	339	Stenbearbetning och tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter

▼B

Huvudgrupp	34	Produktion och primärreduktion av järnhaltig och icke-järnhaltig metall
	341	Järn- och stålindustrin (såsom den anges i EKSG-avtalet, inklusive integrerade stålverksägda koksverk)
	342	Tillverkning av stålrör
	343	Tråddragning, kalldragning, kallvalsning av band, kallformning
	344	Produktion och primäromvandling av icke-järnmetaller
	345	Gjuterier för järn och icke-järnmetaller
Huvudgrupp	35	Tillverkning av metallvaror utom maskiner och transportutrustning
	351	Smide, hejarsmide och excenterpressning
	352	Tungt smide, sänksmide och hejarsmide; excenterpressning och dragning, sekundärreduktion och ytbehandling
	353	Tillverkning och montering av konstruktioner av järn eller metall
	354	Panntillverkning, tillverkning av rör för industrin
	355	Tillverkning av verktyg och utrustning och färdiga föremål av järn och metall (utom elektrisk installationsmateriel)
	359	Binäringar till mekaniska verkstäder
Huvudgrupp	36	Tillverkning av maskiner utom elektriska maskiner
	361	Tillverkning av jordbruksmaskiner och traktorer
	362	Tillverkning av kontorsmaskiner
	363	Tillverkning av metallbearbetningsmaskiner och andra maskinverktyg och tillbehör och tillsatser till sådana och till andra kraftverktyg
	364	Tillverkning av textilmaskiner och tillbehör, tillverkning av symaskiner
	365	Tillverkning av maskiner och utrustning för livsmedelsindustrin och för kemisk och liknande industri
	366	Tillverkning av anläggningar och utrustning för gruvor, järn- och stålverk och gjuterier och för byggnadsindustrin
	367	Tillverkning av kraftöverföringsutrustning
	368	Tillverkning av maskiner för annat angivet industriellt ändamål
	369	Tillverkning av andra icke-elektriska maskiner och utrustningar

▼B

Huvudgrupp	37	Elektrisk utrustning
	371	Tillverkning av elektrisk ledning och kabel
	372	Tillverkning av motorer, generatorer, transformatorer, omkopplare och annan liknande utrustning för tillhandahållande av elektrisk kraft
	373	Tillverkning av elektrisk utrustning för direkt nyttjande i industrin
	374	Tillverkning av telekommunikationsutrustning, mätare, annan mätutrustning och elektromedicinsk utrustning
	375	Tillverkning av elektronisk utrustning, ljudutrustning, radio- och televisionsmottagare
	376	Tillverkning av elektriska hushållsapparater
	377	Tillverkning av lampor och belysningsutrustning
	378	Tillverkning av batterier och ackumulatorer
	379	Reparation, montering och specialinstallation av elektrisk utrustning
Ex huvudgrupp	38	Tillverkning av transportutrustning
	383	Tillverkning av motorfordon och reservdelar
	384	Reparation av motorfordon, motorcyklar eller cyklar
	385	Tillverkning av cyklar och motorcyklar och delar till dessa
	389	Tillverkning av transportutrustning som inte hänförs till annat ställe
Huvudgrupp	39	Diverse tillverkningsindustri
	391	Tillverkning av precisionsinstrument samt mät- och kontrollinstrument
	392	Tillverkning av medicinsk utrustning och instrument och ortopediska apparater (utom ortopediska fotbeklädnader)
	393	Tillverkning av fotografisk och optisk utrustning
	394	Tillverkning och reparation av klockor och ur
	395	Guldsmide och ädelmetalltillverkning
	396	Tillverkning och reparation av musikinstrument
	397	Tillverkning av spel, leksaker samt sport- och idrottsartiklar
	399	Annan tillverkningsindustri

▼B

Huvudgrupp	40	Byggande
	400	Byggande (ej specialiserat); rivning
	401	Uppförande av byggnader (bostäder eller andra hus)
	402	Anläggningsarbete; väg-, bro- och järnvägsbyggande m.m.
	403	Installationsarbete
	404	Utsmyckning och slutförande

2

Direktiv 68/366/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/365/EEG)

NICE-nomenklaturen

Huvudgrupp	20A	200 Industri för produktion av animaliska och vegetabiliska oljor och fetter
	20B	Livsmedelsindustri (förutom dryckesvaruindustrin)
	201	Slakt, köttberedning och köttkonservering
	202	Mjölk- och mjölkproduktindustri
	203	Inläggning och konservering av frukt och grönsaker
	204	Inläggning och konservering av fisk och andra havsprodukter
	205	Tillverkning av kvarnprodukter
	206	Tillverkning av bageriprodukter, kakor, skorpor och kex
	207	Sockerindustri
	208	Tillverkning av kakao, choklad och sockerkonfektyr
	209	Tillverkning av diverse livsmedel
Huvudgrupp	21	Dryckesvaruindustri
	211	Produktion av etylalkohol genom jäsning, produktion av jäst och sprit
	212	Tillverkning av vin och andra omältade alkoholdrycker
	213	Bryggning och mältning
	214	Tillverkning av hälsodrycker och källvatten
Ex	30	Tillverkning av gummi-, plast-, konstfiber- och stärkelseprodukter
	304	Tillverkning av stärkelseprodukter

▼B

3	
Direktiv 82/489/EEG	
ISIC-nomenklaturen	
Ex 855	Hårfrisörsinrättningar (utom pedikyrverksamhet och yrkesskolor för skönhetsvård)

Förteckning II

Huvudgrupper som omfattas av direktiven 75/368/EEG, 75/369/EEG och 82/470/EEC

1	
Direktiv 75/368/EEG (verksamheter som avses i artikel 5.1)	
ISIC-nomenklaturen	
Ex 04	Fiske
043	Inlandsfiske
Ex 38	Tillverkning av transportutrustning
381	Skeppsbyggnad, reparation och underhåll av fartyg
382	Tillverkning av järnvägsutrustning
386	Tillverkning och reparation av luftfartyg
Ex 71	Verksamhet relaterad till transporter och andra verksamheter än transporter inom följande grupper
Ex 711	Drift av sovvagnar och restaurangvagnar; underhåll av järnvägsutrustning i reparationsverkstad; rengöring av järnvägsvagnar
Ex 712	Underhåll av utrustning för stads-, linje- och turisttrafik
Ex 713	Underhåll av övrig utrustning för vägtransporter (såsom bilar, bussar och taxibilar)
Ex 714	Drift och underhåll av tillhörande anläggningar i samband med vägtransporter (såsom vägar, tunnlar och avgiftsbelagda vägbroar, busstationer, parkeringsplatser, buss- och spårvagnsgarage)
Ex 716	Övrig verksamhet i samband med inlandssjöfart (såsom drift och underhåll av vattenvägar, hamnar och andra anläggningar för inlandssjöfart; bogsering och lotsning i hamnar, utsättning av sjömärken, lastning och lossning av fartyg och övriga liknande verksamheter, såsom räddning av fartyg, bogsering, drift av förvaringsplatser för båtar)
73	Kommunikation: post och telekommunikation

▼B

Ex 85	Servicetjänster	
	854	Tvätt, kemtvätt, strykning och färgning
	Ex 856	Fotograftjänster: porträttfotografi och kommersiell fotografi, utom nyhetsfotografi
	Ex 859	Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe (endast underhållning och städning av byggnader eller lokaler)

2

Direktiv 75/369/EEG (artikel 6: om verksamheten betraktas som industriell verksamhet eller hantverksrörelse)

ISIC-nomenklaturen

Följande former av ambulerande verksamhet:

a) Köp och försäljning av varor

— genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612), samt

— på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.

b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

3

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.1 och 6.3)

Grupperna 718 och 720 i ISIC-nomenklaturen

Dessa verksamheter omfattar särskilt

— att direkt eller i egenskap av ombud arrangera, saluföra och sälja en resa eller en vistelse i form av paket eller i delar (transport, inkvartering med eller utan måltider, utflykter etc.) oavsett resans orsak (artikel 2 B a).

— förmedling mellan olika typer av transportföretag och människor som expedierar eller tar emot varor och som utövar följande former av därmed besläktad verksamhet:

aa) Att för uppdragsgivarens räkning sluta avtal med transportföretag.

bb) Att åt uppdragsgivaren göra en bedömning av och välja bäst lämpade transportslag, transportföretag och färdväg.

cc) Att organisera transporten ur praktisk synvinkel (exempelvis nödvändig transportförpackning); att vidta olika åtgärder som hänger samman med transporten (exempelvis leverera is till kylvagnarna).

dd) Att ta ansvar för formaliteter förbundna med transporten, exempelvis upprätta fraktsedlar; att gruppera och dela upp sändningar.

ee) Att samordna olika delar av en transport genom att sörja för transitering, vidarebefordran, omlastning och andra åtgärder när varorna når slutlig destination.

ff) Att dels förse transportföretagen med frakt, dels förse personer som expedierar eller tar emot varor med transportmöjligheter, inklusive

— beräkning av transportkostnaden och kontroll av räkningen.

— utförande av vissa uppgifter tillfälligt eller permanent i en redares eller en befraktares namn eller för dennes räkning (gentemot hamnmyndigheten, företag som utrustar fartyg etc.).

(Verksamheter i artikel 2 A a, 2 A b och 2 A d).

▼B

Förteckning III

Direktiven 64/222/EEG, 68/364/EEG, 68/368/EEG, 75/368/EEG, 75/369/EEG, 70/523/EEG och 82/470/EEG

1

Direktiv 64/222/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 64/223/EEG och 64/224/EEG)

1. Tillhandahållande av tjänster som egenföretagare inom partihandel, med undantag för läkemedel och farmaceutiska produkter, giftiga ämnen och sjukdomsalstrande ämnen och kol (ex grupp 611).

2. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för en eller flera uppdragsgivare förhandlar om och genomför handelstransaktioner i dessa personers namn och för deras räkning.

3. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken, utan att ha ett stadigvarande uppdrag, för samman personer som önskar sluta direkta avtal med varandra, förbereder deras handelstransaktioner eller hjälper till att genomföra dem.

4. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken i eget namn genomför handelstransaktioner för annans räkning.

5. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken för annans räkning sköter försäljning på auktion av varupartier.

6. Yrkesverksamhet som förmedlare, vilken knackar dörr för att ta upp beställningar.

7. Tillhandahållande av tjänster när det sker yrkesmässigt och sköts av en förmedlare som är i tjänst hos ett eller flera företag med verksamhet inom handel, industri eller hantverk.

2

Direktiv 68/364/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/363/EEG)

Ex ISIC-grupp 612: Detaljhandel

Verksamheter som inte omfattas:

012	Hyra av jordbruksmaskiner
640	Fastigheter, hyra
713	Hyra av bilar, vagnar och hästar
718	Hyra av järnvägsvagnar (person- och gods-)
839	Hyra av maskiner för handelshus
841	Hyra av biografer och hyra av film
842	Hyra av teatrar och hyra av teaterrelaterad utrustning
843	Hyra av båtar, cyklar och spelautomater
853	Hyra av möblerade rum
854	Hyra av linne
859	Hyra av kläder

▼B

3

Direktiv 68/368/EEG

(Liberaliseringsdirektiv: 68/367/EEG)

ISIC-nomenklaturen

Ex ISIC-huvudgrupp 85

1. Restauranger, kaféer, krogar och andra ställen där man äter och dricker (ISIC-grupp 852).

2. Hotell, pensionat, campingplatser och andra slag av husrum (ISIC-grupp 853).

4

Direktiv 75/368/EEG (artikel 7)

Alla verksamheter som anges i bilagan till direktiv 75/368/EEG utom de som avses i artikel 5.1 i det direktivet (förteckning II, punkt 1 i den här bilagan).

ISIC-nomenklaturen

Ex 62	Banker och andra finansiella institut	
	Ex 620	Patentbyråer och företag för distribution av royaltyer
Ex 71	Transport	
	Ex 713	Persontransport på väg, utom transport i bil
	Ex 719	Drift av direktledningar för transport av flytande kolväten och andra flytande kemiska produkter
Ex 82	Samhällstjänster	
	827	Bibliotek, museer, botaniska trädgårdar och djurparker
Ex 84	Rekreationstjänster	
	843	Rekreationstjänster som inte hänförs till annat ställe: — Idrottsaktiviteter (idrottsplatser, idrottsföreningar etc.), med undantag för verksamhet som idrottsinstruktör — Spelverksamhet (kapplöpningsstall, spelplatser, kapplöpningsbanor etc.) — Andra rekreationsaktiviteter (cirkus, nöjesparker, andra nöjen etc.)
Ex 85	Servicetjänster	
	Ex 851	Hushållstjänster
	Ex 855	Hårfrisörsinrättningar och manikyrverksamhet, utom pedikyr, yrkesskolor för skönhetsvård och frisörskolor
	Ex 859	Servicetjänster som inte hänförs till annat ställe, utom idrottsmassage och paramedicinsk massage och bergsguider, enligt följande indelning: — desinficering och bekämpning av skadedjur — hyra av kläder och övervakning av persedlar — äktenskapsbyråer och liknande tjänster — astrologtjänster och liknande verksamheter som bygger på spekulationer — hygieniska tjänster och tillhörande verksamheter — begravning och underhåll av grav — guide- och tolktjänster i turismsammanhang

▼B

5

Direktiv 75/369/EEG (artikel 5)

Följande ambulerande verksamheter:

a) Köp och försäljning av varor:

— genom handelsresande och hemförsäljare (ex ISIC-grupp 612),

— på övertäckta marknadsplatser utan fasta stånd och på utomhusmarknader.

b) De verksamhetsformer som omfattas av redan vidtagna övergångsåtgärder i vilka utövandet av dessa former av verksamhet som handelsresande och hemförsäljare uttryckligen undantas eller inte omnämns.

6

Direktiv 70/523/EEG

Egenföretagare inom partihandel med kol och agenturverksamhet inom kolhandel (ex ISIC-grupp 6112)

7

Direktiv 82/470/EEG (artikel 6.2)

(Verksamheter som anges i artikel 2 A c, 2 A e, 2 B b, 2 C och 2 D)

Dessa verksamheter omfattar särskilt att

— hyra ut järnvägsvagnar för befordran av personer eller gods,

— förmedla köp, försäljning eller hyra av fartyg,

— förbereda, förhandla fram och sluta avtal om transport av emigranter,

— åta sig magasinering av alla slags föremål för deponents räkning, enligt tullförfarande eller inte, i lagerhus, allmänna depåer, möbelmagasin, kylhus, silor etc.,

— lämna en handling till deponenten som bevis på att föremålet eller varan magasinerats,

— tillhandahålla utrymmen, foder och plats för saluföring av boskap som hålls tillfälligt i förvar i väntan på försäljning eller som transporteras till eller från marknaden,

— utföra teknisk kontroll av motorfordon,

— mäta eller väga varor.

▼B

BILAGA V

Erkännande på grundval av samordningen av minimikrav för utbildningar

V.1 LÄKARE

5.1.1 *Benämningar på examensbevis för grundläggande läkarutbildning*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20 december 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”магистър” по ”Медицина” и професионална квалификация ”Магистър-лекар”	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1 januari 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20 december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20 december 1976

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20 december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20 december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1 maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20 december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1 januari 1994

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem ”lekarza”	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1 maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1 januari 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor medicine/ doktorica medicine”	Univerza		1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor medicíny” (”MUDr.”)	Vysoká škola		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1 januari 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20 december 1976

5.1.2 *Förteckning över benämningar på specialistutbildningar*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20 december 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1 januari 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20 december 1976

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20 december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1 januari 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1 januari 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20 december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20 december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20 december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Latvija	”Sertifikāts”—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20 december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20 december 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1 januari 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1 januari 1986
▼M1			
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1 januari 2007
▼B			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20 december 1976

▼M1

5.1.3 *Förteckning över benämningar på specialistutbildningar*

Land	Anestesi och intensivvård Utbildningens minimilängd: 3 år	Kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolo ̧ija un reanimatolo ̧ija	Ķirur ̧ija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirur ̧ija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Land	Anestesi och intensivvård Utbildningens minimilängd: 3 år	Kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Land	Neurokirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Obstetrik och gynekologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Land	Neurokirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Obstetrik och gynekologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Land	Internmedicin Utbildningens minimilängd: 5 år	Ögonsjukdomar (oftalmologi) Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Land	Öron-, näs- och halssjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år	Barn- och ungdomsmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Land	Lungsjukdomar (pneumologi) Utbildningens minimilängd: 4 år	Urologi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Land	Lungsjukdomar (pneumologi) Utbildningens minimilängd: 4 år	Urologi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Land	Ortopedi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk patologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Land	Ortopedi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk patologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Land	Neurologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Psykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Land	Neurologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Psykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Land	Medicinsk radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Onkologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Land	Medicinsk radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Onkologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Land	Plastikkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk biologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Land	Plastikkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Klinisk biologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Land	Klinisk bakteriologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Klinisk kemi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektions-epidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Land	Klinisk bakteriologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Klinisk kemi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Land	Klinisk immunologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Thoraxkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

▼M1

Land	Barn- och ungdomskirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Kärlkirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Dates of repeal within the meaning of Article 27(3):
(*) 1 January 1983

Land	Kardiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Land	Kardiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Land	Reumatologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Hematologi Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Land	Reumatologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Hematologi Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Land	Endokrinologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Rehabiliteringsmedicin Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Land	Endokrinologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Rehabiliteringsmedicin Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Land	Neuropsykiatri Utbildningens minimilängd: 5 år	Hud- och könssjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Land	Neuropsykiatri Utbildningens minimilängd: 5 år	Hud- och könssjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år
	Benämning	Benämning
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 augusti 1987, utom för personer som påbörjade utbildningen före detta datum.
(**) 31 december 1971.
(***) 31 oktober 1999.
(****) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.
(*****) 9 juli 1984.

Land	Radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Barnpsykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Land	Radiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Barnpsykiatri Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 3 december 1971.
(**) 31 oktober 1993.
(***) Detta examensbevis utfärdas inte längre för utbildningar som påbörjats efter den 5 mars 1982.
(****) 8 juli 1984.

Land	Geriatrik Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinska njursjukdomar (nefrologi) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Land	Geriatrik Utbildningens minimilängd: 4 år	Medicinska njursjukdomar (nefrologi) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie și gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Land	Infektionssjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Samhällsmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Land	Infektionssjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Samhällsmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Land	Klinisk farmakologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Yrkes- och miljömedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Land	Allergisjukdomar Utbildningens minimilängd: 3 år	Nukleärmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie şi imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Land	Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare) Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼**M1**

Land	Käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare) Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Land	Biologisk hematologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Land	Biologisk hematologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 januari 1983, utom för personer som påbörjat en utbildning före detta datum och som avslutat den senast under 1988.

Land	Stomatologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Dermatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Land	Stomatologi Utbildningens minimilängd: 3 år	Dermatologi Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 31 december 1994.

Land	Veneriska sjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Tropikmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Land	Veneriska sjukdomar Utbildningens minimilängd: 4 år	Tropikmedicin Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Land	Gastroenterologisk kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Olycksfallsmedicin Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Land	Gastroenterologisk kirurgi Utbildningens minimilängd: 5 år	Olycksfallsmedicin Utbildningens minimilängd: 5 år
	Benämning	Benämning
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datum för upphörande enligt artikel 27.3:
(*) 1 januari 1983.

Land	Klinisk neurofysiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ([1]) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Land	Klinisk neurofysiologi Utbildningens minimilängd: 4 år	Tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) ([1]) Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

([1]) Den utbildning som leder fram till examensbevis för specialister i tand-, mun-, käk- och ansiktskirurgi (grundutbildning för läkare och tandläkare) skall innebära avslutad och godkänd grundutbildning för läkare (artikel 24) och även avslutad och godkänd grundutbildning för tandläkare (artikel 34).

▼M6

Land	Medicinsk onkologi Utbildningens minimilängd: 5 år	Medicinsk genetik Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Belgique/België	Oncologie médicale/ Medische oncologie	
България	Медицинска онкология	Медицинска генетика
Česká republika	Klinická onkologie	Lékařská genetika
Danmark		Klinisk genetik
Deutschland		Humangenetik
Eesti		Meditsiinigeneetika
Ελλάς	Παθολογική Ογκολογία	
España		
France	Oncologie	Génétique médicale
Ireland	Medical oncology	Clinical genetics
Italia	Oncologia medica	Genetica medica
Κύπρος	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία	
Latvija	Onkoloģija ķīmijterapija	Medicīnas ģenētika
Lietuva	Chemoterapinė onkologija	Genetika
Luxembourg	Oncologie médicale	Médecine génétique
Magyarország	Klinikai onkológia	Klinikai genetika
Malta		
Nederland		Klinische genetica
Österreich		Medizinische Genetik
Polska	Onkologia kliniczna	Genetyka kliniczna
Portugal	Oncologia médica	Genética médica
România	Oncologie medicala	Genetica medicala
Slovenija	Internistična onkologija	Klinična genetika
Slovensko	Klinická onkológia	Lekárska genetica

▼M6

Land	Medicinsk onkologi Utbildningens minimilängd: 5 år	Medicinsk genetik Utbildningens minimilängd: 4 år
	Benämning	Benämning
Suomi/Finland		Perinnöllisyyslääketiede/ Medicinsk genetik
Sverige		
United Kingdom	Medical oncology	Clinical genetics

▼B

5.1.4 *Förteckning över benämningar på utbildningar för allmänpraktik*

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31 december 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1 januari 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci ”všeobecné lékařství”	Všeobecný lékař	1 maj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31 december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31 december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31 december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31 december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31 december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31 december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1 maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1 maj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31 december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1 maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31 december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31 december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1 maj 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31 december 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1 januari 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1 maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore ”všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1 maj 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31 december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31 december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31 december 1994

V.2 SJUKSKÖTERSKOR MED ANSVAR FÖR ALLMÄN HÄLSO- OCH SJUKVÅRD

5.2.1 *Utbildningsplan för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård skall bestå av följande två delar och täcka åtminstone de ämnen som anges nedan.

A. Teoretisk undervisning

a) Vård
- yrkets beskaffenhet och etik,
- allmänna principer för hygien och hälso- och sjukvård
- principerna för hälso- och sjukvård inom
  - allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,
  - allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter,
  - barnavård och barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik),
  - mödravård,
  - mentalhygien och psykiatri,
  - äldrevård och långvårdsmedicin.

b) Grundvetenskaper
- anatomi och fysiologi,
- patologi,
- bakteriologi, virologi och parasitologi,
- biofysik, biokemi och radiologi,
- dietetik,
- hygien
  - förebyggande medicin,
  - hälsolära,
- klinisk farmakologi.

c) Samhällsvetenskap
- sociologi,
- psykologi,
- förvaltningsprinciper,
- undervisningsprinciper,
- social- och hälsovårdslagstiftning,
- juridiska aspekter på sjuksköterskeyrket.

▼B

B. Klinisk undervisning

— Hälso- och sjukvård i relation till

— allmänmedicin och invärtesmedicinska specialiteter,

— allmän kirurgi och övriga kirurgiska specialiteter,

— barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik),

— mödravård,

— mentalhygien och psykiatri,

— äldrevård och långvårdsmedicin,

— hemsjukvård.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

Den teoretiska undervisningen skall avvägas och samordnas med den kliniska undervisningen på sådant sätt att de kunskaper och färdigheter som anges i denna bilaga kan förvärvas på lämpligt sätt.

5.2.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29 juni 1979
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Медицинска сестра”	Университет	Медицинска сестра	1 januari 2007
▼B Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), åtföljt av följande examensbevis: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29 juni 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29 juni 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1 maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1 januari 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1 januari 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29 juni 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29 juni 1979

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29 juni 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1 maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1 maj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29 juni 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1 maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29 juni 1979

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Österreich	1. Diplom als ”Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger” 2. Diplom als ”Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem ”magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna)	Pielegniarka	1 maj 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1 januari 1986
▼M1 România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1 maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister z ošetrovateľstva” (”Mgr.”) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z ošetrovateľstva” (”Bc.”) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1 januari 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29 juni 1979

V.3 TANDLÄKARE

5.3.1 *Utbildningsplan för tandläkare*

Utbildningsplanen som leder fram till examensbevis för tandläkare skall omfatta minst nedanstående ämnen. Undervisning i ett eller flera ämnen får ges inom ramen för eller i anslutning till övriga ämnen.

A. Grundläggande ämnen
- kemi
- fysik
- biologi

B. Mediko-biologiska och allmänna medicinska ämnen
- anatomi
- embryologi
- histologi, inklusive cytologi
- fysiologi
- biokemi (eller fysiologisk kemi)
- patologisk anatomi
- allmän patologi
- farmakologi
- mikrobiologi
- hygien
- förebyggande medicin och epidemiologi
- radiologi
- medicinsk rehabilitering
- allmän kirurgi
- allmänmedicin, inklusive barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik)
- öron-, näs- och halssjukdomar
- hudsjukdomar och veneriska sjukdomar
- allmän psykologi, psykopatologi och neuropatologi
- anestesiologi

C. Ämnen med direkt anknytning till tandläkaryrket
- protetik
- materiallära
- konserverande tandvård
- förebyggande tandvård
- anestesiologi och premedicinering vid tandbehandling
- oral kirurgi
- oral patologi
- klinisk praktik
- barntandvård (pedontologi)
- tandreglering (ortodonti)
- parodontologi
- odontologisk röntgendiagnostik
- bettfysiologi
- yrkets organisation, etik och lagstiftning
- sociala aspekter på tandläkaryrket

▼B

5.3.2 *Examensbevis över grundutbildning för tandläkare*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire	28 januari 1980
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Магистър” по ”Дентална медицина” с професионална квалификация ”Магистър-лекар по дентална медицина”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1 januari 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C2 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1 maj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28 januari 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28 januari 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28 januari 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28 januari 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1 maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un ”Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28 januari 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1 maj 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita’ ta Malta		Kirurgu Dentali	1 maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28 januari 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades ”Doktor der Zahnheilkunde”	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem ”lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1 januari 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1 oktober 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor zubného lekárstva” (”MDDr.”)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/ Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1 januari 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1 januari 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28 januari 1980

5.3.3 *Examensbevis för specialisttandläkare*

Ortodonti			
Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/ Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	28 januari 1980

▼B

Ortodonti			
Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по ”Ортодонтия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 januari 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	27 January 2005
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28 januari 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1 maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28 januari 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21 May 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Latvija	”Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

▼B

Munkirurgi			
Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Referensdatum
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по ”Орална хирургия”	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1 januari 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28 januari 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28 januari 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1 januari 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28 januari 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21 May 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1 maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1 maj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1 maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1 maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28 januari 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1 maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1 maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1 januari 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1 januari 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28 januari 1980

▼B

V.4 VETERINÄR

5.4.1 *Utbildningsplan för veterinärer*

Utbildningsplanen som leder fram till förvärv av examensbevis för veterinärer skall omfatta minst nedanstående ämnen.

Undervisning i ett eller flera ämnen får ges som en del av eller i anslutning till andra ämnen.

A. Grundläggande ämnen

— fysik

— kemi

— zoologi

— botanik

— biomatematik

B. Särskilda ämnen

a) Grundläggande vetenskaper

— anatomi (inklusive histologi och embryologi)

— fysiologi

— biokemi

— genetik

— farmakologi

— farmaci

— toxikologi

— mikrobiologi

— immunologi

— epidemiologi

— yrkesetik

b) Kliniska vetenskaper

— obstetrik

— patologi (inklusive patologisk anatomi)

— parasitologi

— klinisk medicin och kirurgi (inklusive anestesiologi)

— klinisk undervisning om olika husdjur, fjäderfä och andra djurarter

— förebyggande medicin

— radiologi

— fortplantning och fortplantningsrubbningar

— medicin och hälsoskydd inom det allmänna veterinärväsendet

— veterinärlagstiftning och rättsmedicin

— terapeutik

— propedeutik

c) Animalisk produktion

— animalisk produktion

— animalisk näringslära

— agronomi

— lantbruksekonomi

— kreatursuppfödning

— veterinärhygien

— djuretologi och djurskydd

d) Livsmedelshygien

— inspektion och kontroll av animaliska livsmedel eller livsmedel av animaliskt ursprung

— livsmedelshygien och livsmedelsteknologi

— praktiskt arbete (inklusive praktiskt arbete på slakterier och andra ställen för hantering av livsmedel)

Den praktiska utbildningen får ske i form av en praktikperiod, förutsatt att denna sker på heltid och under den behöriga myndighetens direkta tillsyn och inte överstiger sex månader inom ramen för en sammanlagd studietid på fem år.

Fördelningen av den teoretiska och praktiska utbildningen på de olika ämnesgrupperna skall avvägas och samordnas på sådant sätt att kunskaper och erfarenheter kan förvärvas på ett sätt som gör det möjligt för veterinären att utföra alla sina uppgifter.

5.4.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för veterinärer*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/ Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21 december 1980

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1 januari 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21 december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C2 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21 december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1 januari 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 januari 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21 december 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21 december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1 januari 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1 maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1 maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21 december 1980

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1 maj 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21 december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1 januari 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1 maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1 januari 1986
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1 januari 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”doktor veterinárskej medicíny” (”MVDr.”)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1 januari 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1 januari 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21 december 1980

▼B

V.5 BARNMORSKOR

5.5.1 *Utbildningsplan för barnmorskor (utbildning I och II)*

Utbildningsplanen för förvärv av examensbevis för barnmorskor består av följande två delar:

A. Teoretisk och teknisk undervisning

a) Allmänna ämnen

— grunderna i anatomi och fysiologi

— grunderna i patologi

— grunderna i bakteriologi, virologi och parasitologi

— grunderna i biofysik, biokemi och radiologi

— barnaålderns invärtes sjukdomar (pediatrik), särskilt med avseende på nyfödda barn

— hygien, hälsoundervisning, förebyggande vård, tidig sjukdomsdiagnos

— näringslära och dietetik, särskilt med avseende på kvinnor, nyfödda barn och spädbarn

— grunderna i sociologi och socialmedicinska spörsmål

— grunderna i farmakologi

— psykologi

— pedagogik, principer och metoder

— hälso- och sjukvårdslagstiftning, sociallagstiftning samt hälso- och sjukvårdens uppbyggnad

— yrkesetik och lagstiftning som rör yrket

— sex- och samlevnadsundervisning och familjeplanering

— moderns och spädbarnets rättsskydd

b) Ämnen som är specifika för verksamhet som barnmorska

— anatomi och fysiologi

— embryologi och fosterutveckling

— graviditet, förlossning och barnsängsperiod

— gynekologisk och obstetrisk patologi

— förberedelser inför förlossning och föräldraskap, inklusive psykologiska aspekter

— förlossningsförberedelser (inklusive kunskap om och användning av teknisk utrustning inom obstetriken)

— analgesi, anestesiologi och intensivvård

— det nyfödda barnets fysiologi och patologi

— vård av och tillsyn över det nyfödda barnet

— psykologiska och sociala faktorer

B. Praktisk och klinisk utbildning

Denna utbildning skall ges under lämplig handledning:

— Rådgivning till gravida kvinnor, omfattande minst 100 undersökningar.

— Övervakning och vård av minst 40 kvinnor under förlossning.

— Eleven skall ha skött minst 40 förlossningar; i de fall då detta antal inte kan uppnås, kan antalet minskas till lägst 30 under förutsättning att eleven aktivt deltar vid ytterligare 20 förlossningar.

— Aktiv medverkan vid sätesförlossningar. I de fall då detta inte är möjligt får praktiken ske i en simulerad situation.

— Utförande av episiotomi och förtrogenhet med suturering. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik. Det praktiska utförandet av suturering innefattar suturering av såret efter episiotomi och enkel perineal laceration. Detta får ske i en simulerad situation, om det är absolut nödvändigt.

— Övervakning och vård av 40 kvinnor med komplikationer före, under eller efter förlossningen.

— Övervakning och vård (inklusive undersökning) av minst 100 kvinnor efter förlossningen och av friska nyfödda barn.

— Övervakning och vård av nyfödda som kräver specialvård inklusive de barn som är för tidigt eller för sent födda, underviktiga eller sjuka barn.

▼B

— Vård av kvinnor med gynekologiska och obstetriska besvär.

— Förtrogenhet med vård av patienter med medicinska och kirurgiska sjukdomar. Detta skall innefatta teoretisk handledning och klinisk praktik.

Den teoretiska och tekniska utbildningen (del A i utbildningsplanen) skall avpassas till och samordnas med den kliniska utbildningen (del B i utbildningsplanen), så att de kunskaper och erfarenheter som avses i denna bilaga kan förvärvas på lämpligt sätt.

Den kliniska barnmorskeutbildningen (del B i utbildningsplanen) skall ha formen av handledd praktik på sjukhusavdelningar eller andra vårdinrättningar som godkänts av de behöriga myndigheterna eller organen. Under denna utbildning skall barnmorskeeleverna ta del i verksamheten på avdelningarna i fråga i den mån den bidrar till deras utbildning. De skall informeras om det ansvar som gäller för verksamhet som barnmorska.

5.5.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för barnmorskor*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23 januari 1983
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Бакалавър” с професионална квалификация ”Акушерка”	Университет	Акушерка	1 januari 2007
▼B Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1 maj 2004
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem		
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23 januari 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23 januari 1983

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1 maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23 januari 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1 januari 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23 januari 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23 januari 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23 januari 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1 maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1 maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23 januari 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1 maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1 maj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23 januari 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1 januari 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem ”magister położnictwa”	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institution för högre utbildning som erkänts av de behöriga myndigheterna)	Położna	1 maj 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1 januari 1986
▼M1				
România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1 januari 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov ”diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1 maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”bakalár z pôrodnej asistencie” (”Bc.”) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Yrkestitel	Referensdatum
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1 januari 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1 januari 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23 januari 1983

V.6 ►C2 APOTEKARE ◄

5.6.1 *Utbildningsplan för* ►C2 *apotekare* ◄

— växt- och djurbiologi

— fysik

— allmän och oorganisk kemi

— organisk kemi

— analytisk kemi

— farmaceutisk kemi inklusive läkemedelsanalys

— allmän och tillämpad biokemi (medicinsk)

— anatomi och fysiologi; medicinsk terminologi

— mikrobiologi

— farmakologi och farmakoterapi

— farmaceutisk teknologi

— toxikologi

— farmakognosi

— lagstiftning och eventuellt yrkesetik

Vid avvägningen mellan teoretisk och praktisk utbildning skall för varje ämne i utbildningsplanen tillräckligt stor vikt läggas vid den teoretiska delen så att utbildningens akademiska karaktär bibehålls.

5.6.2 *Förteckning över benämningar på examensbevis för* ►C2 *apotekare* ◄

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/ Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1 oktober 1987

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен ”Магистър” по ”Фармация” с професионална квалификация ”Магистър-фармацевт”	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1 januari 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1 maj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1 oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1 oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1 maj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1 oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1 oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1 oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1 november 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1 maj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1 maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1 maj 2004

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensdatum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1 oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C2 Egyetem ◄		1 maj 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1 maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1 oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1 oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1 maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1 oktober 1987
▼M1 România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1 januari 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv ”magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1 maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu ”magister farmácie” (”Mgr.”)	Vysoká škola		1 maj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1 oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1 oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1 oktober 1987

▼B

V.7 ARKITEKT

5.7.1 *Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som erkänts i enlighet med artikel 46*

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. ”Faculté Polytechnique” van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ([1]) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

([1]) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989

▼C2

España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación:		1988/1989
		— Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;		
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		
		— Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;		
		— Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;		
		— Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;		
		— Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;		1999/2000
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;		1998/1999
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1999/2000
		— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1994/1995

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma ”La Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma”La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma ”La Sapienza” — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004

▼C2

	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma ”La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
	3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht			
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)		1998/1999
	2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	2. Technische Universität Wien		
	3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)		
	4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien		
	5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5. Akademie der Bildenden Künste in Wien		
	6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Organ som utfärdar examensbeviset	Behörighetsbevis som medföljer examensbeviset	Referensläsår
▼C2				
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto		1988/1989
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992
▼B				
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

BILAGA VI

Förvärvade rättigheter som gäller de yrken som erkänns på grundval av samordning av minimikraven för utbildning

►C2 ——————— ◄ *Förteckning över benämningar på examensbevis för arkitekter som omfattas av de förvärvade rättigheter som avses i artikel 49.1*

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
België/Belgique/Belgien	— Examensbevis som utfärdas av de statliga arkitekthögskolorna eller de statliga arkitekturinstituten (architecte-architect) — Examensbevis som utfärdas av arkitekthögskolan i Hasselt (architect) — Examensbevis som utfärdas av de Kungliga Konstakademierna (architecte — architect) — Examensbevis som utfärdas av ”Saint-Luc-skolorna” (architecte — architect) — Universitetsdiplom för civilingenjörer, tillsammans med ett intyg om fullgjord provtjänstgöring från den arkitektsammanslutning som ger innehavaren rätten att använda yrkestiteln arkitekt (architecte — architect) — Examensbevis i arkitektur som utfärdas av den centrala eller statliga examensnämnden för arkitektur (architecte — architect) — Examensbevis för civilingenjörer/arkitekter och arkitekt/ingenjörsbetyg som utfärdas vid fakulteterna för tillämpad vetenskap vid universiteten och av Faculté Polytechnique i Mons (ingénieur — architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
▼M1 България	De examensbevis som utfärdas av officiellt godkända högre utbildningsanstalter för behörighet som ”архитект” (arkitekt), ”строителен инженер” (civilingenjör) eller ”инженер” (ingenjör) enligt följande: — Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности ”Урбанизъм” и ”Архитектура” (Universitetet för arkitektur, civilingenjörsstudier och geodesi – Sofia: specialiseringarna ”urbanism” och ”arkitektur”) och alla specialiseringar inom ingenjörsvetenskap på följande områden: ”конструкции на сгради и съоръжения” (byggteknik), ”пътища” (vägar), ”транспорт” (transport), ”хидротехника и водно строителство” (hydroteknik och hydrokonstruktion), ”мелиорации и др.” (konstbevattning osv.). — De examensbevis som utfärdas av tekniska universitet och högre utbildningsanstalter för byggteknik på följande områden: ”електро- и топлотехника” (elektro- och termoteknik), ”съобщителна и комуникационна техника” (telekommunikationsteknik och -teknologi), ”строителни технологии” (byggteknik), ”приложна геодезия” (tillämpad geodesi) och ”ландшафт и др.” (landskapsarkitektur) osv. på området för byggteknik. För utövande av projekteringsverksamhet på arkitektur- och byggområdet måste examensbevisen åtföljas av ett ”придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (intyg om rätt till projektering), utfärdat av ”Камарата на архитектите” (arkitektkammaren) och ”Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (kammaren för ingenjörer inom investeringsprojektering), som berättigar till verksamhet inom investeringsprojektering.	2009/2010
▼B Česká republika	— Examensbevis som utfärdats av fakulteterna vid ”České vysoké učení technické” (Tjeckiens tekniska universitet i Prag): ”Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (högskolan för arkitektur och byggnadskonstruktion) (fram till 1951), ”Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion) (1951-1960) ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1960) inom följande ämnesområden: byggnadskonstruktion och byggnader, byggnadskonstruktion, konstruktion och arkitektur, arkitektur (inklusive fysisk planering), konstruktionsarbeten och byggande för industri- och jordbruksproduktion, eller i programmet för civilingenjörsstudier inom ämnesområdet byggnadskonstruktion och arkitektur,	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1976) inom följande ämnesområden: arkitektur, fysisk planering, eller inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom följande ämnesområden: arkitektur, arkitekturplaneringsteori, fysisk planering, arkitekturhistoria och återuppbyggnad av historiska monument, eller arkitektur och byggnadskonstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (fram till 1951) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdats av ”Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951-1956) inom området arkitektur och konstruktion, — Examensbevis som utfärdas av ”Vysoké učení technické v Brně”, par la ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1956) inom ämnesområdet arkitektur och fysisk planering eller av ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1956) inom ämnesområdet konstruktion, — Examensbevis som utfärdas av ”Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, ”Fakulta stavební” (fakulteten för civilingenjörsstudier) (från 1997) inom ämnesområdet byggnader och arkitektur eller inom ämnesområdet civilingenjörsstudier, — Examensbevis som utfärdas av ”Technická univerzita v Liberci”, ”Fakulta architektury” (fakulteten för arkitektur) (från 1994) inom studieprogrammet arkitektur och fysisk planering inom ämnesområdet arkitektur, — Examensbevis som utfärdas av ”Akademie výtvarných umění v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitekturplanering, — Examensbevis som utfärdas av ”Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” inom studieprogrammet för konst inom ämnesområdet arkitektur, — Intyg om den auktorisering som utfärdas av ”Česká komora architektů” utan någon specificering av området eller inom området byggnadskonstruktion.	
Danmark	— Examensbevis som utfärdas av statens arkitektskolor i Köpenhamn och Århus (architekt) — Registreringsbevis utfärdade av arkitektnämnden i enlighet med lag nr 202 av den 28 maj 1975 (registreret arkitekt) — Examensbevis utfärdade av civilingenjörshögskolorna (bygningskonstruktør), tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv	1987/1988
Deutschland	— Examensbevis som utfärdas av konstakademierna (Dipl.-Ing., Architekt) (HfbK) — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Technische Hochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid tekniska högskolor, arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid universitet, och, i den mån dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, vid arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen (Dipl.-Ing. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis som utfärdats av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Fachhochsulen och, i den mån som dessa anstalter har sammanslagits till Gesamthochschulen, av arkitekturinstitutionerna (Architektur/Hochbau) vid Gesamthochschulen, när studietiden är kortare än fyra år men minst tre år, tillsammans med ett certifikat som styrker en fyraårig yrkeserfarenhet i Förbundsrepubliken Tyskland och som utfärdats av yrkesorganisationen i enlighet med artikel 47.1 (Ingenieur grad. och varje annan titel som kan komma att senare fastställas för innehavare av dessa examensbevis) — Examensbevis (Prüfungszeugnisse) som utfärdats före den 1 januari 1973 av arkitekturinstitutionerna vid Ingenieurschulen och vid Werkkunstschulen, tillsammans med ett intyg från de behöriga myndigheterna att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 48 i detta direktiv	1987/1988

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (examensbevis i arkitekturstudier som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid estniska konstakademin sedan 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (utfärdades av konsthögskolan i Tallinn 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 - (utfärdades av statens konstinstitut i Estlands SSR 1951-1988).	2006/2007
Ελλάς	— Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och arkitekter som utfärdas av Aristotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Metsovion Polytechnion i Aten, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Artistotelion Panepistimion i Thessaloniki, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Thrakis, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet — Examensbevis för ingenjörer och civilingenjörer som utfärdas av Panepistimion Patron, tillsammans med ett certifikat från Greklands tekniska nämnd som ger rätten att utöva arkitektverksamhet	1987/1988
España	Den officiella arkitekttiteln (título oficial de arquitecto) tilldelad av departementet för utbildning och vetenskap eller av universiteten	1987/1988
France	— Det statliga arkitektdiplomet, som utfärdats av utbildningsdepartementet fram till 1959 och sedan dess av kulturdepartementet (architecte DPLG) — Examensbevis som utfärdats av ”Ecole spéciale d'architecture” (architecte DESA) — Examensbevis som sedan 1955 utfärdats av arkitekturinstitutionen vid ”Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (f.d. ”Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg”) (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— ”Bachelor of Architecture” som utfärdas av ”National University of Ireland” (B. Arch. N.U.I.) till dem som utexamineras i arkitektur vid ”University College” i Dublin — Examensbevis för arkitekter på universitetsnivå som utfärdas av ”College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.) — Certifikat som associerad medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (A.R.I.A.I.) — Certifikat som medlem i ”Royal Institute of Architects of Ireland” (M.R.I.A.I.)	1987/1988
Italia	— ”Laurea in architettura” utfärdade av universitet, tekniska högskolor och högskolorna för arkitektur i Venedig och Reggio Calabria, tillsammans med de examensbevis som berättigar innehavaren att självständigt utöva arkitektyrket, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. architetto) — ”Laurea in ingegneria” i byggnadskonstruktion som utfärdas av universitet och tekniska högskolor, tillsammans med de examensbevis som gör innehavaren berättigad att självständigt utöva ett yrke inom arkitekturområdet, utfärdade av utbildningsministern, efter det att kandidaten inför en behörig nämnd har avlagt den statliga examen som gör honom eller henne berättigad att självständigt utöva yrket (dott. ing. Architetto ou dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (intyg om registrering i arkitektregistret som utfärdas av Cyperns vetenskapliga och tekniska kammare (ETEK))	2006/2007
Latvija	— ”Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un ”Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (examensbevis för arkitekter, som utfärdades av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörsstudier vid Lettlands statliga universitet fram till 1958, av avdelningen för arkitektur vid fakulteten för civilingenjörsstudier vid Rigas tekniska högskola 1958—1991 och som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid Rigas tekniska universitet sedan 1991, samt intyg om registrering som utfärdas av Lettlands arkitektförbund)	2006/2007
Lietuva	— Examensbevis för ingenjörarkitekter/arkitekter som utfärdades av Kauno politechnikos institutas fram till 1969 (inžinierius architektas/architektas), — Examensbevis i arkitekt/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdats av Vilnius inžinerinis statybos institutas fram till 1990, av Vilniaus technikos universitetas fram till 1996 och av Vilnius Gedimino technikos universitetas sedan 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för specialstudier som utfärdats för avslutad kurs i arkitektur/kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur av LTSR Valstybinis dailės institutas et par la Vilniaus dailės akademija sedan 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — Examensbevis för kandidatexamen i arkitektur/magisterexamen i arkitektur som utfärdas av Kauno technologijos universitetas sedan 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras); Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av intygskommittén som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område (certifierad arkitekt/Atestuotas architektas)	2006/2007
Magyarország	— Examensbevis ”okleveles építészmérnök” (examensbevis för arkitekter, magisterexamen i arkitektur) som utfärdas av universiten, — Examensbevis ”okleveles építész tervező művész” (examensbevis för magisterexamen i arkitektur och i ingenjörsvetenskap) som utfärdas av universiten.	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit utfärdas av Universita’ ta' Malta, vilket ger rätt till registrering som ”Perit”.	2006/2007
Nederland	— Utbildningsbevis som anger att innehavaren har avlagt examen i arkitektur på universitetsnivå och som utfärdats av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — Examensbevis som utfärdas av arkitektakademier erkända av staten (architect) — Examensbevis som fram till 1971 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — Examensbevis som fram till 1970 utfärdats av de tidigare arkitekthögskolorna (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — Utbildningsbevis som anger att personen i fråga har avlagt en examen som anordnas av arkitektrådet för ”Bond van Nederlandse Architecten” (nederländska arkitektförbundet, BNA) (architect) — Examensbevis från ”Stichtung Institut voor Architectuur” (stiftelsen ”Arkitekturinstitutet”) (IVA) som utfärdas efter fullgörande av en kurs som anordnas av denna stiftelse och tagit minst fyra år i anspråk (architect), tillsammans med ett utbildningsbevis från de behöriga myndigheterna om att personen i fråga har fått sina formella kvalifikationer prövade genom en bedömning av projekt som utarbetats och verkställts av personen i fråga, under det att han eller hon under minst sex år aktivt utövade den verksamhet som åsyftas i artikel 44 i detta direktiv	1987/1988

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	— Utbildningsbevis som utfärdas av de behöriga myndigheterna med uppgift om att vederbörande innan den 5 augusti 1985 avlade den examen på universitetsnivå, ”kandidaat in de bouwkunde”, som anordnas av de tekniska högskolorna i Delft eller Eindhoven, och att han eller hon under en tid av minst fem år omedelbart före den dagen utövade arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — Utbildningsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna enbart till personer som innan den 5 augusti 1985 uppnått 40 års ålder, vilket intygar att personen i fråga under en tid av minst fem år omedelbart före detta datum hade utövat arkitektverksamhet av sådan art och betydelse att den i enlighet med Nederländernas krav garanterar att han eller hon är kompetent att utöva denna verksamhet (architect) — De utbildningsbevis som avses i sjunde och åttonde strecksatserna behöver inte längre erkännas från och med dagen för ikraftträdandet i Nederländerna av lagar och andra författningar som reglerar påbörjandet och utövandet av arkitektverksamhet med yrkesbeteckningen arkitekt, i den mån som dessa utbildningsbevis i enlighet med sådana bestämmelser inte ger tillstånd att utöva verksamheten med denna yrkestitel	
Österreich	— Examensbevis som utfärdas av de tekniska högskolorna i Wien och Graz liksom av institutionerna för arkitektur (Architektur), civilingenjörsstudier (Bauingenieurwesen Hochbau) och konstruktion (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen) vid fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur vid universitetet i Innsbruck — Examensbevis som utfärdas av institutionen för mark- och vattenhushållning (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) vid lantbrukshögskolan — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Wien — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstakademien i Wien — Examensbevis för diplomerade ingenjörer (Ing.), som utfärdas av tekniska högskolor, tekniska skolor eller tekniska byggnadsskolor, tillsammans med licensen ”Baumeister”, som intygar att innehavaren har minst sex års yrkeserfarenhet i Österrike, vilket skall stadfästas i en examen — Examensbevis som utfärdas av arkitekturinstitutionen vid konstindustrihögskolan i Linz — Utbildningsbevis för utövande av yrket civilingenjör eller ingenjör med specialistinriktning på konstruktion (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), som utfärdas i enlighet med lagen om offentliga bygg- och anläggningstekniker (Ziviltechnikergesetz, BGBI, n° 156/1994)	1997/1998
Polska	Examensbevis som utfärdats av fakulteterna för arkitektur vid: — Warszawas tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Warszawa (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (titel 1945-1948: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1951 — 1956: inżynier architekt; titel 1954 — 1957, andra stadiet: inżyniera magistra architektury; titel 1957 — 1959: inżyniera magistra architektury; titel 1959 — 1964: magistra inżyniera architektury; titel 1964 — 1982: magistra inżyniera architekta; titel 1983 — 1990: magister inżynier architekt; titel sedan 1991: magistra inżyniera architekta) — Kraków tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Kraków (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1945 — 1953 Bergshögskolan, tekniska fakulteten för arkitektur — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury)	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	— Wrocławs tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (titel 1949-1964: inżynier architekt, magister nauk technicznych; titel 1956 — 1964: magister inżynier architektury; titel sedan 1964: magister inżynier architekt) — Schlesiens tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (1945 — 1955, fakulteten för ingenjörsvetenskap och byggnadskonst — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, titel: inżynier architekt; 1961 — 1969, fakulteten för industriell och allmän byggnadskonst — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titel: magister inżynier architekt; 1969 — 1976, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, titel: magister inżynier architekt; sedan 1977, fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, titel: magister inżynier architekt och sedan 1995, titel: inżynier architekt) — Poznańs tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (1945 — 1955, ingenjörsskolan, fakulteten för arkitektur — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architektury; titel sedan 1978: magister inżynier architekt och sedan 1999: inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Gdańsk, fakulteten för arkitektur i Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt. (1945 — 1969 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury, 1969 — 1971 fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury, 1971 — 1981 Institutet för arkitektur och fysisk planering — Instytut Architektury i Urbanistyki, sedan 1981 fakulteten för arkitektur — Wydział Architektury) — Białystoks tekniska universitet, fakulteten för arkitektur i Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); yrkestitel för arkitekter: magister inżynier architekt (1975 — 1989 Institutet för arkitektur — Instytut Architektury) — Tekniska universitetet i Łódź, fakulteten för civilingenjörsstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap i Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1973 — 1993 fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur — Wydział Budownictwa i Architektury och sedan 1992 fakulteten för civilingenjörsstudier, arkitektur och miljöingenjörsvetenskap — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titel: 1973-1978 inżynier architekt, sedan 1978 magister inżynier architekt) — Tekniska universitetet i Szczecin, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur i Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); yrkestitel för arkitekter: inżynier architekt; magister inżynier architekt (1948 — 1954, Ingenjörshögskolan, fakulteten för arkitektur — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titel: inżynier architekt, sedan 1970 magister inżynier architekt och sedan 1998 inżynier architekt) Alla dessa examensbevis skall åtföljas av det intyg om medlemskap utfärdat av det behöriga regionala arkitektorganet i Polen som ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område i Polen.	
Portugal	— Examensbeviset ”diploma do curso especial de arquitectura” utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Arkitektdiplomet ”diploma de arquitecto” utfärdat av konstakademierna i Lissabon och Porto — Examensbeviset ”diploma do curso de arquitectura” utfärdat av de högre konstakademierna i Lissabon och Porto — Examensbeviset ”diploma de licenciatura em arquitectura” utfärdat av den högre konstakademien i Lissabon — Examensbeviset ”carta de curso de licenciatura em arquitectura” utfärdat av Lissabons tekniska universitet och av Portos universitet	1987/1988

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	— Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den tekniska högskolan vid det tekniska universitetet i Lissabon — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten (de Engenharia) vid universitetet i Porto — Civilingenjörsexamen (licenciatura em engenharia civil) utfärdat av den vetenskapliga och tekniska fakulteten vid universitetet i Coimbra — Civilingenjörsexamen med inriktning på produktion (licenciatura em engenharia civil, produção) utfärdat av universitetet i Minho	
▼M1		
România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism ”Ion Mincu” București (Universitetet för arkitektur och urbanism ”Ion Mincu” i Bukarest): — 1953–1966: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest), Arhitect (arkitekt), — 1967–1974: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur), — 1975–1977: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur), — 1978–1991: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och systematisering), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och systematisering), — 1992–1993: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (examensbevis för arkitekt, specialisering arkitektur och urbanism), — 1994–1997: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Institutul de Arhitectură ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Institutet för arkitektur ”Ion Mincu” i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea de Arhitectură și Urbanism ”Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură (Universitetet för arkitektur och urbanism ”Ion Mincu” Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca): — 1990–1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Polytekniska institutet Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1993–1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1994–1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licență, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Tekniska universitetet i Cluj-Napoca, fakulteten för arkitektur och urbanism), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).	2009/2010

▼M1

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
	Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi): — 1993: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1994–1999: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh.Asachi” Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 2000–2003: Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2004 Universitatea Tehnică ”Gh. Asachi” Iaşi, Facultatea de Arhitectură (Tekniska universitetet ”Gh. Asachi” i Iaşi, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur. Universitatea Politehnica din Timişoara (Polytekniska universitetet i Timişoara): — 1993–1995: Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Tekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur och urbanism, specialisering allmän arkitektur), — 1995–1998: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — 1998–1999: Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för Licenţă, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2000 Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytekniska universitetet i Timişoara, fakulteten för civilingenjörsstudier och arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea din Oradea (Oradeas universitet): — 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Oradeas universitet, fakulteten för miljöskydd), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur), — från och med 2003 Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Oradeas universitet, fakulteten för arkitektur och civilingenjörsstudier), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur). Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Spiru Haret-universitetet i Bukarest): — från och med 2002 Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Spiru Haret-universitetet i Bukarest, fakulteten för arkitektur), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (examensbevis för arkitekt, studieområde arkitektur, specialisering arkitektur).	

▼B

Slovenija	— ”Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (examensbevis i arkitektur från universitet) som utfärdas av fakulteten för arkitektur, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område, — Examensbevis från universitetet som utfärdas av tekniska fakulteter och är förenat med titeln ”univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, vilket tillsammans med ett intyg från den behöriga myndighet på arkitekturområdet som erkänns i lag ger rätt att bedriva verksamhet inom arkitekturens område.	2006/2007

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
Slovensko	— Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur och byggnadskonstruktion” (”architektúra a pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av den slovakiska tekniska högskolan (Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1950 — 1952 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952-1960 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av fakulteten för arkitektur och byggnadskonstruktion vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1952 — 1960 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid den slovakiska tekniska högskolan (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava 1961 — 1976, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”stadsplanering” (”urbanizmus”) som utfärdas av fakulteten för arkitektur vid den slovakiska tekniska högskolan (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) i Bratislava sedan 1977 (titel: Ing. arch.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 1977 — 1997 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur och byggnadskonstruktion” (”architektúra a pozemné stavby”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 1998 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion — specialisering: arkitektur” (”pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) i Bratislava 2000 — 2001, (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion och arkitektur” (”pozemné stavby a architektúra”) som utfärdas av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det slovakiska tekniska universitetet (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) i Bratislava sedan 2001 (titel: Ing.) — Examensbevis inom ämnesområdet ”arkitektur” (”architektúra”) som utfärdas av akademin för konst och formgivning (Vysoká škola výtvarných umení) i Bratislava sedan 1969 (titel: Akad. arch. fram till 1990; Mgr. 1990 — 1992; Mgr. arch. 1992 — 1996; Mgr. art. sedan 1997) — Examensbevis inom ämnesområdet ”byggnadskonstruktion” (”pozemné staviteľstvo”) som utfärdades av fakulteten för civilingenjörsstudier vid det tekniska universitetet (Stavebná fakulta, Technická univerzita) i Košice 1981 — 1991 (titel: Ing.) Alla dessa examensbevis skall åtföljas av — Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska arkitektorganet (Slovenská komora architektov) i Bratislava utan någon specificering av området eller inom området ”byggnadskonstruktion” (”pozemné stavby”) eller ”fysisk planering” (”územné plánovanie”) — Intyg om auktorisation utfärdat av det slovakiska civilingenjörsorganet (Slovenská komora stavebných inžinierov) i Bratislava inom området byggnadskonstruktion (”pozemné stavby”)	2006/2007
Suomi/Finland	— Examensbevis utfärdade av arkitekturinstitutionerna vid de tekniska högskolorna och universitet i Oulu (arkkitehti/arkitekt) — Examensbevis utfärdade av de tekniska instituten (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— Examensbevis utfärdade av Arkitekturskolan vid Kungliga Tekniska Högskolan, Chalmers tekniska högskola och Lunds tekniska högskola vid universitetet i Lund (arkitekt, magisterexamen i arkitektur) — Bevis på medlemskap i Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), om studierna har bedrivits i en stat som omfattas av detta direktiv	1997/1998

▼B

Land	Benämning på examensbeviset	Referensläsår
United Kingdom	— De behörighetsbevis som utfärdas efter avlagd examen vid: — Royal Institute of British Architects — arkitektursektionerna vid universitet, tekniska högskolor, ”colleges”, akademier (privata ”college”), ”Schools of Technology and Art” som den 10 juni 1985 var erkända av l'Architects Registration Council i Storbritannien för upptagande i registret (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 6.1 a, 6.1 b eller 6.1 d i ”l'Architects Registration Act” från 1931 (Architect) — Utbildningsbevis som anger att innehavaren har en vedertagen rätt att bära yrkestiteln arkitekt med stöd av avsnitt 2 i ”l'Architects Registration Act” från 1938 (Architect)	1987/1988

▼B

BILAGA VII

Handlingar och intyg som kan krävas enligt artikel 50.1

1. *Handlingar*

a) Intyg om medborgarskap.

b) Kopia på de kompetens- eller examensbevis som ger rätt att utöva yrket i fråga samt, i förekommande fall, ett intyg om vederbörandes yrkeserfarenhet.

De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten får uppmana sökanden att lämna upplysningar om sin utbildning i den mån detta är nödvändigt för att fastställa förekomsten av potentiella väsentliga olikheter i förhållande till den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten i enlighet med artikel 14. Om det är omöjligt för sökanden att lämna dessa upplysningar skall de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten vända sig till kontaktpunkten, den behöriga myndigheten eller något annat relevant organ i ursprungsmedlemsstaten.

c) Ett intyg om verksamhetens karaktär och varaktighet, i de fall som avses i artikel 16, utfärdat av behörig myndighet eller behörigt organ i ursprungsmedlemsstaten eller den medlemsstat den utländske medborgaren kommer från.

d) När en mottagande medlemsstats behöriga myndighet av personer som vill utöva ett reglerat yrke kräver bevis för att de har gott namn och rykte eller att de inte försatts i konkurs, eller temporärt upphäver eller förbjuder utövandet av yrket i fall av grav yrkesmässig försummelse eller brottslig handling, skall denna medlemsstat när det gäller andra medlemsstaters medborgare som vill utöva yrket inom landet som tillräcklig bevisning godta uppvisande av handlingar som utfärdats av behöriga myndigheter i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från och som utvisar att dessa krav är uppfyllda. Dessa myndigheter skall tillhandahålla de begärda handlingarna inom två månader.

När de behöriga myndigheterna i den utländske sökandens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från inte utfärdar sådana handlingar som åsyftas i första stycket, skall dessa handlingar ersättas av en försäkran under ed — eller i stater där någon bestämmelse om försäkran under ed inte finns av en försäkran på heder och samvete — som lämnas av den berörda personen inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, av en notarie eller behörigt fackligt organ i personens ursprungsmedlemsstat eller den medlemsstat han kommer från. Denna myndighet eller notarie skall utfärda ett intyg som styrker äktheten av eden eller den högtidliga försäkran.

e) När en mottagande medlemsstat kräver bevis på fysisk och psykisk hälsa av medborgare som vill utöva ett reglerat yrke, skall den medlemsstaten som tillräcklig bevisning godta att det dokument uppvisas som krävs i den utländske medborgarens ursprungsstat. När ursprungsmedlemsstaten inte utfärdar sådana dokument, skall den mottagande medlemsstaten godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i denna stat. I sådana fall måste de behöriga myndigheterna i ursprungsstaten tillhandahålla den begärda handlingen inom två månader.

f) När en mottagande medlemsstat av de av sina egna medborgare som vill utöva ett reglerat yrke kräver

— intyg angående sökandens ekonomiska ställning,

— bevis för att den berörda personen är försäkrad mot de ekonomiska risker som är förenade med deras yrkesansvar i enlighet med gällande lagar och bestämmelser i den mottagande medlemsstaten om försäkringsskyddets villkor och omfattning,

▼B

skall denna stat som tillräcklig bevisning godta intyg beträffande detta utfärdade av banker och försäkringsföretag i andra medlemsstater.

2. *Intyg*

För att underlätta tillämpningen av avsnitt III kapitel III i detta direktiv får en medlemsstat föreskriva att personer som uppfyller utbildningsvillkoren samtidigt med de bevis över formella kvalifikationer skall förete ett intyg från de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten som visar att dessa examensbevis är de som avses i detta direktiv.